

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

Index Earvm Rervm Qvæ Ex His Qvatvor Tomis Potervnt Vtiliter Svmi Pro
Concionibvs Dominicarvm Totivs Anni.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

INDEX EARVM RERVM QVÆ EX HIS
QVATVOR TOMIS
 POTERVNT UTILITER SVMI
 PRO CONCIONIBVS DOMINICA-
 RVM TOTIVS ANNI.

Primus numerus Tomum, secundus Caput,
 terius Paragraphum significat.

Dominica. I. Aduentus. Luc. 21. *Erunt signa in sole & luna, & stellis.*

De signis non solum vniuersale, sed etiam particulare iudicium precedentibus, quibus homines præmonentur. 2. 51. 42. 22. 1. seqq. De signo in sole, per quod S. Dionysius Areopagita est conuersus. 2. 5. 13. In cælo stellato & sub eo monstra esse. 2. 47. 4.

Et in terris pressura gentium. Qualis pressura iam sæpius fuerit in Ecclesia? ex S. Basilio 3. 65. 1. seq. Deum per cometas de futura calamitate præmonere. 2. 52. 4. Publica crimina publicis cladibus puniri. 4. 49. 2. etiam hoc nostro æuo. 4. 49. 3. & quidem aliquando populi, aliquando Principum culpâ. 3. 49. 4.

Præ confusione sonitus maris & fluctuum. Quæ clades, per mare, & alias aquas, hominibus à Deo iustè sint immisissæ? 2. 9. 1. seqq. Miserandum Emanuelis Sossæ naufragium, 2. 10. 1. seqq. 49. 7.

Mare esse simile Mundo, vel vitæ humanæ. 2. 10. 4. seqq. De aquarum prodigijs. 2. 52. 7. De diluuijs ob peccata indugis. 4. 49. 5.

Arescentibus præ timore. Metu moneri à Deo peccatores. 2. 3. 5. Item metum Mundo esse necessarium. 2. 1. 3. & utilem. ib. 5. 4. & 5. Timor seruilis, an bonus? 2. 4. 15. Metus fulminis, quàm utilis? 2. 4. 6. Timor Dei interiora videns? 3. 32. 4. Quàm necessarius sit timor? 3. 59. 2. seqq.

Virtutes calorum mouebuntur. Cæli facies stellata, quid significet? 1. 2. 12. calorum contemplatio. 2. 5. 1. seq. & 2. 12. 4. & 2. 20. 5. Cælum pro aère. 2. 47. 3. Aër quæ monstra habeat? 2. 47. 5. seq. & 2. 52. 9. Fulminum Deo seruientium vis. 2. 4. 6. seqq. De stupendis terræ motibus, quales & Christi aduentum præcedent. 2. 18. 4. seqq. In cælo stellato, & sub eo monstra apparuisse. 2. 47. 12. terra absorpti homines impij. 4. 49. 6. aëris infectione plexi. 4.

u

Et

Et tunc videbunt Filium hominis venientem in nube &c. De quadruplici iudicio Dei 1. 1. 9. & 1. 2. 3. seqq. De potestate & maiestate Dei. 1. 1. 14. seq. Salmina Iouis, Imperatorum, Dei maiestatem potestatemque significantia. 2. 3. 4. seqq. Temerariè iudicantes Dei summi iudicis iurisdictionem inuadere. 3. 37. 10.

Respicite, & leuate capita vestra. Per ea, quæ sunt in aere, & alij creaturis mentem leuandam esse ad Dei virtutes considerandas. 2. 5. 7. seqq. Argum. & cælum imaginem esse Dei omnia videntis. 1. 2. 12. De monstris, quæ in aere conspiciuntur. 2. 47. 6.

Appropinquat redemptio vestra. Redemtionem nostram meritò magnam in nobis spem & lætitiā excitare. 1. 11. 4. seqq. Redemtionis humanæ quantum sit beneficium? 3. 68. 3.

Videte ficulneā & omnes arbores. Arborum, aliarumq; plantarum quam sit iucunda & utilis contemplatio? 1. 12. 6. seqq. De arbore crucis, quæ erit signum filij hominis. 1. 31. 1.

Cum videritis hæc fieri, scitote, quoniam prope est regnum DEI. Cur signa iudicij, & aliarum cladum à Deo dentur? 2. 51. 4. item, cur in monstris? 2. 52. 15.

Cælum & terra transibunt, verba autem mea non transibunt. De certitudine scientiæ & predictionis Dei, etiam circa futura contingentia, qualia hic à Christo prædicta fuerunt. 2. 5. 4. seqq. Mundi, cum ætate, defectus. 2. 33. 1. De terrarum monstris. 2. 52. 8. Cælum & stellas nos interitus nostri admonere

4. 44. 5. Communes omnium elementorum plagas à peccatis provenire. 4. 49. 5. seqq.

Dominica. II. Aduentus. Matth. 11. *Cum audisset Iohannes in vinculis opera Christi.*

De ijs, qui in vinculis, carceribus, morbis, & lætis Christum agnouerunt, & laudauerunt. 3. 38. 2. seqq. Morbos carceri esse similes. 4. 12. 2. & 4. 12. 5. Aliquos per vincula matrimonij saluatos. 2. 1. 7. & 1. 13. 14. seqq. vinculum matrimonij cur indissolubile? 2. 23. 4. el 2. 29. 15. & 2. 41. 2. seqq. cur etiam hoc vinculum matrimonij sit bonum? 2. 31. 6. S. Ephræm in carcere Christo se consecrauit. 3. 38. 1. seqq. De Christi operibus diuinitatē eius demonstrantibus Turcæ in templum ingresso. 1. 41. 15. De ijs, qui exemplo Iohannis libenter & vtiliter audiunt opera Dei, vt S. Basilius, qui Euangelio conuersus est. 1. 34. 5.

Mittens duos ex discipulis suis. Magistrorum esse discipulos suos mittere ad Christum. 2. 34. 1. seqq. idem est magistratus. 3. 27. 4. Missos ad se legatos neminem despiciere debere, ne instar Valentiniani puniatur. 2. 49. 8. Qui ipsi ad templū ire non possunt, saltem subditos suos mittere debent, vt inde è concione aliquid de Christo domum referant, pulsa ignorantia, quæ est valde magna. 1. 3. 5. seqq. Duorum societatem vtilem esse, saltem comparatione. 56. 1. seqq. & 4. 61. 5. Duo, vox, an scorpiones cohibeat? 2. 14. 5.

Tu es, qui venturus es, an alium expectamus? In arcana Dei licitè & fructuosè indagari. 1. 4. 1. seqq. Non temerè omni homini, aut sermonei creden-

dendum esse. 3. 37. 2. seqq. Christum esse, qui venit ad nos redimendos. 1. 11. 4. seqq. & qui venturus est ad nos iudicandos. 1. 1. 12.

Renunciate Ioanni qua audistis, & vidistis. Quam audita & visa possimus alijs nunciare? nempe laudes Dei. 2. 50. 15. & 3. 21. 1. seqq. De quibus rebus loquendum sit, cum linguæ hominum tam facile obfint? 1. 32. 11.

Cæci vident. De cæcis per Christum, & Christi virtute illuminatis virtute sacramenti Confirmationis. 2. 57. 8. De cæcitate iudiciorum temerariorum. 3. 34. 14. De cæcis ob curiositatem. 2. 53. 6. ob alias causas à diabolo. 2. 59. 3. cæcos fieri etiam cupiditate. 3. 44. 1. An cæcus peccarit, ut cæcus nasceretur? 4. 26. 2. seqq.

Claudi ambulant. Quos claudos Christus fecerit ambulare? 4. 39. 1. seqq. quos S. Petrus, & quos S. Paulus & alij Sancti? 4. 39. 5. seqq. Claudus miles, cur melior? 3. 47. 2. Quosdam iuste fieri claudos. 4. 14. 10.

Leprosi mundantur. De leprosis à Christo mundatis. 2. 55. 2. Et per baptismum. 2. 57. 5. seqq. 4. 26. 8. item ab alijs Sanctis 4. 35. 7. seqq. Vnde oriatur lepra, in Maria Moyse sorore, Ozia, Giezi? & an Iudæorum sit diuersa à nostra. 2. 55. 1. seqq. Lepra castitatem Andraginæ tueretur. 2. 57. 17.

Surdi audiunt. Surdi à diabolo facti. 2. 59. 3. quo modo illis auditus amissus sit suppletus? 2. 62. 6. Surdus cur debeat esse maritus? 2. 22. 4.

Mortui resurgunt. Quos mortuos resuscitauerint virtute Christi Sancti? 1. 37. 5. seqq. Resurgentes qua forma sint resur-

recturi? 2. Resuscitati mortui conquesti. 1. 38. 3. Mortui suscitari à dæmone non possunt. 2. 60. 17. Mortuus resurgens in testimonium innocentis matronæ. 3. 34. 6.

Pauperes euangelizantur. Pauperes qui sint? 1. 1. 1. seqq. quam Deo chari? 3. 2. 2. seqq. quot priuilegia habeant? 3. 3. 2. & in paupertate delicias maiores percipi, quam in diuitijs. 3. 4. 8. An præstaret æqualitatem induci, ut nullus altero esset ditior, vel pauperior? 3. 3. 1. seqq. Ex Aristidis aliorumq; sententia, paupertatē diuitijs antistare. 3. 3. 3. Pauperes pecunijs adiuti à Deo 1. 13. 6. seqq. Epulum Pauperibus quis, & quale pararit in Natali Christi, 1. 20. 6. Pauperes Deo chari. 1. 9. 12.

Beatus, qui non fuerit scandalizatus in me. Qui, & quam malè bonitate Dei scandalizentur? 1. 41. 1. seqq. 1. 51. 1. Scandalum non solum datum, sed etiam acceptum Christus vitauit. 1. 13. 5. Scandalum malè à Pharisæis in Christo acceptum. 3. 46. 8. & malè datum à Christianis. 3. 62. 2.

Illis autem absentibus, cepit IESVS dicere ad turbas de Ioanne. Bonos de absentibus bene, malos malè loqui & detrahendo insanire. 1. 7. 15. Absentes qui laudant, laudem, qui infamant, infamiam merentur. 3. 44. 2.

Quid existis in desertum videre arundinem vento agitatum? De inconstantia & leuitate hominum punita. 3. 60. 8. De fragilitate & mutabilitate, seu vanitate & inconstantia fortunæ. 1. 23. 5. seqq. Deo cur gloriosa & hominibus utilis fortunæ inconstantia. 1. 26. 1. seqq. De iuuenis supra arundinem

inconstantis mutabilitate. 1. 35. 11. De inconstantia fortunæ. 3. 17. 11. & Iudæorum in religione. 3. 60. 5. seqq.

Quid existis videre hominem mollibus vestitum? De vestium molliæ & pretiosa superbia punita. 1. 31. 8. earum vestium causam esse felicitatem. 1. 32. 4. Vestes superbæ fulminatæ. 2. 4. 13. contrahunt lepidum matrimonium. 2. 22. 6. mirabiliter accenduntur. 2. 47. 7. monstro puniuntur. 2. 54. 2. earum excessus. 2. 61. 8. Qua veste vsus sit Ioannes? 3. 14. 3. qua Apostoli. 3. 14. 6. Purpura & mollibus vestitorum miseria. 3. 16. 6. Cilicia Venereorum iuuenū. 3. 63. 13.

Ecce ego mitto Angelum meum ante faciem tuam. Qua ratione homines sint Angeli? quia non solum eos castitate imitantur, sed etiam eis succurrunt, docent. 1. 10. 6. & 1. 12. 1. & 1. 12. 11. & 1. 17. 6. item 1. 17. 11. seqq. & 1. 18. 2. seqq. & 1. 34. 5. Item. 2. 3. 10. & 2. 1. 3.

Qui preparabit viam ante te. Via Dei per quid homines ducat? 1. 25. 3. Quo modo per ambages sit recta? 1. 28. 1. Viarum error & periculum. 1. 23. 4. Via Dei inuestigabiles. 3. 38. 5.

Dominica III. Aduentus.

Io. 1. *Miserunt Iudæi ab Ierosolymis sacerdotes & leuitas ad Ioannem.* In rebus dubijs ad Prophetas & Sanctos viros mittendū & confugiendum esse, vnde & leprosos Christus misit ad Sacerdotes. 4. 26. 8. Consiliorum neglectus quàm sit noxius? 2. 52. 3. In rebus sacris sacerdotibus & personis Deo consecratis vtendum esse, & interrogandum. De Ephod sacerdotali, stola hierarchica, rationali, Vrime &

Thummim. 1. 36. 9.

Tu quis es? Cognitionem Sanctorum multum prodesse, & pulchram esse. 1. 6. 1. Sibi quemque, dum conscientiam examinat, aut se ad Confessionem parat, dicere debere; Tu quis es De conscientia terrore. 1. 37. 10. Ignorantia hominis se ipsum non noscentis. 1. 3. 5. seqq.

Es confessus est, & non negauit. De sinceritate & Politica simulatione, quæ non potest diulterare. 3. 31. 1. seqq. Confessionis vis. 2. 34. 1. Confessio quæ peccatori sit necessaria? 2. 55. 1.

Quia non sum ego Christus. Neminem se debere facere eum, aut dicere, qui non est; contra hypocritas, qui sæpe à Deo mirabiliter deteguntur? 3. 31. 5. seqq. Christum malè profiteri eos, qui sunt mali Christiani. 4. 8. 12.

Non sum ego Christus. Non sic locuturum Antichristum, cuius nomen per numerum indicatum. 1. 36. 8.

Elias est tu? In quo S. Ioannes sit Elias, vel non sit? non aluit illum coruus & vidua vt Eliam. 1. 9. 2. & 3. 14. 2. sed in cibo paruo ei similis fuit. 1. 16. 3. & in Zelo. 1. 37. 3. ac 3. 4. 7. item 3. 5. 2. & 3. 51. 7. Quàm vili vsus sit cibo? 1. 16. 5. Eiusdem Ioannis Paupertas. 3. 14. 3. Et Eliæ paupertas. 3. 14. 2. seqq.

Propheta es tu? Cur Ioannes se Prophetam negarit? cum tamen esset, quia in paupertate illis similis, non tantum in prædictione Messia. 3. 14. 2.

Ego vox clamantis in deserto. Omnes creaturas esse vocem, qua Deus ad nos clamat, nosq; ad se vocat. 1. 27. 12. Hæc vox bella non damnauit, vt quidem

dam putant. 3. 56. 8. Vox de celo monens Mancinum. 52. 3. & 2. 52. 10. De voce prodigiosa. 2. 47. 17.

Dirigite viam Domini. Christum esse hunc dominum, cui dominium totius mundi est traditum. 1. 5. 8. seqq. Ambigiosas quoque vias, per quas hominem ducit Deus, esse rectas. 1. 28. 1. seq. quod mirabili historia docetur. ib. Via Dei per quid homines ducere soleat? 1. 25. 3. Quomodo via Domini sit, per penitentiam dirigenda? exemplo Eremitæ. 1. 18. 5. Quæ penitentia continua, quæ non continua debeat esse? 1. 43. 1.

Et qui missi fuerant, erant ex Pharisæis. Etiam sacerdotes & religiosos subinde esse Pharisæos & hypocritas, nã qui hinc Pharisæi appellantur, supra dicebantur sacerdotes & Leuitæ. De hypocritis ratione vestitus. 3. 13. 2. Hi quibus sint similes? 3. 31. 1. De hypocritica paupertate. 3. 17. 2.

Quid ergo baptizas, si tu non es Christus? Etiam alios baptizare posse, etsi non sint Christus, cum sufficiat intentio volentis facere, quod facit Ecclesia, ut in Genesio baptizato patet. 1. 14. 6.

Ego baptizo in aqua. De baptismo triplici Philemonis. 1. 41. 15. Per baptismum monstruosus puer formam accipit. 2. 57. 3. Baptismus formam porcorum aufert. 2. 57. 4. item lepram. 2. 57. 5. seqq.

Medius autem vestrum stetit, quem vos nescitis. Quam miseri sint, qui non vident Deum, qui non est procul ab vnoquoque nostrum? 1. 7. 1. seqq. Præsentia Dei quanta? 1. 7. 9. Præsentia Dei quàm reuerentiam exigit? 1. 7. 10. seqq. Antigoni & Christi quanti facienda? 1. 15. 5.

Ipse est, qui post me venturus est. Christum esse verum Messiam, cui non competit tantum venire ad homines redimendos, sed etiam iustitia vindicatiua iudicandos. 3. 59. 1. seqq.

Qui ante me factus est. De Christi æternitate perinde ratioeinandum, ac de vbiuitate, secundum diuinitatem. 1. 5. 1. seqq.

Cuius ego non sum dignus, ut solam eius corrigiam calciamenti. De dignitate, & magnitudine Christi. 3. 18. 3. Ius ad honorem magni; honorẽ ipsum parui faciendum. 3. 39. 1. Humilitas S. Bonauenturæ quid sit merita. 1. 15. 11. item & aliorum. 1. 15. 11. item & aliorum. 1. 15. 12. & 1. 32. 9. De humilitate, qua se Deo submittere debeant, tantò magis, qui sunt maiores. 3. 40. 1. Humilitatis causam habet, qui iudicia Dei perpendit. 1. 2. 10. item qui Dei scientiam cum sua comparat. 1. 3. 15. Motiuum humiliatiõnis operis exigui consideratio. 2. 56. 11. item cognitio sui. 3. 40. 16. Exempla eorum qui se etsi Sancti tamen valde humiliauerunt. 3. 15. 9. seqq.

Dominica IV. Aduentus. Luc. 3. Anno. quindodecimo imperij Tiberij Cæsaris.

Quàm pauci anni Cæsarum, immo omnium hominum numerentur? 4. 1. 9. seq. Mauritio Imperatori anni de Imperio & vita demti. 4. 50. 5. item Phocæ. 4. 51. 2. item Sauli, Iosif, Leoni, Venceslao, ac alijs compluribus. 4. 51. 4. seqq. Imperare quàm difficile? 3. 23. 8.

Procurante Pontio Pilato Iudeam, tetrarcha autem Galilea Herode &c. Qua prouidentia Dei inuantur impij Prin-

Principes regnare? 4. 51. 3. Successio Du-
rum & Principum in Rebuspublicis. 3.
60. 1. seqq.

*Sub Principibus sacerdotum An-
na & Caipha.* De Principum misera
conditione. 3. 28. 3. principes ob hære-
sin infelices. 3. 62. 4. seqq. De Principi-
bus varijs seculo valedicentibus. 1. 26.
2. Principes quàm deceat clementia? 2.
3. 4. seqq.

*Factum est verbum Domini super
Ioannem.* De reuelationibus & instin-
ctibus diuinis, ortis à Deo Patre lumi-
num. 1. 7. 3. Etiam in hac vita occulta
Dei quibusdam reuelari, inter quos &
Ioannes. 1. 4. 2. seqq.

In deserto. Quantam Deus prou-
dentiam & curam habeat de ijs, qui vi-
uunt in deserto? 1. 18. 3. seqq. & 1. 16. 3. seqq.
Deserta terra quàm misera? 2. 18. 1.

*Et venit in omnem regionem Ior-
danis prædicans baptismum peniten-
tia.* De virtute & miraculis Baptismi
Christi. 3. 14. 6. seqq. & 4. 40. 11. De vi pæ-
nitentiæ in remissione peccatorum. 1.
51. 6. seqq. Ob pænitentiã nulli esse de-
sperandum de salute. 1. 50. 10. seqq.

Parate viam Domini. Quo modo
ad Natiuitatem Christi se homines de-
beant per confessionem, contritionem,
& satisfactionem parare? 1. 41. 15. quo-
modo per eleemosynam? 1. 20. 6. In via-
nicum, quàm necessaria Eucharistia. 11.
41. 15.

*Omnis vallis implebitur, & omnis
mons & collis humiliabitur.* Humiles
exaltari. 1. 16. 2. Humilitatem præmi-
ti ante exaltationem, 3. 36. 1. seqq. Et

gloriosius exaltari. 3. 39. 7. seqq. Super-
bos humiliari. 1. 31. 8. & 2. 50. 16. seqq.
& 2. 53. 3. Nabuchodonosor quantus mors
fuerit, & quantum humiliatus? 2. 56. 11.
Mons humiliatus fuit & Pharao. 2. 5. 5.
Alphonfus rex mons humiliatus. 2. 4. 2.
Montes humiliati in sacris litteris. 3.
30. 3. item in litteris prophanis. 3. 30. 4.
seqq.

Erunt praua in directa. Qui etiam
malis bene vtantur? 3. 46. 5. seqq. Qui
vel inuiti sua bona amittunt, consola-
tione non carent, adeò praua fiunt di-
recta. 3. 12. 5. Mala & bona à Deo. 1. 30. 1.
Esse quædam vtilissima mala, quæ ve-
lut praua in directa vertantur. 1. 33. 8.
Malas quoque vxores vtilis esse. 2. 30.
7. Mala mundi ad quid profint? 2. 2. 8.
Mala faciunt, vt ad Deum recurramus.
3. 38. 8. Quædam mala putata prodesse.
3. 57. 4.

Et aspera in vias planas. Quo mo-
do per durissima rectè eatnr ad cælum
exemplo Patriarcharum. 1. 25. 3. & 1. 33.
7. item Christi, stephani, Pauli, Sidonij,
1. 40. 7. seqq. 9. & aliorum Sanctorum
1. 29. 7. Per impatientiam rerum aspera-
rum mala non tolli, sed multiplicari, si-
cut per patientiam complanantur. 3. 39.
9. Remedia octo patientiæ. 1. 30. 5. seqq.
Impatientia & patientia par lyræ. 2. 6. 1.
Etiam per tentationes grauissimas, tan-
quã per planas vias, iri posse ad cælum. 4.
Tentatio quid sit, & quàm multos
inuadat? 1. 18. 5. vti etiam S. Antonium &
Gregorium. 2. 58. 30. & 4. 3. 4. per asper-
rimos morbos, qui votum religionis ex-
torquent, tamquam per vias planas iri
ad cælum. 1. 35. 11. Qui proinde etiam pi-
os vexant. 1. 38. 1. Ad quid morbi pro-
sint? 2. 46. 6. & seruant castitatē. 2. 57. 17.

Hinc

Hinc Morbus à S. Goare per preces im-
petratus. 3. 22. 5. & 4. 27. 6. & 4. 28. 8. &
4. 31. 1. seq. utilitas morbi. 4. 2. 2. Mo-
net ut vita in melius instituatur. 4. 27. 9.
& parit varias animorum utilitates. 4.
28. 9. seqq. & 4. 29. 1.

*Et videbit omnis caro salutare
Dei.* Deum secundum diuinitatem in-
uisibilem, in hac vita, à beatis cum sum-
ma, felicitate videndum. 32. 2. Esse Deum
incomprehensibilem. 1. 3. 2. seqq. Chri-
stum secundum humanitatem oculis
corporeis in præsepì, & carne videri po-
tuisse. 1. 11. 4. & per stellam innotuisse.
1. 27. 10. seq. Deus omnia omnibus adeoq;
etiam salutare nostrum. 1. 13. 1. Deus est
salutaris author & consolator malo-
rum. 1. 30. 4.

Dominica infra octauam Na-
tiuitatis Domini. Luc. 2.

*Erant Ioseph, & Maria Mater IESV,
mirantes super his, Quæ mirabilia ac-
ciderint, his diebus? De mirabilibus o-
peribus Dei.* 1. 23. 10. Mirabilis Deus etiã
in Sanctis suis 1. 37. 2. De Miraculis Chri-
sto testimonium dantibus. 4. 39. seqq.
Mirari potuit B. V. se Virginẽ in, & post
partum mansisse. 1. 21. 6. De Mariæ &
Iosephi virtute, & quo modo illa à su-
spicione adulterij sit liberata? 1. 12. 1. Ma-
ria est fons beneficiorum. 1. 41. 4. Maria
ut Iosephum suum dilexit, ita & dilexit
Iosephum Steinfeldensem. 1. 13. 7.

Et benedixit illis Simeon. Ad
quid inuent benedictiones? Benedictio
seruæ prodest. 1. 22. 1. Coniugum bene-
dictiones & defensiones à prouidentia
diuina profectæ. 2. 27. 3. seqq. Benedicta
terra figura passuri Christi benedictio-

nem allaturi. 2. 16. 10. Benedictio olei non
culpanda. 3. 51. 10. Benedictiones salis,
vini, panis &c. prodesse ad salutem ani-
mi & corporis. 4. 40. 21.

*Ecce positus est hic in ruinam, &
in resurrectione multorum in Israël.*
Quibus Christus sit in ruinam? 1. 41. 1.
Quibus in resurrectionem? quæ per ar-
bores indicatur. 2. 52. 10. & in iustis om-
nia reparabit. 2. 63. 10. seqq.

Et in signum, cui contradicetur.
Signum Filij hominis Crux. 1. 31. 1. Qua-
les contradictiones Christus sit passus
& ærumnas in tota vita? 1. 11. Christus
quàm à Iudæis deformatus? 2. 4. 9. 7.
Est pro dæmonico habitus. 2. 59. 2.
Christus à Iudæis spretus. 3. 1. 3. De pa-
tientia in contradictionibus quæ uincit
omnia. 1. 33. 7. De contradicentibus & de-
trahentibus, quantum insaniant? 1. 7. 15.
Quas contradictiones sine passi SS. Pa-
triarchæ? 1. 25. 3. Quàm patienter eas tu-
erit Christus, Stephanus, Paulus? 1. 40.
7. seqq.

*Tuam ipsius animam pertransibit
gladius.* Sicut Marius gladio interfe-
ctus est, quem ipse fabricauit, ita B.
Virgo à Filio patiente quem peperit,
gladium accepit, qui illius animã tran-
sivit. 3. 51. 1. & 3. 58. 1.

*Ut reuelentur ex multis cordibus
cogitationes.* Omnia patere Deo, qui
per oculum, virgam vigilantem, Ar-
gum expressus est. 1. 2. 2. seqq. om-
nia cordium occulta Mundo patefa-
cienda, etiam ipsa Dei consilia, sed in
cælo. 1. 3. 17. immo etiam in hac vita qui-
busdam 1. 4. 2. seqq. Hypocritas quoq;
detegi, nec posse diutiùs latere. 3. 31. 2.
Hypo-

Hypocritarum cogitationes à Deo mirabiliter detegi. 3. 31. 8.

Hec processerat in diebus multis. De senectute veneranda. 3. 5. 5. seqq. Vbi periculum est castitatis, nec ætati, nec fortitudini fidendum, sed cum Anna in templo & oratione identidem ver- sandum. 2. 32. 3.

Et vixerat cum viro suo annis septem à virginitate sua. Possè ho- mines virginitatem, vsque ad matri- monium, immo & in matrimonio ser- uare. 2. 21. 5. Virgines nulla matrimo- nij lege teneri. per se. 2. 21. 2. Vir- ginitatis præstantia, imitatores, ho- stes. 2. 21. 2. Virginitatis præmium. 2. 21. 6. Quo modo vxores in matrimonio se debeant gerere erga viros suos. 2. 1. 7. & 2. 27. 1. Et 2. 22. 4. item 2. 35. 3. ac 2. 221. Et 2. 24. 8. seq. Quanto rarior bo- na vxor, tanto debet esse charior. 2. 30. 6.

Et hac vidua vsq; ad annos octo- ginta quatuor. De statu viduitatis, quàm sit beatus? quàm sanctus, quàm honestus? quàm sanctas illustres femi- nas habuerit? 2. 44. 1. seqq. & 3. 27. 1. Vi- dua ab Eliseo curata. 1. 20. 4. & 3. 13. 5. Viduæ quàm sint miseræ? 1. 32. 12. seqq. Viduæ à Deo curantur. 2. 44. 8. & 2. 44. 18. De viduali castitate. 2. 44. 16.

Non discedebat de templo ieiunij, & obsecrationibus seruiens no- Æe ac die. De vidua cū duobus minutis A vera pristinatq; religione non disce- dendum. 3. 60. 7. Quæ vera vidua? 2. 44. 9. Vidua Galla à S. Petro in cælum vo- cata. 2. 57. 16. De viduali honestate & vtilitate. 2. 16. 17. De vidua ab Episcopo

adiuta. 3. 15. 5. Vidua à Philippo rege Franciæ quomodo vindicata? 4. 65. 7.

Et loquebatur de illo omnibus, qui expectabant redemptionem Israël. De Deo laudando. 2. 50. 15. De spiritua- libus colloquijs. 2. 2. 12. seqq. De loque- la bestiarum. 2. 52. 13. De gratijs Dei pro omnibus rebus agendis. 2. 2. 62. 16.

Perfecerunt omnia secundum le- gem Domini. De lege Dei seruanda per obedientiam exemplo in Pado o- stensum. 2. 7. 10. Lex Domini est iusti- tiæ instrumentum. 2. 9. 1. Leges aqua- rum quæ? 2. 11. 7. Apud impios leges si- miles sunt telis araneorum. 2. 71. 13.

Reuersi sunt in Galileam, in ciui- tatem suam Nazareth. Quando pa- tria curanda, vel negligenda sit? 4. 45. 7. & 4. 45. 9. Patriæ obscuritas malè A- nacharfi obiecta. 3. 47. 2.

Plenus sapientia. Christum omnia sciuisse. 1. 5. 6. Crescendum esse in sapi- entia & scientijs sicut lux solis. 1. 7. 3. De sapientia & scientia Dei. 1. 3. 6. seqq. & 1. 5. 4. seqq. scientia Adami. 2. 22. 2. Sa- pientes mundi à Deo contemti. qui di- uersam habet sapientiam. 1. 21. 5. An sa- pienti sit ducenda vxor? 2. 46. 14. Sapi- enti quid liceat? 2. 31. 3.

Et gratia Dei erat in illo. Scire bona non sufficit, sed velle, est gratia Dei. 1. 9. 12. Gratia capax gratia plus accipit. 1. 41. 3. Gratia hominem eleuans calori si- milis. est. 1. 5. 14.

Dominica infra octauam Epi- phaniæ, quæ est. I. post E- piphaniam. Luc. 2. *Cum factus esset IESVS annorum duodecim.*

Annos

Annos nostros, sicut & vitam, effluere. 4. 2. 8. Alijs anni vitæ ob improbitatē deleti. 4. 48. 14. Christo conuenire opposita, vt quod sit æternus, & simul temporalis, secundum aliam & aliam naturam, scilicet humanam & diuinam: hinc etiam vita eius per prospera & aduersa vices alternauit. 1. 29. 6. Duodecim annorum iuuenes iam esse maturos, vt Deo seruiant, cum iam ea in ætate etiam quidam diabolo seruiant, vt ille à patruo suo punitus. 1. 15. 2. & alter ille. 1. 39. 15.

Ascendentibus illis Ieruosolymam, secundum consuetudinem diei festi. Laudabilem esse consuetudinem peregrinationis sacræ, & visitandorum sacerdotum locorum, terræ sanctæ. 2. 16. 11. Terra sancta, quanto in honore fuerit olim. 3. 62. 1. & 2. 16. 11. De violatione locorum sacrorum, Christianis ademptorum. 3. 62. 2. Templum quomodo adendum? 3. 32. 9. Templum adire quomodo prohibita Kunigundis? 3. 45. 8. item Eutropius. 3. 45. 8.

Remansit puer Iesus in Ieruosalem, & non cognouerunt parentes eius. In quibus filij debeant obedire parentibus, & in quibus non? 3. 25. 2. Absentiam filiorum subinde prodesse parentibus, quantumuis dolentibus. 2. 40. 9.

Et requirebant eum inter cognatos, & notos. Quantam parentes debeant habere curam suorum liberorū. 2. 39. 11. Quærendos quidem esse à parentibus filios, sed non nimium dolendos. 2. 40. 14.

Et non inuenientes, regressi sunt

in Ieruosalem, requirentes eum. Quanto desiderio homines debeant quærere Deum? & quidem primo per baptismum. 1. 15. 15. deinde in SS. Eucharistia. 1. 15. 1. seqq. tum per pœnitentiã. 1. 18. 5. & 1. 43. 2. & 1. 43. 6. seqq.

Inuenerunt illum in templo. Bonorum filiorum esse, in templo inueniri, quæ probitas felicitat parentes. 3. 17. 10. Templum omine bono adiri. 1. 29. 11. Templi euersores maioribus suis repugnare. 1. 29. 1. Tempia Christianorum salua terræ motu. 2. 18. 10. Tempia cur habeant sphinges appositæ? 2. 48. 15. Templorum violatores à Deo puniti. 2. 1. 7. & 2. 49. item 2. 59. 10. seqq.

Sedentem in medio doctorum, audientem illos, & interrogantem. Magistros & catechismi doctores à iuuentute diligenter audiendos, & honorandos. 3. 6. 5. seqq.

Bonorum & doctorum hominum conuersatio quàm utilis? Socij mensæ, socij morum. 2. 34. 11. socij Vlyssis cur in suos versit? 2. 60. 18.

Stupebant autem omnes, qui cum audiebant, super prudentia & responsis eius. De prudentia & sapientia Christi. 1. 3. 6. seqq. & 1. 5. 4. seqq. Quodnam sit inter Doctorem & stupidum stultum discrimen? 3. 47. 2.

Et dixit mater eius ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? Longè digniores esse, vt illis dicatur hoc, qui B. Virginem eiusq; cultum deserunt, aut eam verè lædunt. 4. 24. 11. seqq. De auctoritate parentum in filios, & quis illis ab istis honor debeat? 3. 25. 2.

Ecce pater tuus, & ego dolentes quarebamus te. Quo dolore & contritione quærendus sit Christus? 1. 43. 6. seqq. Penes quemnam coniugum sit Dominium, penes patrem, quem B. Virgo hic sibi præposuit, an penes matrem. 2. 27. 1. Quantæ parentibus sæpe à liberis, & quas ob causas, cruces enascantur? 2. 40. 1. seqq. Filiorum signum admonitio patris. 1. 31. 1.

Nesciebatis, quia in his, quæ patris mei sunt, oportet me esse? Omnia esse Patris cælestis, tanquam supremum eius omnium habentis. 1. 5. 8. seqq. Parentes non magis audiendos esse quam Deum. 3. 29. 4. Christum verè dixisse, de Deo, *Patris mei*, cum fuerit ipsius pater, tanquam filij naturalis, vnde nec minore est illo, nec minore honore colendus. 1. 27. 12. seqq. Filios Dei oportere tractare negotia Dei, & cruce esse insignes. 1. 31. 2. Deum etiam nostrum Patrem esse, quia plus quam Pater nobis prouidet. 1. 20. 1. De filiorum in parentes pietate. 1. 35. 1.

Et ipsi non intellexerunt verbum, quod locutus est ad illos. Multos sanctos non intellexisse omnia Dei mysteria, sed simplicitate sua placuisse Deo. 1. 21. 14. seqq. Etiam Apostolos multa non intellexisse, à Christo dicta. 1. 4. 6.

Et erat subditus illis. De obedientia parentibus exhibenda. 3. 25. 2. Contra filia malè educata matri insignem mercedem reddit. 1. 43. 5.

Et mater eius conseruabat omnia verba hæc in corde suo. De meditatione rerum diuinarum, præsertim Passionis Christi, quanta habeat priuilegia? 4. 60. 10.

Et Iesus proficiebat sapientia, & atate, & gratia apud Deum & homines. Semper crescendum esse in bono, non tantum apud homines, sed etiam in conspectu Dei, exemplo Christi 1. 7. 3. & 1. 2. 1. 5. & 1. 41. 3.

Dominica II. post Epiphaniam. Ioan. 2. *Nuptia factæ sunt in Cana Galilee.* An licitæ sint, vel necessariæ nuptiæ? 2. 21. 1. seqq. De Matrimonij principio, fine, & substantia. 2. 21. 1. De tribus matrimonij bonis, 2. 23. 1. seqq. De varijs malis à coniuge prouenientibus. 2. 22. 1. seqq. Matrimonij inuiolabile vinculum annulo proubo significatum. 2. 29. 5. Bonus coniunx, quantum bonum? 1. 30. 5. Insolubilitas matrimonij, quid? quantum bonum? vnde? apud quos sit Sacramentum? 2. 41. 1. seqq. De insolubilitate, & solubilitate matrimoniorum. 2. 42. 1. seqq. Coniugis morte æque ac Nuptijs gaudentium exempla. 2. 24. 3. Suspicionem aduulteriorum variæ, quæ inter innocentes coniugatos nascuntur, 3. 34. 7. Cur quædam nubere nolentes, vel volentes, à fine suo impediuntur. 1. 4. 8. 9. In vxorem crudelis, crudeli morte punitur. 3. 51. 9. Cur Satan vxorem & linguam solam sine plaga Iob relicerit? 4. 33. 4. Vxoris exemplo maritus ad quantam perfectionem peruenerit. 4. 49. 9.

Et erat mater Iesu ibi. Sanctorum, & præsertim Mariæ præsentia quam utilis? 2. 35. 2. Nec Christum nec Matrem eius adituros fuisse nuptias, si matrimonium damnarent, ut quidam hæretici damnarunt. 2. 23. 5. & 2. 23. 8.

Vocatus

Vocatus est autem & Iesus, & discipuli eius ad nuptias Vocandum

Iesum ad omne negotium nostrum. 1. 11. 1. seqq. & 1. 12. 1. præsertim ad nuptias, cum sapientia & diligenti consideratione opus sit in vxore ducenda. 2. 22. 3. & 2. 22. 7. Quanta Dei sit cura in matrimonijs conferuandis? 2. 27. 2. seq. De discipulorum seu Apostolorum Iesu inuocatione, contra serpentes. 1. 2. 14. 1. & contra dæmones. 4. 39. 9. seqq.

Deficiente vino. Omnia de quibus in terris gaudemus, deficere. 2. 20. 11. Defectus & mala matrimoniorum non esse tribuenda auctori matrimoniorum. 2. 22. 9. Non solum virium deficiens, robur sed omnia quæ in mensa apponuntur, monumenta esse mortis. 4. 44. 11.

Vinum non habent. De patrocinijs Deiparæ, etiam in temporalibus. 1. 13. 6. seqq. Bonum sæpe esse, quod homines non habeant vina, à quibus mala in auctores reuerfa. 3. 44. 5. Vinum subinde diluere curas & morbos. 4. 8. 2. Vini loco aqua oblata ab Augusto. 2. 6. 3. Vinum moderatè sumptum prodest. 4. 8. 2.

Quid mihi & tibi mulier? Deum, quos magis amat, subinde asperius tractare. 1. 16. 1. seqq. Siti quomodo etiam succurrerint per aquas Sancti? 2. 6. 10.

Nondum venit hora mea. Expectandum omnium rerum tempus, cum aliud etiam alios homines proferat. 2. 51. 1. Nostra tempora cum antiquis collata in solatium. 3. 65. 2.

Quodcumque dixerit vobis, facite. Quanta fiducia in Christum ob Dei compensationem accendatur? 1. 14. 4.

seq. De fiducia pauperum in Deum. 1. 20. 10. Fiducia multis miraculis confirmatur. 1. 17. 4. seq. Fiducia in Deum, quam potens? 3. 13. 11.

Implete hydrias aqua. Quanta per aquas miracula fecerit Deus? 2. 6. 5. seqq. De aquis à Christo in beneficium donatis. 2. 6. 6. & ad sitim leuandam. 2. 6. 10. Potum aquæ non negandum sitienti cum S. Emmeramo. in siti, non præbens potum, sitiens ipse insanijt, & alij simili pœna talionis puniti sunt. 3. 52. 10. seq. Sæpius vinum diuinitus augmentum. 1. 17. 12. & 1. 17. 14.

Et impleuerunt eas vsq. ad summum. Quosdam in nuptijs non hydrias, sed semetipsos vsq. ad summum implere. & de ebrietate. 4. 22. 6. seqq. Vini mergi optârunt Philœni. 1. 41. 15. & Georgius Comes Clarentiæ. ib. Vinum etiam ægrota Paula Romana respuit. 4. 38. 4.

Gustauit architriclinus aquam vinum factam. Vinum ex aqua in nuptijs à Christo datum. 2. 6. 7. Sæpius aquam in vinum mutatam, & cur? 2. 6. 7. & 1. 16. 1. Vinum à Christo factum. 1. 18. 1. Item an in nocte Natiuitatis Christi id fiat, vt fontes vinum fundant. 2. 47. 20. S. Felix vineam miraculosè reficiens. 1. 17. 13. Vux ab Angelo allata. 1. 18. 2. Vux occisus Anacreon, & Archefilaus. 1. 10. 14. Vinum à S. Lydy vina, item à Carilepho multiplicatum. 3. 11. 7. Potatores peruersè hoc miraculū imitari, dum vinum in aquam vertunt, quando hydropici fiunt ex nimio vinu. 4. 22. 10. seq.

Omnis homo primum bonum vinum ponit. De Mundi fraudibus multa pri-

sa primò, postea abfinthium ponentis in Bacchanalibus. 4. 52. 10. in nuptijs. ib. & 4. 52. 11. seq. Amara in dulcedinē verti Deum amantibus. 1. 19. 5. seqq. Seruorum Dei magna, Mundi parua dulcedo. 1. 18. 9.

Et cum inebriati fuerint tunc id, quod deterius est. Mundi gaudia in iuctum, velut dulce vinum desinere in amarum. 1. 16. 16. De ebrietate adulectiorum matre. 2. 33. 1. seqq. Ebrietatis quanta sit culpa? 4. 8. quàm iusta ebrietatis pœna? 4. 8. 6. seqq. Ebrietatis mala & remedia. 4. 8. 10. seq. Inebriati, siue excacati à mundo, quantum decipiuntur, cum potari doctum fuerit causa mortis. 3. 45. 5. Vinum nudat Noëmū, Loth facit incestum, Holofernem truncat, Assuerum incitat ad ostentandam Vasthi, ad necandum Ioannem, epulonem strangulat. 4. 5. 3. seq. Vinum inopiam infert. 4. 8. 6. Vinum cur dicatur venenum? 4. 22. 10.

Tu autem seruasti bonum vinum usque adhuc. Hoc Deum in Sanctis suis facere, quibus bonos dies in altera vitam differt 4. 27. 6. & 4. 28. 8. Bonum vinum, apud nonnullos malum habere effectum. 4. 12. 6. Bibendi intemperantia plurimos agrotare, & qualibus morbis? 4. 22. 10. seqq.

Et manifestauit gloriam suam. Miracula esse proprium Dei opus, ex quibus potuit constare de diuinitate Christi 1. 22. 10. & 4. 39. 1. seqq.

Et crediderunt in eum discipuli eius. Miraculis ad fidem conuersi. 4. 39. 5. Miracula impediuntur incredulitate. 4. 38. 8. Miraculis ad pœnitentiam conuersi. 4. 39. 6.

Dominica III. post Epiphaniam. Matth. 8. *Cum descendisset Iesus de monte.* Descendisse Christum è cælo per incarnationem. 1. 11. 4. Descendisse per humiliationem Christum. 3. 40. 16. Paucos sequi Christum per descensum, cum plerique velint ad altiora ascendere, quia honor est bonum iucundum. 3. 18. 3. & censetur maximum quid inter res humanas. 3. 19. 5. seqq. quando secundum regulam rationis appetatur? 3. 20. 1. seqq.

Secuta sunt eum turba multa. Qui Christum sequantur in humilitate? 3. 15. 9. seqq. Qui Christum iam sequuntur in humilitate sequi etiam in exaltatione. 3. 36. 1. seq. eius mirabile exemplum. 3. 36. 7. seq.

Et ecce leprosus. Quæ sit & vnde De plaga Ozia? 4. 28. vnde alijs, & an sit res monstruosa, ac an ludæorum lepra fuerit eadem cum lepra nostri temporis? 1. 55. 1. seq. Christum ipsum non solum à Propheta, sed etiam ab alijs tanquam leprosum visum. 4. 35. 7. seq.

Veniens adorabat eum. Per morbos veniri ad Christum, & per orationem impetrari sanitatem. 4. 40. 9. Ad sacra, non ad diabolica remedia in morbis veniendum. 4. 42. 2. seqq. Ille rectè confidit in Christum, quia rectè credidit, at diffidentia erga Deum oritur ab infidelitate, & putillanimitate. 4. 5. 9.

Si vis, potes me mundare. Fidem exigi de potentia Christi, vt sanitas impetretur. 4. 40. 2. seq. Fidem aliquando impetratione sanitatis acquiri. 4. 40. 6. De Sanctis, qui volentes in morbum deciderunt, vel manserunt. 4. 42. 11. seq.

311 seq. Deum cum medico, & potius, quam medicum ab ægroto inuocandum. 4. 37. 5.

Et extendens Iesus manum, tetigit eum. Christum carimonij vtenem docuisse carimonij vtendum. 4. 39. 1. seqq. & 4. 40. 17. De Christi leprosum sanantis potentia. 4. 26. 7.

Volo mundare. Christum tanquam causam principalem, per imperium scilicet vt verum Deum, diuina opera patrâsse & lepram mandâsse 2. 55. 2. Andragisinâ ipsius leprę subsidio mundam seruatam fuisse. 2. 57. 17.

Cur mundari dicantur leprosi, seu peccatores? quia ob peccatum homines plerumque ægrotant. 4. 23. 1. seqq. & per baptismum, sicut à peccato originali, ita à lepra sæpe sunt mandati. 2. 57. 5. seq.

Vide, nemini dixeris. Sanctos sua opera gloriosa occultare, idè Christus dixit: *Vide, nemini dixeris.* 4. 26. 8.

Vade, ostende te sacerdoti. Quam necessaria sit confessio peccatorum? & cur Christus leprosos miserit ad sacerdotes? 4. 26. 8. Sacerdotes esse honorandos 3. 27. 5. quibus honoribus, & cur coronam in capite gerant? quam is antiquus mos? 3. 27. 6. Pœnitentię sacramentũ etiam contra corporis morbos prodesse. 4. 40. 10.

Et offer munus tuum. De liberalitate erga Deum & seruos Dei exercenda. 3. 13. 7. seqq. Liberalitas liberalitate compensata. 3. 43. 6. seqq.

Accessit ad eum Centurio. De militibus ad Deum accedentibus, per carcerem. 1. 15. 13. per paupertatem. 1.

20. 6. De militis regem admonentis fidelitate. 2. 4. 4. Militis vxorem corrigentis exemplum. 2. 52. 10. Domines debere habere curam seruorum suorum sed diuersorum diuersam. 2. 8. 3. & quam? 3. 26. 3. sed seruos vicissim honorem debere dominis suis? 3. 26. 2.

Puer meus jacet in domo paralyticum. Qui paralyti sint puniti. 4. 24. 1. seq. Qui à paralyti probati, vt Seruulus mirè in ea patiens. 4. 42. 12.

Et malè torquetur. Dolores aliorum esse æstimandos, vt vicissim misericordiam impetremus. 1. 7. 6. & 1. 4. 2. 17. seq. & 1. 14. 3. Mala, quæ homines vtiliter exercent, non murmurationem, sed gratiam mereri, dant enim occasionem, vt alij eorum misereantur, & ad Dominum recurrant. 3. 61. 1.

Ego veniam, & curabo eum. Quam præstans medicus sit Christus? & quam misericors? 1. 41. 3. seqq. Misericordiarum pater Deus. 1. 6. 1. seq.

Domine non sum dignus, vt intres sub tectum meum. Quo modo quisque ex comparatione sui cum alijs debeat & possit humiliter de se sentire? 3. 40. 11. & De cognitione sui? 3. 40. 16.

Nam & ego sum homo sub potestate constitutus. Eos, qui sub se milites, vel alios subditos habent, cogitare debere, etiam se esse sub potestate; & timendum iudicem ipsis iudicibus. 1. 37. 8. Iudicis diuini cogitatio remedium est peccati. 2. 4. 15. Iudex futurus è iudicij huius vitæ metuendus. 3. 59. 5.

Non inueni tantam fidem in Israël. Fide tangens Christus. 1. 12. 6. Fides non solum aqua feruenti, sed etiam feruenti

feruenti febre probatur. 2. 8. 11. Fides
secutum contra morbos. 4. 40. 2. seqq.

*Multi venient ab oriente & occi-
dente.* Gratiam non esse generi & me-
ritis, sed soli beneplacito Dei ascriben-
dam, cum etiam indignis offeratur. 1.
14. 1.

Filij autem regni eijcientur foras.
Excelfos humiliari, nec semper per fi-
dem omnes à morbis reddi immunes.
4. 40. 4. Filios propter peccata paren-
tum sæpe puniri. 4. 14. 8. & 4. 27. 3.

Sicut credidisti, fiat tibi. Fidei fru-
ctus, & spei, & inuocato nomine Chri-
sti sanitatem etiam alijs impetrare. 4.
40. 6.

Sanatus est puer in illa hora. Varij
modi sanitatis acquirendæ, per sanctos
2. 62. 15. & 4. 40. 8. Item per oratio-
nem, ieiunium, & eleemosynam. 4.
40. 9. seq. Item per SS. Sacramenta
Baptismi, Confirmationis, Eucharistiæ,
Pœnitentiæ, & Extremæ inunctionis,
4. 40. 11. seqq.

Dominica. IV. post Epipha-
niam. Matth. 8. *Ascendente
eo in nauiculam, Secuti sunt eum dis-
cipuli eius.*

Christum etiam per maria & fluctus
sequendum hoc est per tribulationes. 1.
25. 14. & 1. 31. 9. Navigaturus cur abiece-
rit pecuniam? 3. 5. 14. Ecclesia nauicula
ventis agitatz similis. 3. 65. 2.

*Ecce motus magnus factus est in
mari.* Quàm graues nonnulli in mari
sustinuerint tempestates? exemplo Em-
manuelis Sosa. 2. 10. 2. cur Deus quos-
dam sinat tempestatibus iactari? 2. 10. 3.

Aquam esse symbolum mortis. 4. 44. 3.
Cur venti existant? 2. 10. 3. ventorum
vis mira in turri euerfa & rursus erecta.
2. 5. 7. ventorum potentia. 2. 5. 4. Tem-
pestati maris quàm similia sint bella? è
S. Basilio. 3. 65. 2. & 3. 66. 11. & vita hu-
mana? 2. 10. 4. seq. Cur Deus tot aduer-
sos casus esse velit? 1. 26. 1. ventos diabo-
lus excitat. 2. 5. 8. item & homines. 2. 5.
2. 5. 11. ventus locustas aduehens. 2. Ven-
tus saxum subuexit. 2. 47. 6. Ventus e-
pilepticis similes facit. 2. 23. 2.

Ipse verò dormiebat. Bonæ consci-
entiæ securitas inter fluctus dormien-
tis. 3. 66. 4. Deus etiam cum dormire
videtur, pro nobis vigilat. 1. 12. 4. seq.

Et suscitauerunt eum. Simulare
subinde Deum quasi dormiat, ut eum
suscitemus. 3. 57. 10. De Monacho mi-
rabili casu vtiliter suscitato è Somno. 1.
1. 25. 7. Rerum humanarum instabilitas
docet nos sapere. 1. 26. 2. In malis ad
Christum confugiendum. 1. 12. 4. seq.

Domine salua nos, perimus. Vbi nam
spes nostra potissimum sit ponenda? 1.
13. 1 & 1. 15. 15. seruus aquarum metu ad
veritatem adactus. 2. 9. 13. Aquis sua cul-
pa puniti. 2. 8. 1. seq. conscientiz stimu-
lantis vis. 3. 37. 2. & 3. 63. 2.

Quid timidi estis, modica fidei?
Non esse de diuina prouidentia dubi-
tandum, licet Deus, quasi dormire
videatur. 3. 38. 1. seqq. Quorum vox sit,
Deum non curare mundum? 1. 5. 3. & in
Præmio §. 1. & seqq. Tempestates seu tri-
bulationes esse leues. 1. 31. 14. De nau-
fragij iactura fortiter tolerata. 1. 32. 9.

Imperauit ventis & mari. Omnia
elementa Deo in vtramque partem ser-
uire, 2. 6. 2. Mare ne transeat fines suos,
à Deo

à Deo terminos habet. 2. 7. 6. etiam sanctos imperasse. 2. 7. 7. seqq. Quo modo Christus ventis imperavit? 2. 10. 3. Ventorum Dominus solus Deus, qui eis imperat. 2. 5. 7. Ventos Empedocles agni pelle pellit. 2. 5. 8.

Et facta est tranquillitas magna, De tranquillitate & pace temporum, & conscientiarum. 3. 55. 2. seqq. Tranquillitas maris facta Iona in illud proiecto, sicut Arione, de quo. 2. 9. 3. seq. Fortunæ inconstantia miseros in spem vocat. Secuturæ mutationis. 1. 26. 3. conscientiarum terror, Earundem pacem commendat. 1. 37. 10. Et quanta sit conscientie stimulantis vis? 3. 37. 2. & 3. 63. 16.

Qualis est hic, quia venti & mare obediunt ei? Christum esse ventorum & omnium creaturarum Dominum. 2. 5. 7. & 2. 10. 1. Ventorum vis & varietas, & effectus. 2. 5. 4. seqq. Obedientie exemplum in Pado ostensum. 2. 7. 10. Obedientem uxorem quo modo Socrates fecerit? 2. 12. 5. Obedientia cur præstanda etiam belli ducibus? 3. 61. 2.

Dominica. V. post Epiphaniam. Matth. 13. *Simile factum est regnum calorum homini, qui seminavit bonum semen in agro suo.* Neque seminatores, neque Apostolos intellexisse, cur vnum semen huc, aliud illuc ceciderit, & tamen iustas eius rei causas fuisse. 1. 4. 6.

Cum autem dormirent homines. Negligentes dormire, cum magistratus non puniunt pessimos. 3. 63. 16. & 3. 64. 1. & 3. 64. 5. Ab homine hominis malum ortum. 2. 13. 6. Homines sæpe alijs morborum suorum Causas adscribere, quo-

rum ipsi sunt authores. 4. 22. 1. Pigritia & otio, ac somno multos marcescere, & ægrotare. 4. 22. 2.

Venit inimicus eius, Quam vigilet inimicus noster nobis dormientibus? 2. 43. 8. & 4. 53. 6. seqq. Cur serpens formosus cum Eua colloqui permissus? 2. 13. 9. seq. Mira inimicitia Nutri famuli in Lucium dominum ac mercatorem. 3. 50. 2. seqq. Inimicus Stygius etiam per homines seminat zizania, vt nobis noceat. 4. 19. & quibus modis? ib. Quibus modis venefici hominibus noceant? 4. 19. 3. quam sit periculosum, offendere veneficos? 4. 19. 7. seq. Insidie multiplices diaboli. 4. 18. 1. seqq. & 4. 19. 1. seqq. & illarum quidem per figuras, ceras, acus & clauos. 4. 19. 9. seq. summa nocendi libido, apud veneficos. 4. 19. 12. Diabolum multa per homines posse, vel facilitate posse, quæ per se non potest. 4. 20. 1.

Superseminavit Zizania in medio tritici. Bona vbiq; malis mista esse. 1. 30. 1. & 2. 16. 1. item 2. 30. 2. & 2. 31. 1. ac 2. 39. 1. Peccato terræ maledictio inducta. 2. 13. 1. Quanta sit multitudo veneficorum à diabolo seminatum? 3. 64. 2. Quo modo diabolus primos homines seduxerit? 4. 18. 1. Mirabiles morbi à diabolo procurati. 4. 18. 5. Quibus modis morbos in humanis corporibus creet dæmon? 4. 18. 10.

Tunc apparuerunt & Zizania, Cur in bona terra, mala bonis misceantur? 2. 16. 1. Calumnie occultæ mirabiliter detectæ & apparentes 3. 50. 1. Quod diabolus primis parentibus fecit, facit etiam eorum posteris. 4. 18. 2. Stupenda zizania quæ de puella per puellam fascinata exierunt. 4. 19. 10.

Nonne

Nonne bonum semen seminasti in agro tuo. Bona semina à malis corrupti; quia Socij mensæ socij morum. 2. 34. 11. Hominem à Deo, tamquam bonum semen conditum esse, in eo statu, ut neque morbum neque mortem pati debuisset, si non peccasset. 4. 17. 1. sicut diabolus è bonis mala, ita Deus è malis bona facit. 2. 2. 8. Bona vxor è mala an, & quo modo fiat? 2. 22. 5.

Inimicus homo hoc fecit. Quid inimicitia possit? 4. 20. 2. Hostis inimicus homo quàm multos & tristes belli effectus post se relinquit? 3. 55. 1. seqq. Bonos quidem Angelos subindo esse pœnarum nostrarum ministros, sepius tamen id fieri, per malos Angelos. 4. 18. 3. seqq. E varijs dæmonum nominibus cognoscit, eos esse inimicos nostros. 4. 18. 9. Mala malè Deo imputari. 2. 22. 9.

Ne fortè colligentes zizania, eradiceris cum eis simul & triticum. Parci sæpe impijs, propter pios, & hinc malos bonis admixtos. 2. 30. 1. seqq. etiam ipsis matrimonijs. 2. 31. 1. Pœna dilata, non ablata. 1. 5. 15.

Colligite primum zizania, iudicare & vindicare & vindicare DEVM omnia tempore. 1. 40. 10. seqq.

Alligate ea in fasciculos, ad comburendum. Omnia vitia in se ipsa suamque pœnam, velut zizania, retorque. 3. 44. 6. Zizania in fasciculos alligata simul comburi, sicut & euellentes iniuste simul peccantes simul puniuntur. 4. 20. 4. seqq. Innocentibus ignis parcat. 2. 3. 6. seqq. De suppliciorum æternorum grauitate. 4. 62. 2.

Triticum autem congregate in hor

reum meum. E terra sancta eiectos hostes Dei, ut amici Dei eam haberent. 2. 15. 8. Horreum hoc non horrendum, sed semper aspiciendum esse. 1. 31. 16.

Dominica. VI. post Epiphaniam. Matth. 13. *Simile est regnum calorum grano sinapis.*

Paruulis, grano sinapis similibus reuelata, quæ cælata senibus. 21. 6. Grana tristici Midæ in os illata à formicis. 2. 52. 12.

Quod minimum est omnibus. seminibus. Ex minimis fieri maximos. 3. 39. 8. Nihil esse tam minutum, quod Deus non videat. 1. 5. 5. seqq. Maximos à minimis puniri. 2. 15. 5. & 2. 15. 10. Paruis magnam gratiam inesse. 2. 50. 4. Et magnam laudem. 2. 50. 6.

Et fit arbor. In quantam arborem excrescat multitudo veneficorum? 3. 64. 2. Paruis non insultandum cum ex illis sæpe magnifant. 2. 62. 4. Videre eos, qui instar arboris excreuerunt, delectabile esse. 2. 50. 8. De arbore instar fontis aquam stillante. 1. 17. 16.

Ita ut volucres cæli veniant, & habitent in ramis eius. De mira vi hominibus in volucres cæli concessa. 2. 14. 3. De aibus ad cantum & sermonem instructis. 2. 14. 11. Volucres Sanctorum corpora custodientes. 4. 66. 9.

Simile est regnum calorum fermento. Fermentum est Sapientum, omnem Mundi felicitatem suspectam habere, nec illi fidere; quod in exemplo Hugolini Girardesci aliorumq; ostenditur. 1. 26. 5. seqq.

Quod acceptum mulier abscondit in farina sæis tribus. Mulier qualis ducenda?

ducenda? 2. 22. 6. Quæ mulier bona? 2. 30. 6. Quæ mulier pretiosa? 2. 57. 8. Mulier laborum socia marito. 2. 22. 1.

Donec fermentatum est totum.

Fermento simile esse peccatū, ob quod omnes homines se possunt humiliare. 3. 40. 9. Quanta hominibus à peccato causa sit se humiliandi? 3. 40. 10.

Aperiam in parabolis os meum.

De utilitate parabolarum. 3. 50. 1.

Eruetabo abscondita à constitutio-

ne mundi. Occulta Dei & abscondita iudicia rectè vocari. 1. 3. 3. eorum exempla. 1. 3. 4. seq. Cur Deus occulta sua iudicia sæpe non reuelet? 2. 3. 4. seq. Abscondita Dei iudicia in cælum referantur. 1. 3. 17. Tamen etiam in hac vita subinde reuelantur, & quibus? 1. 4. 2. seqq.

Dominica in Septuagesima.

Matth. 20. *Simile est regnum*

cælorū homini patri familias. Quàm bonus Paterfamilias sit Deus? 1. 24. 6. Non tantum parabolæ, sed etiam fabulæ vtilis esse. 3. 50. 1. Fabula mutatorum hominum. 2. 53. 1. & pigritatoris. 2. 26. 1. item solis & ranarum. 2. 41. 1.

Exijt primo mane conducere ope-

riarios. Diuersa esse tempora quibus Deus homines vocat, quosdam in infantia, per baptismum. 2. 57. 3. quosdam in virili ætate, vt Turcam, item per baptismum. 1. 41. 15. Eunuchum & alios. 1. 4. 1. & 1. 14. 6. & 4. 40. 11.

In vineam suam. Ecclesiam esse si-

milem vineæ, in qua thesaurum quærentes ditescunt. 2. 17. 4. Qui Ecclesiã, vt ferus aper vineam vastant violanté à Deo puniuntur. 1. 37. 12. & 1. 40. 15. &

3. 62. 6. seqq. ac 3. 6. 8. seqq.

Conuentione autem facta cum

operarijs. Deum cum hominibus pacisci, & promittere longè fidelius, quàm mundum. 2. 2. 6. seqq.

Ex denario diurno. Quid per denarium significetur? nempe præmium

cæleste, quod inuitat ad laborè. 1. 31. 14.

Vidit alios stantes in foro otiosos.

De otio cuius inimica est paupertas, si- cut & laboris patrona. 3. 11. 4.

Et quod iustum fuerit, dabo vobis.

Qua ratione in Deo sit iustitia erga homines? 1. 5. 7. eaq̃ triplex. 1. 5. 8. seq. eius fructus 1. 5. 10. seqq.

Iterum exijt circa sextam & no-

nam. De diueritate temporum, iuuentutis 4. 46. 2. seq. & 4. 48. 3. seqq. Tempus aliud alios homines proferre. 2. 51. 1. Iuuenum illecebræ. 3. 61. 8. seqq. senum forma. 3. 55. 1.

Circa undecimam verò exijt.

Quosdam in senectute quæri à Deo, per ipsa incommoda senectutis. 4. 15. 9.

Honorati in senectute instar parentum & præceptorum. 3. 25. 5. seq. etiam ab Ethnicis. 4. 35. 10. Nunquam esse serò nimis, vt quis conuertatur, cum etiam in ipsa senectute quidam iusti peccent, & iniusti facti damnentur. 4. 63. 3. seq. In peccatis inueterato non desperandum. 4. 58. 3.

Quid hic stas tota die otiosi? De

ijs, qui tempus malè consumunt, & vitæ optant breuitatem. 4. 7. seq. Ad otium vitandum causas esse laboris. 2. 17. 1. labore terram bonam & fertilem fieri. 2. 17. 2. seqq. Otio & pigritia multos marcescere & ægrotare. 4. 22. 2. Fabula

bularustiei filijs laborem persuadentis.
2. 17. 4.

Redde illis mercedem. Quàm largus & certus sit remunerator Deus? 1. 32. 2. Ob aquam. 2. 6. 12. Paupertatem laboris, laborem mercedis esse & diuitiarum causam. 3. 11. 3. Mercedem celestem nos ad laborem inuitare. 1. 31. 14. Præstantia huius mercedis à SS. considerata. 2. 20. 5.

Qui venerunt circa undecimam, acceperunt singulos denarios. Non hinc probari, futuram esse æqualem omnium gloriam, sed alium alio maiorem. Iure sub coronas habiturum. 1. 5. 11.

Et accipientes murmurabant aduersus patrem familias. Quàm varij, & iniquè murmurent, aduersus Deum? & cur? 1. 3. 16. Iustum esse regimen Dei, et si ratio iustitiæ homines lateat. 1. 3. 2. & 1. 9. 1. & 1. 4. 5. Summarium rerum, de quibus homines murmurant. 2. 2. 12. Item de defectibus corporum. 2. 49. 1. seqq. Soror Moysis ob murmurationem lepra percussa. 2. 55. 3. seq.

Hi nouissimi una hora fecerunt, & pares illos nobis fecisti. Multos breui tempore implere merita eorum, qui diu laborauerunt. 4. 46. 2. seqq. Inanes hominum querelæ. 1. 5. 3. & 1. 16. 4. seq. Querelæ etiam contra bestias. 2. 15. 1. seqq. Querelæ contra calumnias quomodo conpescantur? 3. 41. 3.

Portauimus pondus diei & astus. Quantum Sancti etiam in morbis pro exlo laborarint? 4. 30. 1. seqq. & 4. 31. 1. seqq. item. 4. 41. 11. ac 4. 57. 5. Quanta impatientiæ causa sit cupiditas pecuniarum? 3. 1. 8.

Amice non facio tibi iniuriam. Neque si opes nobis neget, neque si honores, facere nobis Deum iniuriam. 3. 1. 1. & 3. 6. 1. seq. In Deo iustitiam esse. 1. 5. 7. quotuplex, & qualis sit in Deo iustitia? 1. 5. 8. seqq. Non facere Deum iniuriam ijs, quos finit esse monstrosos. 2. 44. 2. seqq. Iudiciorum Dei iustitiam, vt aliorum mysteriorum articulos credendam. 1. 5. 13.

Tolle quod tuum est, & vade. Paupertas voluntaria est pacis mater. 3. 11. 8. Qui potest suo contentus esse, quàm sit beatus, & quâ Reip. proficit? 3. 3. 2. seqq.

Volo autem & huic nouissimo dare, sicut & tibi? Non esse Deum iniquum, si erga quosdam sit peculiariter misericors & liberalis, per gratiam vberiore, quam non dat alijs. 1. 43. 1. seqq.

Aut non licet mihi, quod volo, facere? Cur homini libertas arbitrij à Conditore data? 1. 11. 2. A nullo fato libertatem hominis tolli, & quanta impietate libertas arbitrij tollatur? 1. 27. 2. seqq.

An oculus tuus nequam est quia ego bonus sum? Quàm malè quidam bonitate Dei scandalizentur? 1. Ab hominum nequitia Mundum & Mundi Conditorem accusari. 2. 2. 11. Inuidia auarum plectens. 3. 7. 4.

Sic erunt nouissimi primi, & primi nouissimi. Quo modo homines exaltentur, & superbi humilientur? 3. 36. 1. seq. & 3. 39. 7. seq. & 4. 2. 4. item 4. 22. 4. ac 4. 55. 4.

Muli sunt vocati, pauci electi.
Quàm

Quàm diuersis modis homines à Deo vocentur? vt per caluitiem. 2. 53. 3. Mirabilis vocatio Philosophi. 1. 21. 15. S. Pauli vocatio. 1. 14. 1. seq. Vocatio S. Basilij per Euangelium. 1. 34. 5.

Dominica in Sexagesima. Luc. 8. *Cum turbaturima conueniret.* De conuentibus sacris Eremitarum. 1. 16. 3. seq. & 1. 18. 3. seq.

Et de ciuitatibus properarent ad IESVM. Non differendum esse, quādo veniendum ad Iesum, sed properandum, more Angelorum, quorum celeritas fulmini comparatur. 2. 4. 14. Item de inepta celeritate quorundam. 2. 17. 1.

Exijt, qui seminat seminare semen suum. De bonis & malis seminatoribus pacis, vel discordiarum, paupertate scilicet, & diuitijs. 3. 11. 8.

Aliud cecidit secus viam, & conculcatum est, & volucres comederunt illud. Qui non in viam, sed secus viam exli cadant, seu in vijs errent, & periclitentur? 1. 23. 4. Via dusem repudiantes dignos esse vt in via errent. 4. 55. 5. Diuersæ viæ Dei & diaboli. 4. 61. 1. Qui calcati & contemti per exempla sacra. 3. 30. 3. Item per exempla profana ostensam. 3. 30. 4. Malos foetos esse malas volucres, quæ bonum lemen auferunt. 1. 34. 11.

Aliud cecidit supra petram. Qui duri sint ad vocationem? Diuitias esse occasionem damnationis, quia faciunt duros & immiseriordes. 3. 8. 7. Et si enim diuitiæ sint beneficium Dei, tamen ob humanam excitatem, fundi causa exitij. 3. 8. 6. Cùm interea amor

paupertatis, sit fons liberalitatis. 3. 11. 6. seq. Indurati, quàm difficiles sint ad poenitentiam? 1. 42. 4.

Et natum aruit, quia non habes humorem. Quàm indigeamus gratia Dei nos irrigantis.

Aliud cecidit super spinas. De conscientie stimulis. De misera felicitate diuitiarum. 1. 32. 3. seqq. An spinæ fuerint ante hominis peccatum? 2. 13. 5. Quantæ sint spinæ, curæ, labores in diuitijs acquirendis? 3. 4. 3. cur diuitiæ spinis, cur laqueis comparentur? 3. 7. 7. seq. aureum torquem putans, laqueum accipit à diabolo. 3. 8. 5.

Aliud cecidit in terram bonam. Bonam terram à bonis factam meliorem, malam à malis malam. 2. 16. 8. & 2. 17. 3. seqq. Iustus tanquam terræ bonæ vbertatem esse promissam, quæ impijs negatur. 2. 16. 8. seq.

Et ortum fecit fructum centuplū. Non esse hominem natura malum, vt Manichæi docuerunt, sed à S. Spiritu irrigatum, fructum bonum facere. 1. 18. 7. De fructu matrimoniorum. 2. 45. 1. seqq. & 2. 46. 1. seqq. De fructuum incunda varietate. 2. 12. 7.

Hæc dicens clamabat. Qui habes aures audiendi, audiat. Immiseriordes non habent aures audiendi, nec ipsi audiuntur. 3. 52. 14.

Vobis datum est, nosse mysterium regni Dei. Cognoscere mysteria Dei quàm pulchrum? 1. 6. 1.

Vt videntes non videant, & audientes non intelligant. Quo modo

aliqui exerceantur, & indurentur à Deo 4. 55. 4. seqq. Sapientes mundi à Deo contemti. 1. 21. 5.

Venit Diabolus, & tollit verbum de corde eorum, ne credentes salvi fiant. De diaboli fraudibus, & damnis, & mira seductione iuuenis. 4. 61. 2. De tentatione dæmonis contra fidem, mirum exemplum. 4. 62. 4.

Ad tempus credunt, & in tempore tentationis recedunt. De male fundatis Politicis, qui fidem pro quavis occasione mutant, ac præcipuè propter opes. 3. 5. 16. & inter aulicos. 3. 54. 4.

Quod autem in spinas cecidit, hi sunt, qui audierunt, & à sollicitudinibus & diuitijs, & voluptatibus vitæ euntes suffocantur, & non referunt fructum. Diuitiarum vanitas, infatigabilitas, sitis. 3. 5. 5. seqq. Diuitias esse similes spinis, quia conscientiam vulnerant, dum per scelera & malas artes acquiruntur. 3. 4. 4. seq. quia multorum criminum causa pungunt. 3. 5. 4. Diuitiarum malus fructus, cura & sollicitudo in diuitijs conseruandis 3. 4. 6. seqq. & dolor ac luctus ex diuitiarum amissione. 3. 4. 10. seq. pericula & damna diuitiarum. 3. 5. 2. seqq. Voluptatum fructus, pænæ graues. 2. 33. 5. seqq. & 2. 34. 3. seqq.

Fructum afferunt in patientia. De ijs, qui in morborum patientia fructum attulerunt. 1. 32. 12. seqq. Impatientia omnes casus fieri truculentiores. 1. 33. 7. Etiam si innocentes vindictam non petant, non tamen manere impunitos nocentes. 1. 40. 10. seqq. contra eos,

quos, bestix faciunt impatientes. 2. 15. 1. & 2. 15. 2.

Dominica in Quinquagesima. Luc. 18. *Assumpsit IESVS duodecim discipulos suos.*

Christus assumpsit in montem Thabor Apostolos, eos postea assumpturus in montem Oliveti, vt esset eis patientiæ exemplum. 1. 40. 7. Christus duodecim Apostolos tanquam duodecim Patriarchas assumpsit. 4. 49. 1.

Ecce ascendimus Ierosolymam. Christus cum discipulis de tristitia huius mundi in cæli gaudia ascendit: mundus & nuptias, & Bacchanalia celebrans, à gaudijs ineipit, ad magnas tristitias descendit, quod duobus exemplis declaratur. 4. 52. 11. seqq.

Et consummabuntur omnia, quæ scripta sunt per prophetas de filio hominis. Alia fuerunt Prophetarum, quàm calendariorum nostrorum vaticinia. 1. 27. 6.

Tradetur enim gentibus. Nunc traditur ebriosi Christum, qui ei variè illudunt, cum Bacchanalia celebrant, quorum aliquis in filio monstrifico punitus. 2. 54. 8.

Et illudetur. De despectibus perferendis exemplo patientiæ Dei. 2. 4. 2. seqq. Illusiones bonas atque vtilis esse. 2. 2. 7. Iudæi Christum illudentes vicissim ludibrium facti. 3. 53. 8. Bacchanalia celebrantes & Christum illudentes miserabili exitu. 4. 52. 10.

Et flagellabitur. Flagella & cruces visu horridas, & malas sensu, in recessu bonas. 2. 2. 7. A Deo, per morbum, flagellabitur.

Flagellatos Christum patientem debere ante oculos ponere exemplo Lesij. 4. 29. 4. seqq.

Et conspuitur. De iniurijs, quas Christus immensa humilitate pertulit. 3. 40. 7. Sputum in formicas iactū quid efficiat? 3. 47. 1.

Occidit eum. Quidam eum occidunt, dum se occidunt gulā & ebrietate, ē qua multa mala oriri ē veteris & nouæ legis exemplis ostenditur. 4. 5. 3. seq. & 4. 8. 1. seqq. Gula quæ hoc tempore maximè regnat, primos parentes occidit. 4. 8. 3. nocuit etiam grauius Religiosis. 4. 8. 8.

Et die tertia resurget. Resurrectio arboribus significata. 2. 52. 10. Resurrectio omnia in iustis reparabit. 2. 63. 10. An etiam feminæ sint resurrecturæ? 2. 63. 12. seqq.

Et ipsi nihil horum intellexerunt. De ignorantia celebrantium Bacchanalia quorum imitatio stultum facit. 2. 65. 5. Laruatos non agnosci, sicut Silenos, neque intelligi donec aperiantur. 2. 2. 5. seq. De laruatorum, quos nemo intelligit, monstrosa facie. 2. 53. 8. & de monstrosa adulteræ facie. 2. 53. 7. seqq. Ignorantem causarū, admirationis causam esse. 4. 14. 1. seq.

Cum appropinquaret Iericho. Christum non esse ubique secundum humanam naturam, sed secundum diuinam. 1. 5. 2. & 1. 7. 7. seqq. In Iericho Zachæus statura pusillus erat Quibus in locis diuersi coloris, magnitudinis, & pusilli homines nascantur? 2. 51. 1. seq.

Cæcus quidam sedebat secus viam. De cæcitate miseria quanta sit? 1. 7. 1. maiorem autem esse miseriam in animi

cæcitate. 1. 7. 2. seqq. & 4. 28. 2. Cæcitate vtilitas ab Antimaro agnita, atq; amata. 1. 32. 13. Quam & alij cum Pigmeo possint habere cæcitate suæ consolationem? 1. 32. 14. Bacchantes cæcos esse & cerebro corruptis similes, de quibus lepida exempla. 2. 56. 5. cæcorū mirifica ingenia. 2. 62. 12.

Mendicans. De paupertatis calamitate magno animo ferenda. 1. 32. 9. seq. Quam longè melior sit conditio pauperum condicione diuitum. 1. 16. 9. seqq. De pereuntibus per saturitatem. ibid. §. 8. & §. 14.

Interrogabant, quid hoc esset? Diuersa Dei, & hominum, in conuiujs, transtrandi ratio. 1. 16. 1. seqq. Quam vtilis sint oculorum morbi? exemplo S. Seuerini, eum & iste cæcus de Christo interrogare sit adactus per cæcitatē. 4. 28. 2.

IESV fili David, miserere mei. Ob corporis defectū non esse conquirendum, sed ad Deum clamandum. 2. 49. 9. Credibile est hunc cæcum, cum oculis non posset, manus ad Christum sustulisse, quia & alijs oculorum cæcitas, est manuum dexteritate compensata. 2. 62. 10.

Quid tibi vis faciam? Idem Bacchanalia celebrantes, sed malo euentu, dicunt. Hinc laruatus maritus, diabolo similem filium fecit. 2. 51. 10.

Domine vt videam. Quanta sit tenebrarum miseria? 2. 5. 14. seqq. Oculorum sensus alioqui animi sensum impedit; sed in hoc promouit, firmiter enim postea in Christum credidit. 2. 62. 11. S. Autbertus visu recepto, rursus cæcitatē precibus impetrauit. 4. 28. 3.

Iuste excæcari eos, qui lumen non petunt, sed à se repellunt. 4. 55. 4. Quanti sit facienda pœna Spiritualis excæcatis. 4. 55. 3.

Respice, fides tua te saluum fecit. Fidei lumine destitutos facile in impuralabi, vt magis excæcentur. 2. 33. 2. Atheismum, & heresim esse ianuam ad alteriorum. 2. 33. 3. ficut & ebrietas est ad alteriorum mater, per quæ ad hereticam excitatè venitur. 2. 33. 5. Fides contra morbos remedium. 4. 40. 2. seqq.

Et confestim vidit. Vidit oculo lumen, animo Christum, quod fidei lumen, significatur etiam per lumina, quæ mortuis accenduntur. 4. 66. 5.

Et sequebatur illum magnificans Deum. Deo pro beneficijs gratias agendas Cæcitatem & Tobia causam fuisse, vt Deus magnificaretur. 4. 38. 6.

Et omnis plebs vs vidit, laudè dedit Deo. Plebs videns eum, qui adhuc Bacchanalia celebrans cineres sacros ridebat cineribus prodigiosè punirum, dedit Deo laudem, eosdem, in die cinerum sumens deuotè. 3. 52. 8. Cæcum subinde, non ob peccata, sed ad potentiam Christi ostendendam. fieri. 4. 26. 2. seqq.

Dominica prima Quadragesima Matth. 4. *Ductus est IESVS in desertum à spiritu,* De eremitarum vita in deserto. 1. 16. 3. seq. & 1. 18. 3.

Vt tentaretur, Quomodo Christus tentatus sit, & quid inde meruerit? & quo modo Deus tentationes permittere possit? 4. 54. 1.

Vt tentaretur à diabolo. De tenta-

tionibus diaboli, qui non sine causa ventur tentator. Quam noxia sit securitas putantium, se à tentatione securos? 1. 18. 6. Cur Deus homines tentari permittat? 4. 53. 1. seq. Quam vtiliter pij tententur? 4. 53. 6. Tentatione homines doctiores, meliores, excitatores, & exercitatiores fieri. 4. 53. 7. seq.

Cum ieiunasset quadraginta diebus. De ieiunio, & abstinentia, seu præmissis, & pœnis ieiunantium, vel non ieiunantium. 1. 16. 4. seqq. Vnde non famescere, proueniat? 4. 4. 2. portentosarum inedarum incertæ causæ. 4. 4. 3. Sanctorum stupenda inedia, sola SS. Eucharistia pastorum. 4. 4. 5. & à natura quædam mira ciborū abstinentia. 4. 4. 6. Quadragesimalis ieiunij violatores grauiter puniti. 4. 24. 4. seq.

Postea esuriit. De fame? Vnde, quid sit, & ad quid homines adigat? 4. 3. 1. seqq. nempe ad humanas carnes edendas, ad deditiōem vrbium, ad omnia scelera. 4. 3. 2. seqq. De fame Eriichthonia. 4. 3. 5. Famem esse bonam. 4. 4. 1. Sine fame nemo pro cibis laboraret. 4. 4. 7. Fames ad multa prodest. 4. 7. 8. seqq.

Et accedens tentator. Quibus modis dæmon apparere soleat? 2. 58. 7. seqq. apprens cogitur se aliquo signo prode- re. 2. 58. 9. Contra magnas tentatoris vires maiores adesse Dei vires. 4. 53. 4. De tribus classibus tentatorum. 4. 52. 6. Theodoræ quoque tentationes, quam multæ, variz & grates fuerint? 4. 59. 5. eiusdem scemina, in tentationibus superandis virtus imitanda. 4. 59. 8. De tentationibus varijs morientium. 4. 60. 4. seqq. De tentationibus S. Antonij & Gregorij. 2. 58. 3.

Die

Die ut lapides isti panes fiant, Sic Serpens primum etiã hominem aggressus, vt de arbore scientiæ boni & mali comederet, quantũ per pomi esum illi nocuerit. 2. 13. 3. seqq. Deus probandi, & libertatis arbitrij ostendendi causa finit homines tentari. 4. 54. 2. Homines tentatione, sicut vasa in igne probantur. 4. 54. 5.

Non in solo pane viuit homo, Sicut gladio ingulatus diabolus, vt Holofernes. 3. 51. 5. & alius. 3. 52. 2. Fames de celo prodigiosè suscursum. 4. 6. 5. Fames quantæ rei sit occasio? 4. 6. 6. Ieiunium contra morbos vtiliter adhiberi, adeoq; non in solo pane hominem viuere. 4. 40. 9. Dei voluntas & potentia in succurrendo tentatis. 4. 53. 3. Dei sapientia & bonitas nobis in tentatione non permittentis noceri. 4. 53. 5. Diabolus ieiunio vincitur. 1. 16. 8.

Tunc assumpsit eum diabolus in sanctam ciuitatem, De potestate demonis, & miris translationibus conjugum, siue per bonos, siue per malos Angelos factis. 2. 28. 1. seqq. Diabolus etiam sanctos assumptos, sicut Christum vexit, per aërem. 2. 28. 1.

Si Filius Dei es Non fuisse ab Angelis naturaliter recognitum, Christum esse naturalem Dei Filium, nec alia gratiæ mysteria. 1. 5. 2.

Mitte te deorsum. De diabolo desperationem suadente vt se clericus precipitaret. 2. 9. 9. De temeraria innocentia probandæ consuetudine, quæ passim inualuit. 2. 8. 9. seqq.

Angelis suis mandauit de te. De Angelorum custodia, Mandatum in Deo,

per Angelorum ministeria administrari. 1. 5. 2. & 1. 9. 7. Tentatio morientium contra spem ratione præsumtionis. 4. 60. 8.

Non tentabis Dominum Deum tuum, De Deo non tentando. 1. 14. 5. Sed hominum tentatio, est probatio. 4. 57. 3. Malos sua malitia & arbitrio tentationi succumbere. 4. 54. 6.

Et ostendit ei omnia regna mundi, & gloriam eorum. De diuitiarũ, periculis, contemptu, amissione spontanea. 1. 32. 7. seqq. regna mundi gloriam, diuitiæ superbiam pariunt. 3. 5. 3. Tentationum causa diuitiæ Mundi. 3. 5. 3.

Hæc omnia dabo tibi. Falsis promissionibus non credendum, & de vanitate diuitiarum. 3. 5. 5. seqq.

Si cadens adoraueris me. De impietate diabolũ adorantium, per idololatriam magorum. 3. 63. 4. seqq. per superstitiones. 4. 42. 2. seqq. Diabolum, qui vult se adorari, esse magistrum ambitiosorum. 3. 21. 3. Eisdem esse plerumq; Fatorum & Fortunæ adoratores. 1. 27. 1. seqq. Diuitias esse causam multorum criminum. 3. 5. 4. Quantus sit diuinitatis æmulator diabolus. 3. 63. 6. Etiam eecidisse, multis prodest. 4. 53. 9.

Dominũ Deum tuum adorabis, & illi soli seruias, Quod non faciunt auari qui pecunias Deo ante ponunt, & aurum pro Numine adorant? 3. 5. 16. seqq.

Tunc reliquit eum diabolus, Cur in tentationibus gaudendum, & tamen orandum, ne inducamur in tentationem? 4. 54. 3. seqq.

Et ecce Angeli accesserunt, & ministraverunt ei.

mistrabant ei. Angelos non solum custodire hominem (excepto Christo, qui custodé non habuit) sed etiam ministros agere eius, & panem ferre. 1. 16. 7. & fructus alios ab Angelis suppeditari Eremitis. 1. 18. 2. seqq.

Dominica II. Quadragesimæ.

Matth. 17. *Assumpsit Iesus Petrum, & Iacobum, & Iohannem.* Quosdam peculiariter diligi à Deo, & ad arcana assumi ut Apostolos assumpsit Christus nunc quidem in montem Thabor, postea autem in montem Oliueti, ut esset eis patientiæ exemplum. 1. 40. 7.

Duxit illos in montem excelsum seorsum. Quos ad maiorem perfectionem ducat Deus? Cum monte, in quem Christus ductus est à Diabolo, comparari posset mons in quem ipse discipulos suos duxit dicto exemplo montium inter se concurrentium. 2. 47. 12. Diabolus miris præstigijs montem excitauit & nebulam. 3. 29. 7.

Et transfiguratus est ante eos. Voluit Christus discipulos suos mox Passione sua contristandos, hæc gloriæ lux ostensione honorare, quia honoribus labores, velut melle, condiuntur. 3. 23. 8.

Et resplenduit facies eius sicut sol. Quorumdam splendor mirus. Etiam in Ephod responsum dabat. 1. 36. 9. in gemma gratiam ostendit. 1. 36. 10. Lux Israelitarum inter Egypti tenebras quam admirabilis. 2. 5. 15. Lucis abusus. 2. 15. 11. & desiderium. 2. 11. 19. Christus sicut sol resplendens. 2. 47. 5.

Vestimenta autem eius facta sunt alba sicut nix, Alias vestes mundus

habet, nempe superbas fulmine illustratas. 2. 4. 13. Vestium mirabilis accensio. 2. 47. 7. De vestium luxu, qui monstro fuit punitus. 2. 54. 2. De vestium excessu. 2. 61. 8. Vestis alba Christi, hic gloriosa, ab Herode illi induta alia alba in contemptum, hunc enim vestes faciunt. 3. 1. 3.

Apparuerunt illis Moyses & Elia loquentes cum illo. Moysis & Elia aliorumq; prophetarum sancta paupertas, merita, ut cum Christo loquerentur, sicut olim sapius cum Deo. 3. 14. 2. De Elia & eius nutritoribus ac cibo. 2. 14. 2. & 1. 9. 2. & 1. 16. 3. de eius zelo. 1. 37. 3. & 2. 4. 7. & 2. 5. 2. De Moyse cuius cornuta facies fuit figura Christi, hic sicut sol facie resplendentis. 2. 25. 5. Moyse in rubo ardente etiam olim apparuit Deus. 2. 3. 2.

Domine bonum est, nos hic esse, Quam bonum sit vel cælum contemplari? 2. 12. 4. Cæli præstantia considerata. 2. 20. 5. cælum homini semper aspiciendum. 1. 31. 16.

Faciamus hic tria tabernacula, Tabernacula in cælo aquis facta. 2. 6. 12. cælum ob misericordiam collatum. 1. 8. 7. & 3. 10. 4. seq. item. 1. 7. 6. & 1. 42. 17. seq.

Ecce nubes lucida obumbravit eos, Lucem ac fulgorem esse symbolum maiestatis. 2. 3. 4. Umbra S. Petri salutaris, cum fuerit, utiq; hæc quoq; lucida umbra fuit salutaris. 1. 12. 7. Umbra S. Isidori reueriti infideles, cur hanc Christi obumbrationem Apostoli reuerentur? 3. 26. 6. De umbra pedis, qui totum corpus protexit. 2. 62. 8.

Hic est Filius meus dilectus. Quancum

eum Deus Christum diligit, cui iudicium dedit. 1. 1. 9. seqq. sciens Christus se diligi à Patre, ad eius iudicium provocavit. 1. 37. 4. Ita dilectus est Christus à Patre, sicut fuit, ob paupertatem, à Iudæis spreus. 3. 1. 1.

Ipsam audite. Vocantem & mandantem Christum esse audiendum, qui miris modis & varijs vocat & mandat. 1. 25. 8. 9. seq. & 1. 2. 3. 2. seq. item 1. 14. seqq. quin & per sortes. 1. 34. 1. seq. & 1. 35. 9.

Ceciderunt in faciem suam. De reverentia Christo, & reb. sacris exhibenda, seu, quo cultu Christus sit honorandus? 3. 18. 2.

Et timuerunt valde. Iustitiam atq. religionem sine metu; metum sine Dei ira non custodiri. 2. 1. 3.

Et tetigit eos. De virtute tactus per reliquias Sanctorum. 4. 49. 7. seq.

Dixitq. eis: Surgite, & nolite timere. Fiducia in Deum quos erigit, quàm sit potens? 3. 13. 11. De timore Dei interiora videntis. 3. 32. 4. Timor Dei necessarius non tollitur à Christo, sed timor dumtaxat apparitionis factæ. 3. 59. 2. seqq.

Dominica III. Quadragesimæ, Luc. II. *Et erat Iesus eiciens demonium.* Homines quosdam à malis spiritibus in aëre insideri, 2. 59. 1. seq. quid sit à dæmone infessum esse? 2. 59. 3. Variæ causæ, ob quas diuina bonitas homines sine ab insidente humani generis hoste vexari. 2. 59. 7. Exempla eorum, qui in pœnam à Dæmone sunt infessû. 2. 59. 10. & quidem ob

leuiiores subinde culpas. 2. 59. 11. seq. Christi potentiam eluxisse ex eiectione potentissimis spiritibus. 4. 26. 9. seqq.

Et illud erat mutum. Præstat esse mutum, quàm maledicum. 2. 57. 14. Exempla eorum, quos infidens diabolus in monstra deformavit. 2. 59. 4. Quid sit tradere aliquem satanæ, aut excommunicare? 4. 24. 8. seqq.

Et cum eiecisset demonium, locutus est mutus. Quot mala corporibus, & animabus eorum, quos infidet, inferat diabolus? 2. 59. 5. Vt sine potestate Dei non eicitur dæmon, sic etiam sine eiusdem potestate in neminem intrat. 2. 59. 6.

Et admirate sunt turba. Dei opera longè admiratione digniora esse, quàm dæmonum, quæ tamen ipsa sæpe valde admirabilia videntur, in plantarum, animalium, sexuum ipsorum hominum apparente transmutatione. 2. 60. 2. seqq. De mirabilibus operibus Dei. 1. 13. 10.

In Beelzebub principe demoniorum eicit demonia. Esse quemdam ordinem praelationis inter dæmones, & vnum altero potentiorum. 2. 25. 6. Beelzebub muscarum Deus unde? 2. 15. 15. à muscis, qui, & quanti vexati? 2. 15. 14. seqq. Blasphemorum in Deum iniquitas. 3. 64. & 3. 64. 6.

Et alij tentantes signum de celo quarebant ab eo. Quàm malè cesserit hæreticis conantibus miracula facere? 4. 42. 8. Malè tentantes Deum, qui per superstitiones voluerunt sanari, quos valde reprehendunt PP. & Deus grauius punit. 4. 42. 2. seqq.

z

Ipsè

Ipse autem ut vidit cogitationes eorum. Dens est omniscius, adeoq; & inspector cordium & cogitationum. 1. 3. 6. seqq. & 1. 5. 5. Hinc & que timendus & amandus. 1. 14. 4. seq. Christus est index cordium. 1. 5. 4. Christus etiam in occipite est oculatus. 1. 7. 6.

Omne regnum in se ipsum diuisum desolabitur. Hinc magos saepe dum illudunt, illudi, & praestigijs suis perire. 2. 60. 20. Quam stultum sit ad demonem capitalem generis humani hostem confugere in morbis? 4. 42. 7.

Et domus supra domum cades. De mirabilibus terrae motibus. 2. 47. 12. De regnis super regna cadentibus, & cur id factum? 3. 60. 1. & 3. 61. 2. seqq.

Si autem satanas supra seipsum diuisus est, quomodo stabit regnum eius? Nullam Remp. sine concordia; nec concordiam sine iustitia consistere. 2. 1. 2. Quantum Diui & Diuorum reliquie rebus Satanae magicis aduersentur? 4. 42. 9. Quanta merces eos maneat, qui nolunt illicitis remedijs sanari? 4. 42. 13.

Si ego in Beelzebub eicio demonia: filij vestri in quo eiciunt? Mirum non esse si de Iudaeis dicatur, quod ipsi dixerunt de Christo, cum & illud fiat reipsa, quod impij sibi ipsi imprecantur. 2. 64. 4. Alij non eiciunt, sed inijciunt imprecando alijs & sibi demonia. 4. 24. 13. seqq.

Ideo ipsi iudices vestri erunt. Sancti ita iudicant subinde, ut demonem in alios immittant, ad eos puniendos. 2. 59. 14. seq. Ad Sanctos potius, quam ad Iudaeorum medicinas esse confugi-

endum. 4. 42. 6.

Si in digito Dei eicio demonia, profecto peruenit in vos regnum Dei. Spiritum Sanctum, qui in digito Dei intelligitur, esse omnibus demonibus fortio- rem. 4. 9. 9. seqq. Mirabilis eiectionis demonis Oetingae facta. 4. 41. 1. seqq.

Cum fortis armatus custodit atrium suum: in pace sunt omnia, quae possidet. Sine potestate à Deo data in neminem posse intrare Diabolos. 2. 59. 6. seq.

Si autem fortior illo superueniens vicerit eum. An, & cur Deus magis permitat potestatem in creaturas? 2. 5. 8. Nota Ecclesiae est potestas demonum pellendi. 4. 39. 14.

Qui non est mecum, contra me est. In emergence praena diuina consideranda. 2. 59. 9.

Cum immundus spiritus exierit ab homine. Immundus spiritus, & impuritates quantam Dei iram prouocent? 3. 61. 4. seq. Salomonis exemplo, & alios, apud feminas, periclitari. 3. 61. 8. seqq. Non frustra immundum spiritum in porcos à Christo immissum. 4. 9. 11. seq.

Reuertar in domum meam, unde exiui. Non desistere demonem à tentando, etiam si semel vincatur. 4. 33. 7.

Assumit secum septem alios spiritus nequiores se, & ingressi habitant ibi. Omnem peccatorem dignum esse ut à diabolo, cui se subijcit, possideatur. 2. 5. 9. 8. Quid diabolus, per mulierum fraudes possit? 3. 69. 9.

Et sunt nouissima hominis illius peiora prioribus. Monstrorum Acherontico-

ticorum foeditas hororem parit, & vtiliter terret peccatores. 2. 58. 12. seq. De eo, qui spiritu malo traditus in interitum carnis, vt spiritus saluus fieriet. 4. 28. 8.

Dominica IV. Quadragesimæ. lo. 6. *Et sequebatur eum multitudo magna.* Fame spiritali æquæ, ac corporali homines ad Deum quarendum & sequendum adigi. 4. 5. 5.

Quia videbant signa, qua faciebat super his, qui infirmabantur. Signum Filij hominis crux, quam pauci sequuntur. 1. 31. 1. Etiam per non Sanctos, non tamen per dæmonem vera signa fieri. 2. 8. 15. Miracula neq; à quouis, neque in quavis causa petenda. 3. 36. 10.

Cùm subleuasset oculos Iesus. Deum oculos intentos habere tam super paruum, quàm super magnum mundum. 3. 13. 1. Oculi columbæ quales? 2. 9. 1. Oculi quam vim habeant in leone. 2. 14. 8. Solis, & cæli contemplatio. 2. 12. 5. Oculi, qua custodia indigeant. 2. 31. 7.

Vnde ememus panes, vs manducant hi? Variæ causæ, ob quas peculiarem pauperum curam gerit Deus. 3. 12. 2. Exempla diuinæ erga pauperes curæ. 3. 13. 3. seq. Panis quotidianus qui petendus? 1. 16. 5. Panis calidus à Deo missus eremitæ. 1. 16. 6. Panis æter & insipidus Christi sanguine fit dulcis. 1. 19. 10. Panis ab Angelo allatus. 1. 18. 3.

Hoc autem dicebat tentans eum. Cur Deus quosdam pauperes non statim iuuat? 3. 13. 4.

Ducentorum denariorum panes

non sufficiunt eis. Deum, suo tempore, & pauperibus, & pauperum patronis succurrere. 3. 13. 5.

Est puer vnus hic, qui habet quinque panes hordeaceos, & duos pisces. De duobus mirabilibus piscibus, figuris & armis bellis prodigijs. 2. 47. 9. seq. De quinque panibus, qui plurimos pauperum. 1. 18. 1. Panis à corvo allatus. 1. 16. 3. alter ab Angelo. 1. 17. 8. & 1. 17. 12. Panis ablati & redditus ab aquila. 1. 22. 2.

Sed hæc quid sunt inter tantos? Pauperibus & pauca sufficere, quia paupertas est temperantiæ mater. 3. 11. 9.

Facite homines discumbere. Pauperes spe, & fiducia esse diuites, sicut hi, qui sine villo comæatu Christum in desertum sunt securi. 3. 11. 11.

Erat autem fœnum multum in loco. Fœno & floribus similis vita hominis. 4. 1. 9. Non solum fœnum, sed & alia iter facientibus mortis memoriam ingerere. 4. 43. 7. In pratis & campis, in arboribus & siluis, in herbis, floribus, & fructibus vbique posse sicut in fœno mortis symbola considerari. 4. 44. 8. seqq.

Discubuerunt ergo viri numero quasi quinque millia. Humi sederunt hi, non in sellis; quia paupertas est humilitatis mater, sicut superbia filia diuitiarum. 3. 11. 5.

Accepit ergo Iesus panes, & cum gratias egisset, &c. Pauperis oratio quàm potens. 3. 11. 10. Gratias agere est benedicere: benedictiones matrimoniorum quid efficiant? 2. 4. 2. & 2. 6. 9. Benedictiones panis, salis &c. ad salutem. 2. 2.

tem corporis & animi profunt. 4. 40. 21.

Similiter & ex piscibus, quantum volebant. Paupertatem etiã per miracula fieri liberalem. 3. 11. 7. multi sine dubio diuites, & alioqui delicatè nutriti tunc interfuerunt; & tamen saturati sunt. Nimirum fames docet etiã fastidiosum ganeonem esse frugalitate contentum. 4. 4. 13.

Colligite, qua superauerunt fragmenta, ne pereãt. Quod etiã in sacrificio Missæ iubentur facere sacerdotes; non autem mali sacrarum ceremoniarum imitatores, de quibus. 3. 63. 9. seq. Reliquiæ sanctorum colendæ. 1. 12. 7. Reliquiæ cultæ. 1. 42. 19. Reliquiæ Castrorum à Turcis cur sint cultæ? 2. 50. 14.

Et impleuerunt duodecim cophinos fragmentorum. In duodecimo numero multa passim mysteria continentur, vt duodecim Patriarchæ, duodecim Apostoli &c. 39. 9. seqq. Duodecim homicidiorum reus duodecies punitus. 3. 54. 7.

Quia hic est verè Propheta, qui venturus est in mundum. Christus Propheta dici potest, quia in eo eluxit Prophetarum paupertas. 3. 14. 2. Christus Propheta est ob scientiã. 1. 3. 6. seqq. Christus scit etiã ea, quæ non sunt. 1. 5. 6.

Iesus ergo cum cognouisset, quia venturi essent, ut raperent eum, & facerent regem, Benefactores esse honorandos. Sicut isti Christum, ob multipheatos panes, sceptro & corona honorare voluerunt. 3. 26. 4. Cur non nulli fines suos, etsi bonos (qualis fuit, Christum regem facere) non assequan-

tur? 1. 4. 7. seqq. Et Christi, & magnorum Principum, magnos honores fugientium exemplo, satius esse honorem non appetere. 23. 6.

Fugit iterum in montem ipse solus. De fuga honorum, exemplo Christi. 3. 32. 6. De honoris vanitate. 1. 32. 11. Honorem suum mutauit homo. 2. 13. 1. seqq. Honor è varijs rebus, quibus homines excellunt, oritur. 3. 18. 2. Honor summus Deo debetur. 3. 18. 2. seqq. An humilitas honorem fugiens sit eadem cum magnanimitate? 3. 19. 3. seqq. Summæ sapientiæ honorem fugere. 3. 39. 8. seqq. Honoratorum status periculosus, 3. 28. 3. seqq. eius luculenta exempla, ibid.

Dominica Passionis. Io. 8. *Quis ex vobis arguet me de peccato?*

Dei opera reprehendi non posse. 1. 3. 3. seqq. & 1. 3. 16. & 1. 4. 5. Quo iudicio vti, vel non vti debeamus? 3. 46. 3.

Si veritatem dico vobis, quare non creditis mihi? Magistratus esse, reprehendere & punire peccantes, exemplo Christi. 3. 63. 2. & 3. 63. 16.

Quis ex Deo est, verba Dei audit, nec desperat, nam ob verba Dei ac promissiones non desperandum esse SS. PP. docuerunt. 4. 60. 3. moriturum maximè tentari, sed maximè iuuari. 4. 60. 4. seqq.

Propterea vos non auditis, quia ex Deo non estis. Malè iudicatus Deus, bene iudicat malè iudicantes. 3. 46. 1. Pauperes audire nolens, nec ipse auditur. 3. 52. 14. Vix duces repudiantes dignos esse, vt in via errent. 4. 55. 5. Quoq.

Quomodo protegi nolentes deserat
Deus? 4. 45. 6.

*Samaritanus es, & demonium
habes.* De iuvene, qui dæmonem pro
vxoie habuit. 2. 43. 8. Samaritano, qui
misericordiam exhibuit ei, qui incidit
in latrones, similis est Christus, cuius
est infinita misericordia. 4. 60. 1. & lon-
ganimitas ac patientia eius in Passione
est manifestata. 4. 60. 2.

Ego demonium non habeo. An, &
tur etiam innocentes Deus sinat à ma-
lis spiritibus insideri? 2. 59. 16. seq.
Christi immensa humilitas in iniurijs,
& despectibus perferendis. 3. 40. 7.
Christus iudicium temerarium prohi-
bens. 3. 46. 2.

Sed honorifico Patrem meum. De
honore parentibus exhibendo, & alijs,
quos honorare iustum est. 3. 25. 1. seqq.
Cur honor Deo debeat. 3. 21. 1. à Deo
exigitur, propter nostrum bonum. ibid.
Gloria Dei in omnibus rebus quaeren-
da. 3. 21. 1.

Et vos inhonorastis me. Quantum
beneficium, & quanto honore dignum,
Passio Christi? 1. 117. Honorem sæpe
iniuste negligi. 3. 39. 6.

*Ego non quero gloriam meam: est
qui quarat, & iudicet.* Bonitatis &
iustitiæ in operibus Dei quàm arcta sit
coniunctio? 2. 11. Honorare alios iustum
esse. 3. 25. 1. Gloria cælestis non negli-
genda, sed magni facienda. 3. 23. 1.

*Si quis sermonem meum seruaue-
rit, mortem non videbit in æternum.*
Sui libertate arbitrij homines sermo-
nem Christi non seruare, & perire. 4.
44. 6. Ob æternam vitam non solum

seruandum sermonem Christi, sed etiam
fluxa bona contemnenda. 4. 2. 9.

*Abraham mortuus est, & Prophe-
ta.* De mortis necessitate. 4. 1. 12. Mors
orta est à peccato & per Adam. 4. 17. 2.
seq.

*Numquid tu maior es patre nostro
Abraham, qui mortuus est?* Mors est
certa omnibus, adeo ut nec Abraham ab
ea sit exemptus. 4. 43. 1. Mortis memo-
ria humilitatem generat, quam Iudæi
putabant Christo deesse. 4. 43. 4. seqq.

Quem te ipsum facis? Malum,
ex lege Christiana pro malo, non esse
reddendum. 3. 46. 4. Exemplo mortui
Abrahæ, putabant Iudæi se Christo ja-
stantiam adimere posse, sicut alias per
morbos & mortuos superbia deprimi-
tur. 4. 2. 2.

*Si ego glorifico me ipsum, gloria
mea nihil est.* Gloria quid sit? unde
habeatur? 3. 18. 1. An, & quæ gloria pos-
sit quaeri? 3. 20. 5.

Et non cognouistis eum. De Deum
ignorantibus, & non videntibus, eo-
rumque miseria, & beatitudine eorum
qui eum cognoscunt. 1. 7. 1. seqq.

Scio eum, & sermonem eius seruo.
Scientia Christi, quot modis scientiam
humanam superet? 1. 3. 6. Fructus scien-
tiæ Dei 1. 7. 4.

*Abraham pater vester exultauit,
ut videret diem meum.* Abrahæ ho-
spitalitas ergo Angelos excipiendos o-
stendit, quantum habuerit desiderium
Christi excipiendi, si veniret. 1. 4. 11.
Abraham, quàm fidelis seruus fuerit?
1. 35. 8.

Ante-

Antequam Abraham fieret, ego sum. De eternitate Christi, contra veteres & novos Christianos, quia Deus est, quod ex potentia eius patet. 1. 41. 1. Eiusdem naturæ & essentia: diuina cum Patre in Christo fides defensa. 1. 21. 13.

Tulerunt ergo lapides, vs jacerent in eum. Processus excruciationis & indurationis in peccatore, Christum non saxis, sed Saxeo corde lapidante. 3. 45. 7.

Jesus autem abscondit se, & exiit de templo. Quam patiens fuerit Christus qui iudæis cessit. 1. 40. 7. Quam clemens Deus, se potius quasi abscondens, quam aduersarios suos puniens. 1. 6. 1.

Dominica Palmarum, Matth. 21. *De Passione Domini, meditatione expensa, & quæ habeat privilegia?* 4. 70. 10.

Misit duos discipulos suos. Discipuli iidem, qui & Apostoli plerique, bini missi, plerique non conjugati. 2. 46. 16. Quam legati isti vim in serpentes habuerint? 2. 14. 1.

Inuenietis asinam alligatam, & pullum cum ea. Hominis in omni generis animalia quantum sit dominium. 2. 14. 1. seqq. Homines asinis alijsq; bestijs similes fieri, per peccata. 2. 61. 1. seqq. Asinus ex homine. 2. 60. 5. ex Apuleio. 2. 60. 8. ex Mida. 2. 60. 9. Ex quibus vitijs homines asini fiant? 2. 47. & 2. 51. 3. & 2. 51. 5. Asinus onustus à quo in altum sublatus. 2. 50. 10. Asi-

nus loquens. 2. 47. 17. Asini corium ventos cohibet. 2. 5. 8.

Soluite, & adducite mibi. Hominum inobedientiam ab obedientia bestiarum in ruborem dari. 2. 14. 3. seq. Soluendi à peccatis communicaturi, ne sicut jejuniij violatores grauitè puniantur, & communicent. 4. 24. 5. 6.

Dominus his opus habet. Deus absolute bonorum nostrorum non eger, sed in ordine ad nos suauiter gubernandos opus habet hominibus, vt Apostolis, qui proinde à Christo contra calumnias defensi sunt. 1. 13. 11. opus habet & elementis, vt aqua ad baptismum 1. 14. 11. item opus habet bestijs, quibus vititur vel ad eorum esum. 1. 22. 5. vel tamquam ira suæ ministris. 1. 1. 4. & 2. 15. 5.

Ecce rex tuus venit tibi mansuetus. Deum regi Chosroi similem esse. 1. 15. 1. Et si Deus mansuetus, tamen ab eo bella esse. 3. 55. 7. & 3. 56. 7. seqq. Mansuetudo quam deceat Principem. 2. 3. 4.

Et imposuerunt super eos vestimenta sua. Vestimenta melius conuer-ti ad ornatum templorum & honorem Christi, quam ad vanam superbiam, ob quam fulminatæ sunt. 2. 4. 13. item mirabiliter accensæ. 2. 47. 7. De excessu in vestibus. 2. 61. 8.

Plurima turba strauerunt vestimenta sua in via. Via Dei per quid homines ducat? 1. 25. 3. vestes contrahunt lepidum coniugium, vnde rectius pedibus Christi subijcerentur. 2. 22. 6. vestes defunctorum cur olim laceratæ? 3. 5. 13. Vestes malè detractæ. 3. 53. 9.

Alij

Alij cadebant ramos de arboribus, & sternebant in via. Arbor instar fontis aquam stillat ad honorem Dei. 1. 17. 26. Arborum folia quantum vestigial faciunt Granata? 3. 7. 2.

Hosanna filio David, benedictus, qui venis in nomine Domini. Quale omen fuerit Iacobo Fortunato, cantatus versus, Benedictus, qui venit in nomine? 1. 25. 11.

Dominica Resurrectionis. Marc. 16. *Maria Magdalene, & Maria Iacobi, & Salome emerunt aromata.* Deuotio feminarum, & liberalitas in Christum, Artemisæ erga defunctum Mausolum Amor docent quo amore sanctæ illæ feminæ fuerint erga Christum. 2. 41. 13. Qui, & cur dixerint, feminas non in suo sexu resurrectionis? 2. 63. 12. De peregrinationibus ad sepulchrum Domini. 2. 16. 11.

Et venientes ungerent Iesum. Mos ungerendi sepeliendos, monet ne Vnctio extrema negligatur. 34. 4. A natura, & plerarumq; gentium sensu doceri, mortuos esse sepeliendos. 4. 66. 1. Funerum curam non solum in diuinis litteris laudatam esse, sed & ab Ethnicis laudabiliter adhibitam. 4. 66. 2.

Et valde manè una sabbatorum, veniunt ad monumentum. Exempla constantis amoris erga mortuos. 2. 41. 17. Quam fuerit Christi sepulchrum gloriosum? 4. 64. 2 & de veterum Patriarcharum honorifica sepultura. 4. 64. 3. De monumentis & memorijs mortuorum. 4. 66. 3.

Orto iam sole. Feminas in tenebris

non debere domo exire, & quam id sit periculosum, exemplo puellæ seductæ. 3. 63. 3. seqq. Christus soli antefendus. De cuius nobilissima formositate. 2. 12. 5.

Quis reuoluet nobis lapidem? Quæ mulieres & in morte à viris noluerint separari? 2. 41. 8. Sepulchrū Christi magis venerabile, quam Castrioti, quod Turcæ sunt venerati. 2. 50. 14.

Viderunt reuolutum lapidem. De impedimentis matrimonia dirimentibus, obseruandis, sicut reuolutum lapidem mulieres istæ obseruauerunt. 2. 43. 4. seq. Cur S. Gregorij Thaumaturgi sepulchrum, & non etiam Machometi à motu fuerit incolume? 2. 8. 9. Christi resurrectio æquæ ac mors terræ motum fecit. 2. 18. 6.

Et introeuntes in monumentum. De ijs, qui sepulchrum Christi visitauerunt. Blancæ se cum marito sponte sepelientis amor, animæ est in exemplum, vt cum Christo in sepulchrum intret. 2. 4. 10. De Christi sepulchro glorioso. 2. 16. 11.

Viderunt iuuenem sedentem in dextris, coopertum stola candida. Ab angelis sepulchra SS. curari. 4. 66. 12. Diuersitas sepulturæ in Epulone & Lazaro indicata, cum enim in inferno sepultus sit epulo, Lazari anima ad caelos est portata. 4. 46. 1. Aues & bestiarum funus S. Simeonis celebrantes Angelos imitantur, vt & ij, qui antiquissimo more, in funeribus canunt. 4. 66. 13. De Angelorum forma cum apparent. 2. 58. 2.

Nolite expandere. Sepulchri facti violatores à mulcis puniti. 2. 15. 19. Sepul.

Sepultura sacra fulminato difficulter concessa. 2. 3. 12. & miraculosè negata, vnde meritò malis expauescendū. ibid.

Iesum quaritis Nazarenum crucifixum? Crucifixus omnia dulcescere facit. 2. 19. 5. Crucifixus Polycrates felix. 2. 26. 8. Crux lupum domat. 2. 22. 5. Crux venenum pellit. 2. 22. 6. Crux coronatur à rege. 3. 30. 7. Crucifigentes Iudæi Christum Crucifixi sunt. 3. 53. 10. Crucifixi imago caput inclinat Ioanni Gualberto. 3. 43. 4.

Surrexit, non est hic. De resurrectione mortuorum, qualis ea futura sit? 2. 63. 2. seqq. Quomodo sancti in mensura ætatis plenitudinis Christi sint resurrecturi? 3. 63. 7. An, & quo modo resurrecturi sint, qui ante moriuntur, quàm nascantur? 2. 63. 16.

Ecce locus, ubi posuerunt eum. De ministerio Angelorū in hominibus illuminandis, quod indicatur eorū fulgore. 2. 3. 10. & 2. 47. 5. Sepulchrum Christi quàm gloriosum? 4. 64. 2. Sepulchra ab Angelis non tantūm honorata, sed etiam facta. 4. 66. 12. seq.

Ite, dicite discipulis eius & Petro &c. S. Petrum non tantūm hic nominatim expressum, sed etiam aliis peculiaribus miraculis honorauit Christus. 4. 39. 4. seqq.

Præcedes vos in Galilaam, ibi eum videbitis. Angeli quo vultu bonos, quomalos excipiant nō solū ad sepulchrum, sed etiam ad templū euntes? 3. 32. 3.

Sicut dixit vobis. De prædictionibus Christi, inter quas est vastatio Ierusalem, quæ obsideri cœpit in Paschate, sicut Iudæi in paschate Christum cruci-

fixerunt. 3. 53. 4.

Feria II. Paschæ. Luc. 24. *Duo ex discipulis Iesu ibant ipso die in castellum.* His duobus vnā mentem fuisse, vnā viam, vnū sermonem, quantum sæpe inter alios duos sit discrimen multis exemplis ostenditur. 4. 56. 1. seqq.

Et ipsi loquebantur ad inuicem de his omnibus quæ acciderant. De duobus viatoribus, qui inter ambulandum Pasionis dominicæ memores fuerunt. 1. 1. 1.

Dum fabularentur. Quænam insit fabulis veritas? 2. 60. 18. Pro fabula Paschali, De diuite inquieto, & quieto paupere, 3. 17. de Paupere qui Saturno supplicauit. 3. 31. seq. de Goballo auro & auri noxia cupiditate. 3. 6. 1. de Cynico & Micyle futuro. 3. 9. 3. De duab' filiabus, formosa vna, deformi altera. 3. 14. 1.

Et ipse Iesus appropinquans ibat cum illis. Vix duces repudiantes dignos esse, vt in via errent. 4. 55. 5. seq.

Oculi autem eorum tenebantur, ne eum agnoscerent. Quanti facienda sit pœna spiritualis excæcationis? 4. 55. 3. seq. Sensus humanos sæpe errare. 2. 60. 10.

Qui sunt hi sermones, quos confertis ad inuicem ambulantes, & estis tristes? Meritò indagari in sermones hominum, cū linguæ hominum facillè obsint. 1. 32. 1). Nam lingua est arcus prauus. 3. 44. 2.

Tu solus peregrinus es in Ierusalem, & non cognouisti, quæ facta sunt

in illa his diebus? Vt Christum in specie Hortulani, aut Peregrini apparentem imitetur Diabolus, etiam ipse in varias figuras mutatur. 2. 58. 7. cogitur tamen se prodere aliquo indicio. 2. 58. 9. In varias etiam se bestias induit diabolus. 2. 58. 1.

De IESV Nazareno, qui fuit vir Propheta potens in opere & sermone coram DEO & omni populo &c. De Christi IESV vita per prospera & aduersa alternata. 1. 29. 6. de eiusdem vita ærumnis plena. 1. 31. 11. Quam potens fuerit in opere, cuius vox Ego sum tam fuit potens. 1. 1. 14. De eiusdem potentia in mortuis suscitandis. 1. 38. 4.

Nos autem sperabamus quia ipse esset redempturus Israël. Christus in cruce nos redimens serpenti similis. 1. 1. 6. spes in Deum multis miraculis docetur. 1. 17. 4. seqq.

Et nuuc super hac omnia tertia dies est hodie quod hac facta sunt. Quanta sit spes in Deo ponenda? 1. 9. 12.

Sed & mulieres quadam ex nostris terruerunt nos &c. Spes nostra quo modo Christus, quo modo B. Virgo & alia mulieres sancta? 1. 10. 6. seq.

Et abierunt quidam ex nostris ad monumentum, & ita inuenerunt. Vnde mirifice accendatur spes? 1. 5. 10. Spes non in Principibus, sed in Deo ponenda. 1. 20. 10.

O stulti & tardi corde ad credendum. Tentatione homines sapientiores fieri & excitari ne torpescant. 4. 53. 7. seq. Peccatis rationem sopiri, vt stultis

immò bratis similes fiant homines. 2. 61. 1. seqq.

Nonne hac oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam suam? Non solum Christum innocentem per crucem ad gloriam iuisse, sed etiam multos reos immò fures in patibulo extolli, vt sint celo propiores. 4. 5. 2. 9. Christus ad scripturas & iudicium Patris prouocauit. 1. 37. 4.

Et finxit se longius ire. Fictionem & æquiocationem, suo tempore non tantum utilem, sed etiam licitam esse. 2. 29. 4.

Accipit panem & benedixit ac fregit. Christus in latere panem atrum tingens dulcem facit. 1. 19. 4. Hoc pane presente verentur homines peccare. 1. 7. 10. Hic panis viatoribus datus viaticum est necessarium. 1. 41. 15.

Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loqueretur in via? Amor Dei erga nos, bonos facit & ardentes. 1. 11. 6. Amor Dei est causa ardentis charitatis & sanctitatis. 1. 12. 8.

Et ipsi narrabant, quæ gesta erant in via, & quo modo cognouerunt eum in fractione panis. Ex Eucharistia, vis Dei in dæmones cognoscitur. 1. 3. 13. Narrare alijs sancta opus est charitatis, quæ proximum æquè amat ac se ipsam. 3. 37. 4. & 3. 43. 2.

Feria III. Paschæ. Luc. 24. *Stetit IESVS in medio discipulorum suorum.* Præsentia Dei quantam reuerentiã exigat? 1. 7. 9. seq. Præsentia Christi quanti facienda? 1. 15. 5.

Pax vobis, ego sum, nolite timere. Cum timendus aequè sit Deus atque amandus, de quo timore hic Christus loquatur? 1. 14. 4. seq. Bene timorati horrent peccatum. 2. 32. 13. Malè timorati qui seruili timore timent, & an semper hic timor sit malus? 2. 4. 15. Quantum sit pacis bonum, ex Hebræorum salutandi modo intelligi. 3. 66. 1. Diuersus galeæ vsus diuersum belli & pacis statum indicat. 3. 66. 2. Pacis bona, & belli mala. 3. 66. 3.

Conturbati verò & conterriti existimabant se spiritum videre. Spectra horrorem incutere & conturbare homines apparet è spectro Nilotico. 2. 47. 8. item è spectro, quod monuit Casium de morte futura. 1. 58. 2. Litaniarum contra spectra vsus. 2. 48. 4.

Videte manus meas, & pedes meos, quia ego ipse sum. Vulnè à Christo post resurrectionè seruata. 2. 63. 3. Quanta vulnè facta sint à Castrioto, sed cum his quæ sunt à peccatoribus facta non comparanda. 2. 50. 14.

Palpate & videte, quia spiritus carnem & ossa non habet. Vulnè non tantum palpano & obligando, sed etiam sugendo à nonnullis sanata. 2. 24. 8.

Ostendit eis manus & pedes. Gloriosos Christus ostendit, ex merito; alij truncatos ostenderunt ob peccatū. 4. 51. 7.

Adbuc illis non credentibus & mirantibus præ gaudio. Cur in ipsis tentationibus gaudendū sit? 4. 54. 3. seq. *Habetis hic aliquid quod manduce-*

sur? Nullam necessitatem, sed potestatem habuit manducandi Christus gloriosus, qui corpore non glorioso potuit per 40. 1. dies sine cibo esse; immò facere vt eibis miris ac etiam venenatis homines vterentur. 2. 56. 9.

At illi obtulerunt ei partem piscis assi, & fauam mellis. Quàm diuersa sint conuiuia Eremitarum & Mundi. 1. 16. 3. In hoc conuiuio Christi fuit aliquid de melle, sicut in mucido pane pauperum, qui dulcius edunt & bibunt, quàm diuites. 4. 4. 8. Peccatoris autem conuiuium amarum est & luctuosum. 1. 40. 14.

Et cum manducasset coram eis, sumens reliquias dedit eis. Hanc liberalitatè Christi, reliquias diuidentis discipulis, imitata est S. Lydvina quæ & ipsa diuisit pro se accepta inter alios. 1. 17. 14.

Quoniam necesse est impleri omnia, quæ scripta sunt in lege Moysi, & Prophetis, & Psalmis de me. Vt de serpente sine veneno, qui fuit figura Christi. 1. 1. 6. Item de Noè à Deo curato. 1. 10. 6. ac de eodem Noè per vias rectas ducto. 1. 29. 5. Item de primo Adam bestijs dominante. 1. 22. 8. seq. & 2. 13. 11. & 2. 14. 1. seqq. Item de Abel. 1. 4. 10.

Tunc aperuit illis sensum, vt intelligerent scripturas. Inter quas fuit figura Christi, Samson populi liberator. 2. 50. 12. Figura item Christi fuit Iob, Ioseph, Tobias. 1. 25. 3.

Sic oportuit Christum pati, & resurgere à mortuis &c. Pati oportuit Christum, non tantum, vt nos redimeret, sed etiam vt nobis esset exemplum pati.

patientia. 1. 40. 7. Sic Passio Christi in Euangelij apertione occurrens S. Franciscum pati docuit. 1. 35. 6.

Es predicari in nomine eius poenitentiam & remissionem peccatorum. De peccatis quam sint coram Deo detestanda. 1. 17. 9. seqq. Poenitentium peccata in gloriam cedere. 1. 42. 19. De poenitentia à monstis prædicata. 2. 52. 4. seq. peccata remedium habere apud sacerdotes. 2. 55. 5. In quanta homo per peccatum mala lapsus sit? 1. 11. 3.

Dominica in Albis, seu prima post Pascha. Io. 20. *Cum esset serò.*

Nec Deo, nec homini serò esse, in hac vita, ad lumen dandum, vel accipiendum, quo peccata pelluntur tenebris similia. 2. 5. 17. Deus est Pater luminum. 1. 7. 3.

Et fores essent clausæ. Obstacles multa poni ab hominibus, ne Deus ad eos ingrediatur. 2. 8. 2. Naturali vi per fores clausas neminem posse intrare. 2. 60. 14. Peccata cælum claudunt & pluias. 2. 5. 2. Quomodo Christus, ianuis clausis ad Apostolos intravit? 2. 60. 14.

Vbi erant discipuli congregati, propter metum Iudaorum. Animi commotiones, inter quas est metus, homini ad virtutes exercendas datas. 5. 51. 6. A iustitia vindicatus, cuius opus est & bellum, metum incuti peccatoribus. 3. 59. 4.

Venit Iesus, & stetit in medio. Medium ubiq; tenendū, adeò vt & media via sit eundem. 2. 11. 1.

Es dixit eis: Pax vobis. Qualis

& cum quibus, pax sit ineunda? 3. 66. 4. seqq. Homines à bellis esse deterrendos. 3. 56. 2. Bella, præ pace, non facillè suscipienda. 3. 56. 3. seqq. In pace multos torpescere, & in delicias effundi, si non sit pax cum Deo. 3. 59. 6. Deum, eum satis poenæ illatum hominibus iudicat, per bella, iterum dæmones coërcere, & sedare tempestates Rerumpublicarum. 3. 66. 10. Cum mundo pacem non faciendam. 3. 66. 7.

Ostendit eis manus & latera.

Omnia membra, & naturæ debitos humores resurgentibus esse reddenda. 2. 63. 8. an & vngues, & capilli, & quæ materia resurgentibus sit reddenda? 2. 63. 9. seq. Qui nunc gemino, aut semiferino, aut aliter monstruoso corpore sunt, quo modo sint resurrecturi? 2. 36. 6.

Gausti sunt discipuli, viso Domino.

Gaudia tristibus ubiq; permista. 1. 26. 7. seq. Facillè homines lætis, non itera tristibus gaudere. 2. 30. 2. Lætitia signum faces prælatæ. 2. 3. 2.

Sicut misit me Pater, & ego mitto vos.

Vt Christo non tantum assimilemur dum mittitur in labores, sed & in præmijs laborum, omnibus sanctorum membris suum in resurrectione decorem futurum. 2. 63. 2.

Insufflauit, & dixit eis: Accipite Spiritum sanctum.

Ceremonias sacras, quibus & Christus usus, non esse contemnendas, vel negligendas. 3. 60. 9.

Quorum remisistis peccata, remittuntur eis.

Peccata remedium habent apud sacerdotes. 2. 55. 5.

Thomas auserit unum ex duode-

cim, qui dicitur Didymus, non erat cum eis. S. Thomas credulus factus SS. Eucharistiam administrans. 1. 15. 13.

Vidimus Dominum. Visio Christi & diuinitatis est beatorum felicitas. 1. 32. 2. Christi resurgentis corpus viderunt Apostoli, qualia beatorum corpora nos visuri sumus? 2. 63. 3. seqq.

Nisi videro in manibus eius fixuram clauorum &c. non credam. Sicut in Christo, ita & in Sanctis cicatrices, ad honorem eorum, mansuras. 2. 63. 3. & seruata substantiæ integritate, solam deformitatem perituram. 2. 63. 5.

Venit Iesus januis clausis. Clauduntur janua celi fatuis virginibus, quibus noctes atq; dies patet janua Ditis per varia pericula. 1. 10. 10. item per honores & fortunam. 1. 32. 11. item per uxorem. 2. 30. 12. quæ tamen sunt diuersa apud diuersos. 4. 21. 12.

Infer digitum tuum huc, & vide manus meas. Ut in Christo resurgente, ita & in alijs sanctis quædam vulnera, tamquam virtutis testimonia mansura. 2. 63. 3.

Et affer manum tuam, & mitte in latus meum, & noli esse incredulus. Lateris Christi fons duplex. 1. 43. 1. In latere Christi ater panis intinctus fit dulcis. 1. 19. 10. Fide tangendus Christus. 2. 12. 6.

Dominus meus, & Deus meus. Testimonia diuinitatis Christi & hinc, & in stella. 1. 27. 10. seq. Deus est omnia in omnibus, vnde ad S. Thomæ imitationem exclamauit S. Franciscus: Deus meus & omnia. 1. 13. 1.

Quia vidisti me, credidisti, beati, qui non viderunt, & crediderunt.

Carpus quoq; Episcopus, quia Christum vidit, credidit. 1. 6. 7. & alius quamuis iniustus. 1. 7. 6.

Hæc autem scripta sunt, ut credatis, quia Iesus est Christus Filius Dei. Ad hæc scripta & facta, sicut & ad iudicium Dei Christus prouocat. 1. 37. 4. Ad hæc potestas eius in ventos ostensa. 2. 10. 3. Christi authoritas fide confirmata. 2. 18. 13.

Et ut credentes vitam habeatis in nomine eius. Credendam, ut alia mysteria, ita & iustitiam Dei. 1. 5. 13. Fidei defectus quantus? & quantum noceat? 2. 33. 2. De ijs qui credendo contra diabolicas artes fuerunt immunes. 4. 40. 2. seqq.

Dominica II. post Pascha, 10. 10. *Ego sum pastor bonus.* Cur Deus, cum bonus sit, mala esse in mundo permittat? 2. 2. 10. Quam prodigiosè Christus oues suas saepe pascat? 1. 17. 5. seqq.

Bonus pastor animam suam dat pro ouibus suis. Priuata incommoda bono publico esse postponenda. 3. 57. 5. Pastor cum ouibus absumptus, & redditus à terra. 2. 19. 15. Lupi à quibus tamquam bonis pastoribus domiti? 2. 14. 2. S. Lupus Episcopus pastor bonus. 2. 14. 8. Lupus alius videt gemmam in calicem cadere. 2. 47. 6. Alius Lupus ut bonus pastor patrocinatur. 2. 59. 15.

Mercenarius autem, & qui non est pastor, cuius non sunt oues propria,

pria &c. Ouis quæ leonem peperit, non agnita. 2. 52. 13. Fuga tempore claudis Hierosolymitanæ. 3. 53. 5.

Et lupus rapit, & dispergit oves. Homines quosdam esse peiores lupis, quorum mira cicuratio subinde legitur. 2. 14. 2. & 2. 14. 8. Lupus prædam largitur famelico. 1. 20. 11. Lupa Pastore melior Romulum & Remum alit. 1. 22. 1. Etiam lupæ multos rapiunt, sed qualis Acca fuit. 2. 31. 10. Lupina infantia quid sit? 2. 58. 13. Insignis lupi gratitudo & obedientia, quæ homines in ruborem dat. 1. 22. 5. seq. Lupus juvenem à latronibus mirabiliter liberans. 1. 23. 2.

Fugit, quia mercenarius est. Fugitivus à gratia Dei retrahitur. 1. 10. 4. Fugæ profunt tenebra, quas amant, qui malè agunt. 2. 5. 11. Fuga claudis non prodest. 3. 47. 2. 3.

Et non pertinet ad eum de ovibus. De malis & injustis pastoribus. 2. 34. 2. Indigere oves cura pastoris, cum continua febre laborent. 4. 15. 7.

Et cognosco oves meas. Definitum numerum electorum à Deo cognosci. Quam varix sint oves à fontibus variatæ. 2. 47. 7. variatæ à virgarum aspectu. 2. 51. 8. Oves quænam in Ecclesia sint scabiosæ? 3. 31. 1. Multæ oves lupis deterioribus, cum lupi legantur puero & S. Norberto paruisse. 1. 22. 6. Lupus à S. Francisco cicuratus, & gratus docet indomitas oves parère. 1. 22. 6.

Et cognoscunt me mea. Puer Iaponicus, tanquam ovicula Christi, quo modo cognoverit pauperem Christum in paupertate æstimanda? 3. 12. 3. nempe interiora hominis bona, quæ in paupertate elucet, magis æstimanda. 3. 12.

4. Animæ tamquam oves ad Deum clamantes. 1. 37. 4.

Sicut novit me Pater, & ego cognosco Patrem. De cognitione Dei Patris & Filij, quantumq; ea se extendat? 1. 3. 6. seq. & 1. 5. 4. seqq.

Et animam meam pono pro ovibus meis. Quantum Christus pro ovibus suis sit passus? 1. 40. 7. item Paulus, Sidonius & alij. 1. 4. 8. seq. Maxime in Anglia animam suam posuerunt, qui oves perditas quæsierunt. 1. 31. 9.

Et alias oves habeo, quæ non sunt ex hoc ovili, & illas oportet me adducere, Hæreticos non tolerandos à bono pastore. 1. 21. 10. seq. An Catholici hæretizantes sint ex hoc ovili? 1. 7. 14. Hæretici aqua probati & puniti. 2. 8. 17. An hæretici armis sint compescendi? 3. 57. 9. Ethnici quoq; honoris vani amatores, adducendi ut gloriam perennem appetant. 3. 29. 12.

Et fiet unum ovile, & unus pastor. Ecclesia non solum ovili, sed & naviculæ similis. 2. 10. 5. seq. Quam diu non est unum ovile & unus pastor, & Imperatores in miseras conijci. 3. 62. 4. & regna. 3. 62. 7. seqq.

Dominica III. post Pascha. Io. 16. *Modicum, & iam non videbitis me.* Modicum vitæ humanæ, siue quis in juventute, siue in senectute moriatur. 4. 1. 9. seq. Hoc modico vitæ humanæ paritur vita contemptus. 4. 2. 8.

Et iterum modicum, & videbitis me. Modicum huius temporis quo patimur, cum futuræ gloriæ pondere pen-

standum. 4. 34. 5.

Quid est hoc, quod dicit nobis, modicum? Modica terræ gaudia & spatia, ad cæli perennitatem & amplitudinem comparata vilescere merent. 2. 20. 6. seqq.

Et quia vado ad Patrem. Christus nos docuit ire ad Patrem per patientiam eorum, quæ patimur. 1. 40. 7.

Nescimus, quid loquitur. Ignorantia rerum diuinarum quanta mala pariat? 1. 7. 1. seqq.

Cognouit autem Iesus, quia volebant eum interrogare. Deum seire abscondita cogitationum, & Christum esse iudicem cordium. 1. 5. 4.

Amen, Amen dico vobis, quia plorabitis, & flebitis vos. Ad tentationes in morte patiendas quemque se parare debere. 3. 33. 4. Lachrymas esse sanguinem cordis, balneum animarum. 1. 43. 1. Lachrymarum utilitas, & ubi feminis tantum sint permittæ, & an etiam viros deceant? ibid.

Mundus autem gaudebit, vos verò contristabimini. Cur tristitiæ & calamitates sint tolerabiles? 1. 20. 4. Prosperis aduersa meliora esse. 1. 20. 5.

Sed tristitia vestra vertetur in gaudium. Quo modo Deus in altera vita compenset, quod deest in ista? 2. 63. 1. seqq. Tristitia gehennam extinguens, in gaudium vertitur. 1. 31. 5. seqq. Sicut & aduersa huius vitæ profunt in altera vita. 1. 30. 5.

Mulier, cum paris, tristitiam habes, quia venis hora eius. Mu-

lieres parturientes rectè vota facere, sicut & Ephræm in angustijs fecit. 3. 38. 5. Vxor paritura bene tractanda, cum malè tractata miserè pepererit. 2. 34. 8. De partus difficultate. 2. 39. 3. seqq.

Cum autem peperit puerum, iam non meminit pressuræ, propter gaudium. Summæ sapientiæ est, quòd Deus norit malis bene uti. 3. 58. 1. summæ bonitatis, quòd Deus eum creet, à quo se scit esse offendendum, quod nullus alius pater faceret. 3. 58. 2. Quæ matres non gaudeant, sed tristentur & sint calamitosæ ob filios? 2. 53. 5.

Quia natus est homo in mundum. Multiparentes proles suæ sunt carnifices, qui non gaudent, quia natus est homo in Mundum. 2. 40. 11. seqq. De partu infelici. 2. 53. 9. & 2. 53. 15. Si partus sint monstri, non querendum à parentibus. 2. 52. 7.

Et vos igitur nunc quidem tristitiam habetis. Animas quocumque tristitiam habere, & inquietudinem, si eorum corpora sint insepulta. 2. 64. 6. Tristitiæ flumen ubi sit, & quale? 2. 13. 2.

Et gaudebit cor vestrum, & gaudium vestrum nemo tollet à vobis. Gaudia cæli perituris gaudijs longè antecellere. 1. 32. 2. In cælo verum primum virtutis esse. 2. 20. 3. ibi ex summo honore verum gaudium hauriri. 2. 23. 1.

Dominica IV. post Pascha. Ion. 16. *Vado ad eum, qui misit me.* Finis omnium idem Deus ad quem vadere debemus. 1. 33. 6.

Et nemo ex vobis interrogat me, quòd vadis? Homines de diuinis rebus solisi-

solicitos esse & interrogare debere, cum Deus tantam de nobis curam gerat, de qua. 1. 10. 1. seq.

Quia hac locutus sum vobis, tristitia implevit cor vestrum. Loquela bestiarum homines turbat, quanto magis, Deo loquente debent timere. 2. 52. 13.

Veritatem dico vobis, expedit vobis, ut ego vadam. Quomodo expedierit nobis, ut Christus per tot dolores iret ad Patrem? 1. 40. 7. Passio Christi quantum sit beneficium? 1. 11. 7.

Si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos. Spiritus missio quantum sit beneficium? 1. 11. 7.

Si autem abiero, mittam eum ad vos. Quantum diuinæ bonitatis sit argumentum diuini Spiritus missio, & quænam secum dona afferat? 1. 11. 7.

Arguet mundum de peccato, & de iustitia, & de iudicio. Lumen à Christo allatum, quo modo bonos à malis discernat? 1. 11. 11. De nomine, & diuersis generibus iudiciorum. 1. 2. 1. seqq. A Deo puniente crimina, magistratui iustitiæ exercendæ exemplum dari, 2. 34. 1. seq.

De peccato, quia non crediderunt in me. Iudiciorum diuersitas, à triplici genere iudicandorum. 2. 8

De iustitia, quia ad Patrem vado. In Deo esse summam & iudicandi, & iustitiæ vim, quam non semper differat in supremum iudicium, sed & quotidie in hac vita exercent. 1. 2. 5. Iustitiæ quanta sit vis? 3. 54. 6. Iustitiæ diuinæ utilitas. 3. 59. 2. & necessitas. 3. 59. 3. seqq.

Et iam non videbitis me. Nec absente Christo, nec absente marito, ad alium sponsum eundum. 2. 28. 2. seqq. De leuitate & malitia hominum, pacta conjugiiq; absente conjugè, mutatum. 2. 28. 1.

De iudicio autem, quia princeps huius mundi iam iudicatus est. Cuius iudicij mentionem fecerit Christus in sua passione? 1. 1. 15. Christus iudicatus terrorem incutit iudicandis. 1. 12. 12. seqq. De ijs, qui ad iudicium Dei prouocauerunt. 1. 37. 1. seqq. Quam male iudicent, qui secundum faciem iudicant? 2. 34. 10. Iudices remissos idolis similes esse. 2. 34. 12. De iudicio temerario cauendo. 3. 33. 4. seq. & 3. 34. 5. seqq.

Cum autem veneris ille Spiritus veritatis, docebit vos omnem veritatem. Voluisse quidem Deum ordinariè hominibus futura esse incerta, sæpe tamen vtiliter de hora mortis certa monuisse. 1. 37. 11.

Et, quæ ventura sunt, annuntiabit vobis. Annuntiari à Spiritu S. etiam bella, ut eorum metu peccatores deterrantur. 3. 59. 4.

Ille me clarificabit, quia de meo accipiet, & annuntiabit vobis. Hoc fecit S. Spiritus per Apostolos, per quos sicut per os Prophetarum locutus est; Apostoli autem per prædicationem & miracula quæ in nomine Christi fecerunt. 4. 39. 9. seqq.

Dominica V. post Pascha. Io. 16. *Siquid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis.* Inno-

centium orationem ita potentem esse, ut Deo quodammodo manus iniiciat. 1. 39. 11. Orationes iustorum, quantam apud Deum vim habeant, & in ipsius naturæ leges. ib. n. 12.

Vsq; modò non petistis quidquam, in nomine meo. Oratione peti & impetrari sanitatem. 4. 40. 9. Oratione etiam ab impijs facta veniam impetrari. 8. 41. 13. Oratio Sorti præferenda. 1. 36. 1. Oratio monstris Stygijs interturbata. 2. 4. 8.

Petite, & accipietis, ut gaudium vestrum sit plenum. Oratio pauperis, quàm sit potens? 3. 11. 10. In Processionibus à Deo quod petitur, impetrari potest, hinc Processiones non contemnendæ, ne pœna sequatur à Deo, ut Frisinganum docet exemplum. 4. 14. 11. seq. Oratione oleum impetratum. 1. 17. 5.

Venit hora, cum iam non in proverbij loquar vobis. Loqui Deum vel per fulmina. 4. 65. 2. vel per sepulchra miraculoso igne infamata. 4. 65. 4. seqq.

Sed palàm de Patre annuntiabo vobis. Qui olim Filij Dei sint appellati? 2. 22. 4.

In illo die in nomine meo petetis. Ius sæpe orari contra potentes, & exorari. 1. 39. 10. Oratione hostem ab vrbe pulsus. 1. 36. 10.

Ipsè enim Pater amat vos, quia vos me amastis, & credidistis, quia à DEO exiui. Quid sit talio, qualis etiam hîc iudicatur? Quàm sæpe in sacris litteris de talione mentio fiat? 3. 42. 2. Talio operis, quo pro amore

amor rependitur, variè expressa. 3. 51. 11.

Exiui à Patre, & veni in mundum. Quocumq; venit Christus, mundum beneficijs irrigavit; sicut fontibus Bethlehem, Aegyptum, Emmaus. 2. 65.

Iterum relinquo mundum, & vado ad Patrem. Cùm Christus ad Patrem vaderet, terra mota est. 2. 18. 6.

Nunc scimus quia scis omnia, & non est opus tibi, ut quis te interroget. Quia solius Dei est, cordium esse inspectorè, Christus ostendit se videre & scire hominum cogitationes. 1. 5. 4.

In hoc credimus, quia à Deo existi. Quanta fides Apostolorum, qui iam tunc crediderunt, Christum per processionem naturalem, & consubstantialem exisse, vnde ubiq; eum tanto ardore prædicaverunt. 4. 39. 9. seq.

IN die Ascensionis Domini.

Marc. 16. *Recumbentibus undecim discipulis apparuit illis Iesus.* Apparitiones variz: Carpo Episcopo facta. 1. 6. 7. seq. S. Catharinæ facta. 1. 12. 5. Saulo facta. 1. 14. 1. S. Augustino facta. 1. 21. 8. seq.

Et exprobrauit incredulitatem eorum & duritiam cordis. Gratiam & iram, clementiam & iustitiam in Deo esse simul, vnde exprobrat hominibus sua peccata. 1. 8. 2. seqq.

Quia his, qui viderant eum, non crediderunt. Quanta, sit miseria credenda non credere, videnda nò videre? 1. 7. 1. seqq. Quibus modis impetretur, vè credamus omnia videntem? 1. 7. 6.

ENN.

*Euntes in mundum vniuersum
prædicate Evangelium omni creatu-*

ra. Merito Evangelium dicitur, quo
annuntiatur admirandum Dei pro ho-
minibus tam sceleratis humanam na-
turam suscipientis consilium. 1. 11. 5. seq.
Vniuersum mundum, non à Fortuna
cæca, sed à Dei prouidentia regi. 1. 24. 6.

*Qui crediderit, & baptizatus
fuerit, saluus erit.* De Fide & bap-
tismo quem S. Petrus Apostolus in carce-
re custodibus impertijt. 1. 14. 2. Ob mi-
sericordiæ opus baptismus peccatrici
collatus, vt saluaretur. 1. 14. 3. De Phi-
lemonis triplici baptismo. 1. 14. 7.

*Qui verò non crediderit, con-
demnabitur.* Hæreticos non toleran-
dos. 1. 12. 6. Non credentes terræ mo-
tuum causa fuerunt. 2. 18. 7. Non cre-
dentes, aqua probati & puniti. 2. 8. 17.
Damnâdos hæreticos ostenderunt Apo-
stoli, dum eos adeo vitarunt. 3. 60. 3. seq.

Signa autem eos, &c. Miracula su-
spicienda, non iactanda. 1. 16. 6. Signa &
miracula faciunt etiam non sancti. 2. 8.
15. per vim dæmonû non fieri vera mi-
racula, adeoq; rectè fidem signis & mi-
raculis confirmari. ibid. Miracula neq; à
quouis, neque in quavis causa expe-
tenda. 3. 36. 10.

In nomine meo dæmonia eiicient.
Quantam vim habuerint Apostoli in
dæmonijs eiicientis? 4. 39. 9. seqq.
Non solum in nomine Christi, sed &
in ieiunio dæmonia eiici. 1. 16. 8.

Linguis loquentur nouis. Noua
lingua Genesij mimi ad Christum con-
uerſi. 1. 14. 6. Lingua ob castitatē præ-

morsa locuta est tacens. 2. 57. 13. Ser-
pens etiam lingua noua cum Eua locu-
tus. 2. 13. 8. seqq.

Serpentes tollent. Serpens iustus
hortum defendit. 1. 22. 2. alij serpentes
docent hominem quærere nutrimen-
tum. 1. 22. 3. De serpentibus qui Sanctis
innoxij fuerunt. 1. 22. 6. Serpens par-
cens bonis, puniens malos. 1. 1. 7. Ser-
pens adulteram puniens. 2. 34. 1. Serpens
à Moyse apprehensus. 2. 14. 1. à S. Paulo
excussus. ibid. Dipsas qualis serpens. 1.
42. 7.

*Et si mortiferum quid biberint,
non eis nocebit.* Cur noxia animalia
condiderit Deus? 1. 22. 4. Omnia ho-
mini seruire, si Deus velit. 1. 22. 8. Cur
bestia hominibus nocere cœperint? 1.
22. 9. Bestias etiam nocendo prodesse.
1. 22. 10. Venena quibus non noceant?
2. 14. 14. Venenatis qui vesci soleant?
2. 56. 9.

*Super agros manus imponent, &
bene habebunt.* Morborum occasio-
ne Deus & Sancti honorati. 1. 25. 4.
Morborum remedia per Christum &
sanctos. 1. 12. 6. & 1. 12. 9. seqq.

*Et Dominus quidem Iesus, postquã
locutus est eis, assumptus est in calu-
& sedet à dextris Dei.* Christus ea-
dem carne in calum assumptus est, in
qua in crucem sublatus; Sic Iudæi ig-
nomina afficere volentes, ignominia
sunt affecti, sicut Euthymius eodẽ curru
in exiliũ vectus est, quo S. Ambrosium
euehi volebat. 3. 52. 13.

*Illi autem profecti prædicauerunt
ubiq; Domino cooperante, & sermo-
nem*

nem confirmante sequentibus signis.
 Quam vim Apostoli in serpentes habuerint? 2. 14. 1. item in malos spiritus. 4. 39. 9. seqq.

Dominica VI. post Pascha.
 Io. 15. *Cum venerit Paraclitus, quem ego mittam vobis à Patre.*
 Missio S. Spiritus quantum beneficium? 1. 11. 7.

Spiritum veritatis. Diabolum firmam S. Spiritus subinde vera dicere, ut postea falsis facilius credatur. 1. 36. 12. A malo spiritu mendacium veritate armatur. 1. 36. 12. Sicut S. Spiritus est veritatis, ita malus Spiritus est spiritus mendax & mendacis fallit. 1. 36. 12.

Ille testimonium perhibebit de me. Perhibuit S. Spiritus & testimonium de Christo existente in Eucharistia quam in specie columbe attulit SS. Faustino & Iouita. 1. 15. 13. Mentientium etiam veritate esse periculosam. 1. 36. 12.

Hac locutus sum vobis, ut non scandalizemini. A paupertate & alijs pressuris, virtutum, non criminum occasione accipiendam esse. 3. 4. 12.

Absque Synagogis facient vos. Calumniam injuriamque facientibus metuendum esse Dei tribunal. 1. 39. 13. Exulum miseria. 3. 55. 1. seqq. Exilium & eiectionem multis fuisse gloriosam & vilem. 4. 45. 4. seqq. Exul spontaneus S. Maurilius. 1. 34. 14.

Sed venit hora, ut omnis, qui interficit vos, arbitretur obsequium se prestare Deo. Impie agere putantur, pie agentes. 3. 32. 3. & pie agere putantur quidam impie agentes, quod doceri po-

test in eo, qui negavit SS. Eucharistiam morituro, cui tamen miraculose data est. 1. 15. 2.

Et hac facient vobis, quia non noverunt Patrem neque me. Hac ipsa ignorantia miseri, sicut tyranni, qui malum, quod alijs dederant, ipsi sunt passi. 3. 44. 3. seqq.

Hac locutus sum vobis, ut, cum venerit hora, eorum reminiscamini. Neminem debere scandalizari, si innocentes persecutionem patiantur. 4. 14. 3. multoq; minus, si rei. 4. 14. 4.

In Festo Pentecostes. Ioan. 14.
Si quis diligit me, sermonem meum servabit. De tentatione morientium contra charitatem. 4. 60. 10.

Et Pater meus diliget eum. Amor Dei etiam erga non bonos, bonos facit, utique ergo etiam e bonis meliores. 1. 11. 6.

Et ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus. Omnes divinas Personas inseparabiliter ad hominem per gratiam venire, & capaciorum plus implere. 1. 41. 3. Die Pentecostes ad iudicium Dei citati veniunt, non Deus ad illos. 1. 39. 8.

Qui non diligit me, sermones meos non servat. De ijs qui Confirmationis sacramentum, adeoq; & S. Spiritum negligunt; cum etiam in corpora vim habeat Confirmationis Sacramentum. 2. 52. 8.

Paraclitus autem Spiritus sanctus. Quantum sit consolator Spiritus sanctus, in luculenta historia ostenditur. 1. 15. 13.

Quem

Quem mittet Pater in nomine meo. Spiritus sancti missio quantum sit beneficium? 1. 11. 7. Confirmationis Sacramentum, in quo Spiritus sanctus datur, quā sit potens contra dzmones? 4. 40. 12.

Ille vos docebit omnia. De virtute Spiritus S. qui per Baptismi & Confirmationis Sacramentum datur, 1. 14. 1. seqq. Quid sit peccatum in Spiritu sanctum quod neque in hoc, neque in futuro sæculo remitteretur? 4. 61. 8.

Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis. Pax Sanctorum consistit in indifferentia, & est apud eos, qui sunt ad utrumque parati, quorum exempla duo. 3. 2. 6. seq.

Non quomodo mundus dat, ego do vobis. In mundo non posse esse veram pacem. 3. 66. 7. Pacis Aruspex falsum consilium luit. 3. 48. 2.

Non turbetur cor vestrum, neque formidet. De diabolo fabuloso vxorem suam formidante. 2. 46. 8. Ut morituri non turbentur, neque formident, extrema vnctione vtiliter vtuntur, per quam eos Spiritus sanctus corroborat, & non raro etiam vires corporis restau- rat. 4. 40. 16.

Si diligereis me, gauderetis vique, quia vado ad Patrem. Si inimici diligendi, quanto magis Christus, qui dixit nos & voluit esse amicos suos? At quos diligimus, gaudemus, si ad Deum eant. De inimicis diligendis. 1. 10. 5. seqq. Dilectio quam habeat regulam? 3. 43. 1.

Pater maior me est. Humiles tantum aspiciere in se, quod minus, non

quod maius est, aut æquale. Sicut Christus secundum humanam, non secundum diuinam naturam hæc dixit. 3. 40. 4. seqq. Omnes mortales posse fieri humiles, si se maioribus comparent. 3. 40. 12.

Venit princeps huius mundi, & in me non habet quidquam. Principem huius mundi, iustas ob causas, sæpe etiam in ipsa templa fulminandi habere potestatem. 2. 3. 3.

Sed vt cognoscat mundus, quia diligo Patrem. Quidam non diligens patrem, nec à filio suo dilectus, sed æquè malè tractatus est. 3. 51. 8.

Et sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio. Christi exemplo obedientia etiam belli ducibus præstanda. 3. 61. 2.

Feria II. Pentecostes. Ioan. 3.

Sic Deus dilexit Mundum, vt Filium suum vnigenitum daret.

Cum diligere summè, sit, summum bonum velle, non potuisse plus diligere mundum, quia summum bonum voluit Mundo, dans ei Filium qui solus eius peccata tollere potuit. 1. 11. 4. seq. Incomprehensibile diuinæ bonitatis iudicium in mysterio Incarnationis. 1. 11. 6.

Vt omnis, qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam.

Fides aqua feruenti non lædente defensa. 2. 8. 18. De tentatione morientium contra fidem, vt pereant, & non habeant vitam æternam, facit enim diabolus Christo contraria. 4. 60. 7.

Non misit Deus filium suum in mundum, vt iudicet mundum. Iudicasse

dicasse tamen Deum mirabiliter per aquas. 2. 8. 8. seqq. & 2. 9. 1. seqq. Prima missione non venit Christus iudicare, sed saluare, in secundo aduentu Iudicem se ostendet. 1. 1. 9. seqq. & 1. 2. 3. seqq.

Sed ut saluetur mundus per ipsum.

Qua in gloria creatus sit homo, in quo etiam post Adami lapsum aliquid inest, quod non solum saluari, sed etiam honorari possit. 3. 23. 2. seq.

Qui credit in eum, non iudicatur.

Ad iudicium, hoc est, ad damnationem evitandam, Religio & fides per coniuges acquisita. 2. 45. 5. seqq.

Qui autem non credit, iam iudicatus est, quia non credit in nomine

unigeniti Filij Dei. Fide destitutos, & atheos facile etiam in alia vitia praefertim carnis labi. 2. 33. 2. seq. Etiam in hac vita iustitiae diuinae & iudicij locum esse. 3. 59. 5.

Hoc est autem iudicium. De varijs licitis & illicitis iudicijs per aquas. 2. 8. 8. seqq. Non esse iudicandum secundum faciem. 2. 49. 7. Quo modo iustum iudicium iudicandum sit? 3. 40. 10. Iudicium Dei calumniatoribus metuendum. 3. 50. 4.

Quia lux venit in mundum, & dilexerunt homines magis tenebras

quam lucem. Deum in poenam superstitionis, subinde permittere, ut superstitionis fiat, sicut crediderunt. 1. 36. 13. Mala consilia consultori pessima. 3. 48. 1. seqq. An sacra scriptura sit vbique luce meridiana clariore? 3. 52. 4. Lux Israelitarum inter Aegypti tenebras quam admirabilis? 2. 5. 15.

Erant enim eorum opera mala.

Opera mala bonorum esse occasionem operum, quando, & quibus? 2. 46. 4. seq. Opera mala malum euentum habent, sicut Aruspicias, lupi, Achitophelis, Themistoelis, &c. consilia. 3. 48. 2. seqq.

Omnis, qui male agit, odit lucem,

ut non arguantur opera eius. Mirabili casu quidam seipsum prodit. 1. 25. 14. Non lucis sed Noctis & Erebi filiae finguntur Parcae, quas sinistro partu nox genuit. 1. 27. 1. De tenebrione mirabiliter a femina occiso, quod ei in luce non accidisset, quia interdum nil tentasset. 1. 26. 7.

Qui autem facit veritatem, venit ad lucem, ut manifestentur opera

eius. Ad iudicium Dei non frustra provocasse innocentes, ut de eorum causa constaret, & veritas in luce esset. 1. 37. 1. seqq. & 1. 39. 1. seqq. De lucis desiderio. 2. 11. 19.

Quia in Deo facta sunt. Quae in Deo facta sunt lucem non fugiunt, sed vel sperant, vel expectant, quia honor, seu claritas virtutis est praemium. 3. 20. 3. immo, propter aeternae gloriae lucem, homines recte meritoque operantur. 3. 20. 5.

Feria III. Pentecostes. Ioan 10.

Qui non intrat per ostium in ovile ovium, sed ascendit aliunde, ille

fur est & latro. De apum in furem furore, itemque defensione cubilium suorum. 2. 15. 16. seq. Fur, quod alteri conabatur clepere, clepsit sibi. 3. 44. 7.

Qui autem intrat per ostium, pastor est ovium. Via Dei per quid ho-

mines

mines ducat. 1. 25. 3. Ianus an sit fabulosus? 1. 7. 6.

Huic ostiarius aperit. id est Confessarius per claves & in poenitentia sacramento, quod etiam contra corporis morbos valet. 4. 40. 15. Ianitorem Noe legit Deus. 1. 10. 6. Portarum custodes gigantes. 2. 50. 9.

Et oues vocem eius audiunt. Loquitur Deus etiam per monstra, quae occasio sunt ouibus per poenitentiam ad pastorem reuertendi. 2. 57. 2. sicut innocentia & obedientia homines ouibus, ita vitia bestiis alijs similes reddunt. 2. 61. 1. seqq.

Et proprias oues vocat nominatim, & educit eas. S. Spiritus S. Eucharistiam praebens, & dignè indignèq; communicantium discrimen. 1. 15. 13. Quantum Deus in peccatoribus reducendis agat? 4. 61. 3.

Et cum proprias oues emisit, ante eas vadit. Quo modo Christus anteuenit morientibus, ne ob dolores fiant impatientes? 4. 60. 6.

Et oues illum sequuntur, quia sciunt vocem eius. De diuersis vijs Dei & diaboli 4. 61. 1.

Alienum autem non sequuntur, sed fugiunt ab eo, quia non nouerunt vocem alienorum. Alienos pastores esse magistratus, qui non puniunt veneficos, ad quos puniendos vrget scriptura, & iustitia 4. 61. 6.

Ego sum ostium ouium. Quia est causa meritoria praedestinationis omnium electorum, sine Christo enim nec à peccato liberati sunt, nec praedestinati. 1. 11. 4. seqq.

Omnes quotquot venerunt, fures sunt & latrones. Hoc maxime dici potest de magis, qui segetem & pecora destruunt, & hominem occidunt furibus & latronibus similes sunt, & ideo à Magistratu puniendi. 4. 61. 6. seqq.

Per me si quis introierit, saluabitur. Quam diuersa sit mors, Deo simpliciter seruientium, & more ouium viuentium, à furum, seu hypocritarum morte? 3. 31. 7.

Et ingredietur, & egredietur, & pascua inueniet. Quam prodigiosa liberalitate Deus seruis suis prouideat? 1. 17. 1. seqq.

Fur non venit, nisi ut mactet, & perdat. Quae malis sua culpa mala contingunt, in diuinis oculis, tamquam ex iustitia immissa, esse bona. 2. 2. 9.

Ego veni ut vitam habeant, & abundantius habeant. Electos plerumque donari vberiore gratia, quam alioqui illis esset necessaria; adeo, ut etiam morbos, tamquam singulare Dei beneficium agnoscerent, eligerent, & optarent. 4. 30. 14. & 4. 31. 5. seqq.

Dominica Trinitatis. Matth. 28. *Data est mihi omnis potestas in caelo & in terra.* Christo absolutissimum omnium rerum dominium esse datum. 2. 10. 1.

Euntes ergo, docete omnes gentes. S. Martinus docuit, dum in fide SS. Trinitatis lepram pepulit. 4. 40. 4.

Baptizantes eos in nomine Patris, & Filij, & Spiritus S. De baptismi gratia insperato, miraculose per opera mi-

ra misericordiae per ludum. 1. 4. 1. seqq.
 Myſterium SS. Trinitatis à Spiridone
 deſenſū. 1. 21. 15. Baptiſmo curati mon-
 ſtroſi, præſtigij, lepra affecti. 3. 57. 3.
 ſeqq. Baptiſmo ſanati plurimi. 4. 40. 11.

*Docentes eos ſeruare omnia, quae-
 cumq; mandauit vobis.* Magiſter di-
 ſcipulos liberat ruina. 2. 19. 6. Magiſter
 & bene docens etiam cum verberat, a-
 matur. 2. 1. 8.

*Ego vobiscum ſum omnibus die-
 bus, uſque ad conſummationem ſeculi.*
 Quo modo SS. Trinitas, tribus gut-
 tis in vnam gemmam conſluentibus,
 fuerit cum obſeſſa ciuitate contra ho-
 ſtes? 1. 36. 10.

Dominica I. poſt Penteco-
 ſten. Luc. 6. *Estote miſericor-
 des, ſicut & Pater veſter miſericors
 eſt.* De miſericordiae apud Deum re-
 tributione. 1. 43. 3. ſeqq.

*Nolite iudicare, & non iudicabi-
 mini.* Quam varijs modis ſenſus ho-
 minis decipi poſſit, vt inde & iudicium
 erret? 2. 60. 10. & de præſtigijſ dæmo-
 num, cur etiam à Deo permittantur? 2.
 60. 19. De temerario iudicio quoties, &
 quam iniquè feratur? 3. 34. 8. ſeqq. & 3.
 46. 1. ſeqq.

Dimittite, & dimittimini. Cur
 læſi non debeant facilè ad diuinum iu-
 dicium prouocare? 1. 50. 2. ſeqq. Ve-
 niam dantes, veniam conſequi. 3. 43. 4.
 Mirum, per eleemoſynam ſanati Co-
 mitis, miraculum. 4. 40. 10.

Date, & dabitur vobis, Pauperes
 ſunt diuitibus liberaliores, quia pau-
 pertas eſt liberalitatis ſocia. 3. 3. 4. hinc

vt copia eſt inops, ita & inopia eſt co-
 pioſa. 3. 3. 5. Liberalitas liberaliter com-
 penſatur. 3. 43. 5. ſeqq.

*Menſuram bonam, & confertam,
 & cogitatam, & ſupereffluentē da-
 bunt in ſinum veſtrum.* De talione
 bonorum à Chriſto promiſſa. 3. 43. 1.
 ſeqq.

*Eadem menſura, qua menſi fueri-
 tis, remetietur vobis.* De peccatis per
 peccata ſimilia punitis. 2. 33. 6. ſeqq. Fo-
 uea alijs deſtinata, fodienti facta. 3. 45.
 1. Lapis in voluentem reuertens. 3. 45. 2.
 ſeqq. Aliæ ſacræ ſcripturæ ſententiæ de
 malis in caput autoris redeuntibus. 3.
 45. 9. & 3. 51. 1. ſeqq.

Numquid poteſt cæcus cæcū ducere?
 Cæcos à Mundo malè iudicare. 2. 2. 4.
 Cæcis Deus ductores proſpexit, qui ſo-
 let, quod in vno loco, aut re deeſt, in
 alia compenſare. 2. 62. 2. ſeqq. Facile eſſe
 errare eos, præſertim quos Zelotypia
 decipit. 3. 34. 4.

Nonne ambo in foueam cadunt?
 A feminis ductricibus & ſeducricibus
 quanta mala orta ſint? 2. 46. 7. Diabo-
 lus in foueam ducit iuuenem, per om-
 nia inſignem. 4. 61. 2. ſeq.

*Non eſt diſcipulus ſuper magiſtrū,
 Perfectus autem omnis erit, ſi ſit ſicut
 magiſter eius.* De diſcipulo, qui magi-
 ſtrum deſenſurus, ad diuinū iudicium
 vocauit eius calumniatorem. 1. 37. 8. An,
 & quo modo fas ſit vocari Magiſtrum?
 3. 19. 3.

*Quid autem vides feſſucam in o-
 culo fratris tui, trabem autem, quae
 in oculo tuo eſt, non conſideras?* Te-
 meritas

meritas iudicij e re nihili, vel quam ipsi facimus, hausti. 3. 34. 5.

Hyprocrita, eijce primùm trabem de oculo tuo. De malitia simulantium pietatem, & de coru pœnis. 3. 31. 5. seqq. Machetes tria ipse passus, quæ in alijs temerè iudicauit. 3. 51. 10.

Dominica II. post Pentecosten, Luc. 14. *Homo quidam fecit cœnam magnam.* Quàm desiderabile sit epulum Christi? 1. 15. 5. seqq. Huius cœnæ minister est sacerdos, qui tam in veteri, quàm nouo Testamento eximiè fuit honoratus. 3. 27. 5. seqq.

Et vocauit multos. Non tantùm vocare Christum eos, qui esuriunt SS. Eucharistiam, sed etiam vltro ad eos venire. 1. 15. 2. seqq. SS. Eucharistiæ quanta vis? 4. 6. 1.

Et misit seruum suum hora cœnæ dicere inuitatis, vt venirent. Quæ à Deo sunt, esse suauiora. 1. 18. 1. manna suauitas. 1. 18. 4. vitæ religiosæ suauitas acquisita, vel perdita. 1. 18. 7. Fame & siti cibum & potum mirè condiri, sicut desiderium SS. Eucharistiæ gustum Eucharistiæ excitat. 4. 4. 8. seqq.

Iam parata sunt omnia. De reali & spiritali cœmunionem. 1. 15. 8. Varij modi quibus Deus homines alit. 1. 18. 1. SS. Eucharistiæ mira dulcedo. 1. 19. 3. seqq. Ad eò omnia in S. Eucharistia parata esse, vt multi Sancti solâ vitam Eucharistiâ sustentarint. 4. 4. 5.

Et cœperunt omnes simul excusare. Quàm grauitè peccent indignè communicantes? 1. 15. 14. Cur SS. Eucharistia apud multos parum efficiat? 4. 6. 2.

Quod huic fastidio cœnæ Dominicæ remedium? 4. 6. 3. Mirum, excusare se homines à Dei cœna, & non à conuiujs Mundi, quæ similia sunt Domitiani, & Dionysij cœnis funestis. 4. 44. 9. seqq.

Villam emi: & necesse habeo exire, & videre illam. Antè, quàm emeret villam, videre illam debuisset; cum sine deliberatione nihil sit incipiendū. 2. 42. 6.

Rogo te, habe me excusatum. Bis hoc dictum à diuersis, quia ita amor proprius excæcat, vt etiam quæ nō pulchra sunt, pulchra putentur, & vitia quoque ipsa excusentur. 2. 41. 12.

Inga bouem emi quinque, & eo probare illa. Gemma miraculosa inter nocentem, & innocentem, vel obscuritate, vel claritate discrimen inspiciendum præbens, similis est Eucharistiæ, quam sumunt boni & mali. 1. 36. 10.

Vxorem duxi: & ideò non possum venire. Multò magis adulteros à cœna Domini impediri, & indignè communicantes grauitè plecti. 2. 34. 31. An, & quo modo matrimonium solubile sit? 2. 42. 7.

Et reuersus seruus nuntiauit hæc domino suo. Meritum & peccatum in miraculoso pane nuntiari, & significari à Deo. 1. 18. 5.

Tunc iratus pater familias. Ex ira Dei Basiliscus Imp. cum Imperatrice fame punitus. 4. 7. 1. Quid sit cælum a neū, & terram ferream esse? 4. 7. 5. Iram Dei causam esse atrocium plagarum. 4. 7. 8. Maximè ob sacram Eucharistiam indignè sumptam. 4. 24. 3. seqq.

Exi-

Excitò in plateas, & vicos ciuitatis, & pauperes ac debiles, & cacos, & claudos introduc huc. Magnam spem in Deum incendere, curam Dei erga derelictos. 1. 15. 15. Ad magnam in celo cœnam admittendos esse debiles, cacos, & claudos, & monstrosos, sed tunc non fore debiles, claudos, monstrosos. &c. 2. 63. 1. seqq.

Domine factum est, vt imperasti. SS. Eucharistiæ contra dæmones, quibus imperat Christus, potentia. 4. 40. 13. item contra morbos. 4. 40. 14.

Exi in vias & sepes, & compelle intrare, vt impleatur domus mea. Debiles ac monstrosos, velut de via collectos, vel per Eucharistiæ desiderium sanari. 2. 57. 9.

Dico autem vobis, quòd nemo virorum illorum, qui vocati sunt, gustabit cœnam meam. In multis diuinam vocationem esse inefficacem, nec sine pœna negligi. 3. 51. 3. Cœna Dei priuari, seu fame puniri sanguinarios, superbos, superstitiosos, 4. 5. 6. seqq. Dirisimæ famis ciuitatum, totius nationis, & exercitus exempla. 4. 7. 6. seqq.

Dominica. III. post Pentecosten. Luc. 15. *Erant appropinquantes ad Iesum publicani, & Pharisei, & Scriba.* Valde IESVS & publicani ac Pharisei dissimiles fuere, eum aliàs socij mensæ, socij morum esse soleant. 2. 34. 11. Sed Christus ad hos diuertebat, vt medicus ad ægros, vt è bestijs homines faceret, sicut Circe ex hominibus bestias fecit. 2. 60. 18.

Quia hic peccatores recipit, & manducat cum illis. De Politico astuto simplicem religiosum recipiente eumq; obseruante, egregie conuicto. 1. 21. 2. seqq. Non iudicandum esse secundum externam faciem, & socios eum quibus quis agit. 3. 33. 5.

Quis ex vobis homo, qui habet centum omnes, si perdidit vnã ex illis, nonnè dimittit nonaginta nouem in deserto, & vadit ad illam, quæ perierat, donec inueniat illam? Quantum Christus liboret in perditis ouibus quaerendis? 4. 61. 3. seqq.

Et cum inuenerit eam, imponit in humeros suos gaudens. Exemplum ouiculæ errantis & reportatæ. 3. 32. 8.

Et veniens domum conuocat amicos, & vicinos, dicens illis: Congratulamini mihi, quia inueni ouem meam quæ perierat. Onis, quæ perierat per infamiam, per miraculũ reperta & honori restituta Voburgi. 3. 37. 2. seqq.

Dico vobis, quòd ita gaudium erit in celo super vno peccatore penitentiam agente &c. Ad beatitudinem essentialem, hanc accidentalem accedere de aliorum conuersione. 1. 32. 2. Peccatores, non minùs, quàm elephantes, ceruos, lupos, vrsos, &c. posse cicurari. 2. 14. 6. seqq. De peccante & conuerso Nabuchodonosore. 2. 56. 2. seqq.

Qua mulier habens drachmas decem: si perdidit drachmam vnã, nonnè accendit lucernam, & euertit domum, & quarit diligenter, donec inueniat

inueniat eam. Inter amissa quærentium modos, esse sortem consultoriam, maximè cauendam, 1. 36. 5.

Et cum inuenerit, conuocat amicos & vicinas, dicens: Congratulamini mihi, &c. De mulierum industria, & pia mariti monitrice. 2. 1. 7. & 2. 35. 3. Pecuniam sæpe utiliter amitti. 4. 14. 6.

Dominica IV. post Pentecosten. Luc. 5. *Cum turba irruerent in Iesum, ut audirent verbum Dei.* De desiderio accedendi ad Christum per baptismum. 1. 14. 7. seq. item de desiderio accedendi ad Christum per Eucharistiam. 1. 15. 1. seqq.

Et ipse stabat secus stagnum Genesareth. De aqua, baptismo & Christi ipsius contactu consecrata, & vario eius vsu in rebus sacris. 2. 6. 8. seq.

Piscatores autem descenderant, & lauabant retia. Piscantes Apostoli à Christo adiuti. 1. 20. 4. Rete an frustra jaciatur ante oculos pennatorum. 2. 14. 10.

Ascendens autem in unam nauim, quæ erat Simonis. Simonis & Ecclesie nauiculæ similes, quò & quo modo debeant tendere. 2. 10. 6.

Rogauit eum à terra reducere pessillum. A terra & caducis animum esse reducendum. 1. 33. 4. seqq. A terra recedendum, quæ etsi beneficium est, tamen etiam scandalum est. 2. 20. 3.

Duc in altum. De varijs artibus in aquis, aut per aquas factitatis. 2. 6. 12. seq. In altum pierique nituntur emergere, quia vel ideò honoris appetitus

homini inest. 3. 23. 4. Ab honoribus artes & artifices excitari. 3. 24. 1. seqq.

Et laxate retia vestra in capturam. Piscium quoque esse aliquam disciplinam. 2. 14. 16. Nec ante oculos pennatorum frustra rete spargi. 2. 14. 10.

Per totam noctem laborantes, nihil cepimus. De Nihilo diuitiarum. 3. 4. 1. De Nihilo honorum. 3. 22. 1. De Nihilo voluptatum. 3. 8. 10. Sine fame nemo pro cibo laboraret. 4. 4. 7.

In verbo autem tuo laxabo rete. Hominis, cui dictum est, dominamini piscibus maris, in bestias, etiam post peccatum, dominium, sed imminutum. 2. 13. 7. seqq.

Et cum hoc fecissent, concluserunt piscium multitudinem copiosam. Potestas Diuorum in aquatilia. 2. 14. 4.

Rumpebatur autem rete eorù. Omnia rupta esse mortis signa. 4. 44. 6. seqq.

Et annuerunt socijs, qui erant in alia naui, ut venirent, & adiuuarent eos. Auxilia humana vbi desunt, diuina adesse. 1. 11. 1. seqq.

Exi à me, quia homo peccator sum. Humilitas ex cognitione sui nascitur. 3. 40. 3. & 3. 40. 16.

Dominica V. post Pentecosten. Matth. 5. *Amen dico vobis, nisi abundauerit iustitia vestra plus, quàm Scribarum, & Phariseorum, non intrabitis in regnum calorum.* De hypocritis in vestitu. 3. 19. 2. Quibus Pharisei iustitiam simulantes sint similes? 3. 31. 1. Quàm maliciôsè simulant iustitiã & pietatē Pharisei? 3. 31. 5.

A Deo mirabiliter deteguntur. 3. 31. 6. Multos ubiq; esse tales Phariseos. 3. 31. 8.

Non occides. Homicidiorum causam esse adulteria. 2. 33. 11. Quot cædes, sed iustæ, ex adulterijs sint ortæ? 2. 24. 4. seqq. Occidere volentium, & duellantium talio. 3. 54. 8.

Omnis, qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio. Ad iudicium Dei prouocantium modi. 1. 37. 1. causæ. 1. 37. 2. exempla veteris Testamenti & noui. 1. 37. 3. seqq. Quam leui sæpe ex causa, quanta ira exardescat; & suspicio quousque furorem impellat? 2. 36. 1. seqq. Ira quantum mutet hominem, adeo vt etiam podagræ aliarumque affectionum causa sit? 4. 22. 3. seqq.

Qui autem dixerit fratri suo, uaca, reus erit concilio. De latente vindictæ affectu, sanctorum exemplis aduerso. 1. 40. 6. seqq. Vindicta non querenda. 1. 5. 15. Quam cauenda sit vindicta? 1. 40. 1. seqq.

Qui autem dixerit, fatue, reus erit gehenna ignis. Hoc inter ipsos coniuges consuetum est, apud quos mores mali in causa sunt, vt coniunx à coniuge velit separari. 2. 42. 2. In Gehenna ignis an dånati sint futuri monstrofi? 2. 63. 4. Gehennæ ignes cum morbis comparatos ratione doloris & durationis, eos valdè mitigare. 4. 31. 10. seqq.

Si ergo offers munus tuum ad Altare, & ibi recordatus fueris, quia frater tuus habet aliquid aduersum te: relinque ibi munus tuum ante altare, & vade prius reconciliari fratri tuo. Bestiarum ad concordiam

mirabilis disciplina. 2. 14. 12. Nocere magis impijs, si eorum cadauera sacris locis sepelienda offerantur, quàm prodesse. 4. 67. 3. seqq. De inimicis amandis. 1. 14. 6.

Et tunc veniens, offeres munus tuum. Tunc Deum ignoscere orantibus, si ipsi ignoscant. 3. 43. 4. Sacrificans Alexander Magnus liberaliter, liberaliter recipit: ita munus nostrum etiam vero Deo gratum erit, si nos erga inimicos nostros liberales simus, eis ignoscendo. 1. 15. 8. Sacerdos indignè munus suum in sacrificio offerens, epilepsia tangitur. 4. 24. 4.

Dominica VI. post Pentecosten. Marc. 8. *Cùm turba multa esset cum IESU, nec haberent, quod manducarent.* Cur etiam Sanctis Deus patitur subinde deesse cibum? aut patet eos tractet? 1. 16. 1. seqq. Fames sterilitate cur inducatur? 4. 4. 15. Fames non semper nocet, nec saturitas semper prodest. 4. 4. 16.

Misereor super turbam. De imensa DEI bonitate & misericordia. 1. 6. 1. seqq. ob infinitam DEI misericordiam nemini, etiam pessimo, esse desperandum. 3. 63. 16.

Ecce jam triduo sustinent me. De obsessæ ciuitatis insperato auxilio. 1. 20. 3. Non tantum triduanæ, sed longè mirabiliores imediæ sustentæ à Sanctis. 4. 4. 5. seqq.

Si dimisero eos ieiunos in domum suam, deficient in via. Quosdam ita fame & inopia deficere, vt etiam lucri causa, adulteria, furta, &c. perpetrent. 2. 31. 8. seqq.

Quidam

Quidam enim ex eis de longè ve-
nerunt. Fames, quâ domantur multi-
non more canum patienda 4. 5. 2.

Vnde istos poterit, quis hîc saturare
panibus in solitudine? Quâm suffi-
cienter DEVS, etiam in eremo pauerit,
homines. 1. 16. 2. seq. & 1. 17. 4. seqq. &
1. 18. 2. seqq. De miseria hominis ab ac-
quisitione alimentorum. 4. 1. 5.

Quot panes habetis? Quo modo
DEVS de panibus prospiciat? 1. 16. 3. &
1. 17. 3. seqq.

Septem. Quâm sit septenarius nu-
merus, in cælo & humano corpore mi-
rabilis? 4. 15. 4.

Et præcepit eis discumbere super
terram. Fames, quam Christus mouit
vt prodigiosè pasceret esurientes, non
est inutilis. 4. 5. 1. Siue super fœnum, siue
super herbas sederint hi coniuuæ, mor-
tis admonebantur, quia omnis caro fœ-
num. 4. 44. 3.

Et accipiens septem panes, gratias
agens, fregit. Gratias agere, fuit be-
nedicere, vnde de more panes benedi-
cendi dicatur, de quibus. 4. 40. 21.

Et dabat discipulis suis, vt appo-
nerent, & apposuerunt turbae. Chri-
stus per Apostolos panem dat, sicut olim
per Angelos. 1. 17. 11. seq. & 1. 18. 3. seq.

Et habebant pisciculos paucos.
S. Cuthberto ac socijs alendis DEVS, per
aquilam piscem mittit. 1. 16. 2. Aposto-
lis pisces prouisi à Christo. 1. 20. 5. De
piscibus fossilibus, qui sub terra inue-
niuntur extra elementum suum. 2. 48. 9.
seq. Pisces appositi mortis admonebant,
sic olim mensis illata memoria mortis
4. 44. 8. seqq.

Et manducauerunt, & saturati
sunt. Fames frenanda, ne vltra necessi-
tatem ducat. 4. 4. 14.

Et susculerunt, quod superauerat de
fragmentis septem sportas. Reliquiæ
Sanctorum à Pontifice petita per Impe-
ratricem. 3. 44. 9. De reliquijs Sancto-
rum colendis. 1. 12. 7. & 1. 42. 19. Item 4.
39. 7. seqq.

Erant autem, qui manducauerant,
quasi quatuor millia. Quâm magna
sit multitudo famentium vel ex pœna.
4. 5. 6. & 4. 7. 1. seqq. vel vt ad pœniten-
tiam adducat. 4. 5. 1. vel vt ad Christum
attractat, vt Bulgarorum Principem,
4. 6. 6.

Dominica VII. post Penteco-
sten. Matth. 7. *Attendite à*
falsis Prophetis. Dæmones artibus oc-
cultis, velut miraculis fallacias struere,
vt homines seducant. 2. 8. 16. id ipsum
facere homines malis artibus vtentes,
2. 8. 14. & 2. 8. 19.

Qui veniunt ad vos in vestimen-
tis ouium. Tales sunt similes monstro,
quod sub Polycrici forma est vaticina-
tum. 2. 52. 2. Lupus ex homine factus.
2. 60. 4. item ex Lycaone. 2. 60. 9. Lupi
an fiant Magi, & quomodo? 2. 60. 12.

Intrinsicus autem sunt lupi rapa-
ces. Verorum lupoꝝ obedientia, &
gratitudo. 1. 22. 5. seq. Mirifica historia
de lupo hominem liberante, cùm alio-
qui homini homo sit lupo. 1. 23. 2. Qui
authores, & quæ exempla doceant, ho-
mines in lupos aliasq; bestias conuerti?
2. 60. 4. Quis aut qualis homo vocetur
lupo? 2. 6. 3. seqq.

A fructibus eorum cognoscetis eos. Maritorum moribus formari vxores bonas vel malas. 2. 30. 11. Fructus libidinis est magia. 4. 61. 5. Ab operibus, non autem ab omnibus proborum vel improborum rebus dignosci eorum discrimen, cum sæpè pessimi honestis sepultura decorentur. 4. 67. 2. immò cum malis bona, bonis mala sæpè contingat sepultura, vt in hac vita nõ dignoscantur, quia in iudicio extremo dignoscantur. 4. 67. 7.

Numquid colligunt de spinis vuas, aut de tribulis ficus? Bona malis nocere, mala bonis prodesse. 2. 2. 3. Malas mulieres aliquando tribulatione fieri meliores. 2. 30. 10.

Omnis arbor bona, bonos fructus facit. Meritò DEVM dare, vel negare terræ fructus. 2. 16. 8. seq. Varia genera hominum difficulter fructum pœnitentiæ agentium. 4. 61. 9. Duorum doctorum virorum diuersus fructus & exitus. 4. 62. 2. Mirabile discrimen piorum & impiorum defunctorum. 4. 67. 1.

Mala autem arbor, malos fructus facit. Nil nocere bonis malos ad diuinũ iudicium prouocantes. 1. 38. 7. Mala à mala muliere prouenientia. 2. 22. 8. Quàm conueniens sit malas esse mulieres? 2. 30. 7. Luculenta talione punita adultera calumniatrix. 3. 54. 5.

Non potest arbor bona, malos fructus facere, neque arbor mala bonos fructus facere. Nempe vt est bona, vel mala. Quia etiam iusti possunt peccare & excidere ex gratia: & iniusti possunt agere pœnitentiã, vt patet in Adam peccante. 1. 11. 3. & alijs pœnitentiã

agentibus. 1. 42. 19. Quàm malè agant, qui mala malis, & adulteria adulterijs rependunt? 2. 32. 8. Paucos in fine vitæ deficere, qui fuerunt antè boni. 4. 63. 1. Quosdam in fine vitæ cadere, vt numquam simus securi. 4. 63. 2. Quàm multi fructus nascantur ex lapsu aliorum? 4. 63. 3.

Omnis arbor, qua non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur. An, & cur in Ecclesia etiam sint mali, sicut in Paradiso fuerunt etiam arbores non fructifera? 2. 12. 9. Cur quibusdam pes vel manus excidi sinatur à DEO? 4. 14. 5. & 4. 14. 11. Mirabiles arboris crucis patientiæ fructus. 4. 29. 4. seqq. & 4. 32. 1. seqq.

Non omnis, qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum caelorum. Verba sine rebus nihil prodesse, aulicorum arte & pietate. 1. 11. De inuilibus moribus aulicorum. 1. 22. 11. Bene credentes, & malè fundatos pietatem similes non intrare in regnum caelorum. 3. 31. 4. seqq. Quosdam relinqui in fine vitæ, quia intepefcunt, & putant sufficere, si dicant, Domine, Domine. 4. 63. 4.

Qui facit voluntatem Patris mei, qui in calis est, ipse intrabit in regnum caelorum. Obedientes intrare in regnũ caelorum, sicut inobediens Saul regnum perdidit. 3. 60. 2.

Dominica VIII. Post Pentecosten. Luc 16. *Homo quidam erat diues, qui habebat villicum.* Præsentiam Dei cognitã efficac esse remedium contra peccatum. 1. 7. 9. seqq.

Et

Et hic diffamatus est apud illum quasi dissipasset bona ipsius. Prodigalitas est diuitijs. 3. 5. 8. Prodigalitas auaritia aduersa. 3. 7. 2. De infamante infamato. 1. 44. 2.

Quid hoc audio de te? Infamia cur quosdam occupet? 1. 30. 1. Quam varia infamia antiqui reos notarint? 1. 30. 12.

Redde rationem villicationis tuæ. Quidam vel mortui reddunt rationem villicationis suæ, dum sibi ipsis infamia extruunt epitaphia. 4. 65. 3.

Iam non poteris villicare. Ecclesiastica bona inuadens auaritia, paupertate punita. 3. 6. 8. Quinam auari Ecclesiastica bona, verè Domini sui bona, inuadant? 3. 6. 9.

Quid faciam, quia Dominus meus aufert in me villicationem? Exemplum diuitis, vitam & villicationem sibi prolongari cupientis. 3. 9. 2. seqq.

Fodere non valeo. Postquam maledictio illa. In sudore vultus tui, vesceris pane tuo, inducta est in terram, ex quanto Paradiso quanta miseria sit nata? 2. 13. 1. seq. Quid terram fodientes vtilitatis habeant? 2. 17. 4. seqq. Delictiois meritò deberi terram desiderosam. 2. 17. 7. De fossilibus piscibus, qui è terra eruuntur. 2. 48. 9. seqq.

Mendicare erubescio. De lupo mendicante. 1. 22. 5. De mendicorum latinitia, diuitum lautitias superante. 1. 19. 11.

Scio quid faciam, ut cum amotus fuero à villicatione, recipiant me in domos suas. Fraudes pecuniam facientium Acheronticis flammis dignæ. 3. 8. 11. De talione non solum malorum,

sed etiam bonorum operum. 3. 43. 1. seqq. Talionis, in diuinis litteris sapius mentionem esse factam. 3. 42. 4.

Quantum debes domino meo? Seruos dominis suis honorem debere, non prestare infidelitatem. 3. 23. 2.

Et laudauit dominus villicum iniquitatis, quia prudenter fecisset. Ita Macarius bono dolo diuitem virginem decepit, ut gauderet de eo quod in vita amiserat. 3. 12. 6.

Filij huius seculi prudentiores filijs lucis in generatione sua sunt. Pecuniam sæpe vtiliter amitti, mirabili historia docetur. 4. 14. 6.

Facite vobis amicos de mammona iniquitatis. De elemosyna vsura sacra. 1. 13. 15. seqq. Cur prudentes domini pauperes magni faciant? 3. 10. 6. Sicut nos erga pauperes gerimus, ita se erga nos gerit DEVS. 3. 10. 7. Sanctorum in pauperibus iuuandis quo modo imitandum sit exemplum? 3. 12. 7.

Ut cum defeceritis recipiant vos in aterna tabernacula. Diuitis & pauperis mors inter se collata. 3. 8. 13. Regnum celorum dare, esse pauperum. 3. 10. 3. Regnum celorum à pauperibus aperiri. 3. 10. 4. seq. Exempla eorum, qui per pauperes sibi ad cælum aditum fieri vtiliter crediderunt. 3. 10. 8.

Dominica IX. Post Pentecosten. Luc. 19. *Videns ciuitatem, fleuit super illam.* Omnes vrbium & hominum casus animo esse præmeditandos. 1. 13. 4. Num lacrimæ etiam viros deceant? 1. 43. 2. Iudæos fletu dignissimam, sed æquissimam quoque cladem

cladem passos. 3. 53. 1. Iudæos, qui sanguinem Christi emerunt, lachrymas etiam suas emere coactos. 3. 53. 15. Flens Christus ostendit, mundum esse vallē lachrymarum. 4. 1. 1.

Si cognouisses & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi. Cur iudicia DEI abyssus? 1. 3. 2. iudicia DEI mirabilia, quia inscrutabilia. 1. 3. 3. Exempla occultorum iudiciorum DEI. 1. 3. 4. seqq. Potendam esse à Deo gratiā, ut eius iudicia intelligamus. 1. 4. 14. De nuntijs victoriarum amittendarum. 2. 52. 3.

Nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. Quam multis in rebus cognitio humana cedat diuinæ? 1. 3. 6. seqq.

Venient dies in te, & circumdabunt te inimici tui vallo. Præsciens Christus etiam futura contingentia certò. 1. 3. 10. multorum operum Domini causas in altera demum vita patefaciendas. 1. 3. 17. Certum diem, & certam esse mensuram peccatorum hominibus à Deo constitutam. 4. 45. 2.

Et coangustabunt te undique. Omnibus eadem esse in mundo fortunæ pericula, nec quemquam à communi lege mortalium se eximium debere arbitrari. 1. 33. 6. Quanta angustia fuerit, quæ matres adegit ad filios suos comedendos? 4. 7. 2. seqq.

Et ad terram prosternent te: & filios tuos, qui in te sunt. Lugdunensis incendij miseranda calamitas, eum vastatione Ierosolymitana comparanda. 1. 33. 2. Multa post casum alius surgere, quod Hierosolymæ con-

tigit à peregrinis cultæ. 1. 33. 5. Cadauera vrbium mortis esse monumenta. 4. 44. 6. seqq.

Et non relinquent in te lapidem super lapidem. De lapidum monstris. 2. 52. 9.

Ed quodd non cognoveris tempus visitationis tue. Felicitatem huius vitæ magis timendam esse, quam ipsam vitam. 1. 32. 3. seqq. Iustissima Numinis providentiā, ob occultas causas hominibus varios casus immitti. 3. 38. 8. Iudæi Christū non agnoscentes, in pœnā nec cladis suę nuntios agnouisse. 3. 53. 2.

Et ingressus in templum cepit eijcere vendentes in illo & ementes. Fortunę humanę debilia fundamenta. 1. 32. 5. seqq. Vendentium & ementium, aliorumq; pecunias sæpe in pœnam auaritiæ utiliter amitti. 4. 14. 6. Etiam mortuos esse è templis eiectos. 4. 67. 4. seqq.

Domus mea, domus orationis est. Quo modo in domo orationis orandum? 3. 32. 9.

Vos autem fecistis illam speluncam latronum. Qui templa faciant speluncas impiorum, dum ipsi impios sepeliunt. 4. 67. 3. seqq.

Et erat docens quotidie in templo. Docti & Doctores, quo modo honorandi? 3. 25. 5. seqq. Inter Doctorem & stultum, quale discrimen? 3. 47. 2.

Dominica X. Post Pentecosten. Luc. 13. *Qui in se confidebant tamquam iusti, & aspernabantur ceteros.* In se confidere diuites, quia diuitiæ superbos, sicut pauper-

tes humiles facit esse. 3. 11. 5.

Duo homines ascendebant in tem-

plum, ut orarent. Diuersitas hominū in Pharaone & Nabuchodonosore ostenditur, quorum iste, non item ille egit pœnitentiam. 2. 57. 1. De duorum hominum paritate & diuersitate, ratione superbix & humilitatis. 4. 62. 1. seqq.

Vnus Phariseus, & alter Publicanus. Peccatoris malè in templum intrantis, & bene exeuntis mutatio. 3. 32. 8. Hi duo sunt duellatores, quorum solius gloriæ causa alter duellat, quàm id inanis? 4. 20. 7.

Phariseus stans hæc apud se orabat. Phariseus orationem cum superbia iungens, similis est mulo, & centauro, ac Hippocentauro, è diuersis naturis misto, de quibus. 2. 47. 18. & 2. 48. 16. seqq.

Deus gratias ago tibi, quia non sum sicut ceteri hominum. Impia impœnitentium oratio. 3. 53. 18.

Raptores. Bule exemplum egestate ad rapinas adacti 3. 1. 6. Paupertas extremæ impatientiæ causa. 3. 1. 7. seq. Militum rapinæ quomodo à Deo plectantur? 3. 6. 7. Ducum rapinas non facere diuites, sed iterum euanescere. 3. 8. 10.

Injusti. Nocentes nocentibus facile indulgere, atque etiam hinc injustos esse. 2. 34. 13. Auari inter opes miseranda mors. 3. 8. 3. Hæreditates iniustæ, quàm seuerè etiam in hæredibus punitæ? 3. 8. 12. Auari, luxuriosi, fauitalione puniti. 3. 54. 2. De furibus patibulum non euadentibus, & in patibulo

suspensis, vt cælo sint propiores. 4. 52. 8. seq.

Adulteri. Adulteris, quàm irascatur Deus? 2. 27. 5. seqq. Quàm crebra sint tam apud Christianos, quàm Ethnicos adulteria? 2. 31. 2. seq. Quantus è violata conjugij fide existat dolor. 2. 31. 4. De ijs, qui impiè consentiunt in conjugum suorum adulteria. 2. 31. 5. seqq. Adulterorum fraudes, cedes, impudentia, numerus. 2. 31. 11. seqq. De causis adulteriorum. 2. 31. 1. seqq. Dauid adulter adulterijs punitus. 3. 51. 5.

Vebut etiam hic Publicanus. Iudicia temeraria, & suspiciones, quantarū iniusticiarum causæ sint? 2. 36. 1. seqq.

Ieiunio bis in Sabbato. Operum priorum aestimatio inflat, vt Nabuchodonosorem; Babylonis magnitudo aestimata. 2. 56. 11.

Decimas do omnium, qua possideo. Qui decimas & Ecclesiæ bona violant, quàm parum inde ditescant? 3. 6. 8. seq. Fretus meritis præteritis, per quod ad desperationem venerit? 4. 63. 5.

Publicanus à longè stans nolebat nec oculos ad cælum leuare. Quanta hominibus à peccato causa sit sese humiliandi? 3. 39. 10.

Sed percutiens pectus suum. Pectus percutiendi & se humiliandi causam habet, qui iudicia Dei & sua peccata perpendit. 1. 2. 10.

Deus propitius esto mihi peccatori. Quo modo ad templum eundem & orandum, vt exaudiamur? 3. 32. 9.

Amen dico vobis, descendit hic iustificatus in domum suam ab illo. Mira peccatoris pœnitentis mutatio. 3. 32. 6.

3. 31. 6. Verâ pœnitentiâ opus esse ijs, qui veram ignoscentiam consequi volunt. 3. 53. 17.

Omnis qui se exaltat, humiliabitur, & qui se humiliat, exaltabitur.

De gigantibus fulminatis, de Milone, Maximino, C. Mario, Polydamante mirè humiliatis. 2. 50. 17. seqq. Humiliatus superbus spiritus Acheronticus, cogitur in vilissimarum bestiarû formis apparere. 2. 38. 12. Ex Scriptura, qui superbi sint humiliati? 2. 30. 3. Diocletiani superbia à vermibus castigata. 3. 30. 4. Cosrhoræ regis superbia humiliata. 3. 30. 5. Confusio in pœnam & medicinam. 3. 30. 6. seq. DEVM antè humiliare, quàm exaltare. 3. 36. 1. seqq.

Dominica XI. post Pentecosten. Marc. 7. *Exiens Iesus de finibus Tyri.* Ex presentia Christi colligi potest, quàm magnum damnum patiamur, si à nobis exeat, vel absens sit. 1. 15. 5.

Adducunt ei surdum & mutum. De muliere muta, ne esset maledica. 2. 57. 14. Aurium defectus aliunde compensati. 2. 62. 6. Lingux vsu priuatus, prophetix dono ornatus, 2. 62. 16.

Et deprecabantur eum, ut imponat illi manum. De miseria hominis à morbis, & curatione morborum. 4. 1. 6. item à varietate morborum. 4. 1. 7.

Et apprehendens eum de turba seorsum. Christus apprehendens, per morbos, homines seorsum vocat è seculo. 4. 29. 3.

Misit digitos suos in auriculas eius. Monstrosarum aurium vtilitas,

2. 62. 7. Ceremonias sacras non esse contemnendas, cum etiam Christus ceremonijs sit vsus, in hominibus sanandis. 3. 60. 9.

Et expuens tetigit linguam eius. De lingue vsu & abusu. Vius mirabilis fuit in martyre, qui maluit linguam, quàm castitatem amittere. 2. 57. 13. Si sputum Christi hanc vim habuit, cur non & aqua benedicta aliatq; sacramentalia fructuosè adhibeantur, contra dæmonem & morbos? 4. 40. 17. seqq.

Et suspiciens in calum ingemuit. Sanctos ingemiscientes, etiam sine voce ad DEVM clamare, & impetrare, quod volunt. 1. 50. 10. seqq. Exemplo Christi ob dolorem morborû ingemiscētibus suspiciendum in calum, seu Christum crucifixum. 4. 29. 4. seqq. & 4. 30. 17.

Ephpheta, quod est, adaperire. Supernaturale erat, vt iubendo aures surdi aperiret Christus, de varijs autem modis supernaturalibus sanitatis acquirendæ vidæ. 4. 40. 1.

Et statim aperta sunt aures eius. Claudenti fores & aures, ne pauperes audiat, claudit & Christus suas fores & aures. 3. 52. 14.

Et solutum est vinculum lingue eius. Soluitur sæpe lingua in conuitia, & conuitia pro conuitijs reportat. 3. 47. 1. seqq.

Et loquebatur rectè. Non rectè loqui eos, qui etiam temeraria iudicia sua jactant, quibus tamen tandem suus error à diuina bonitate ostēditur. 3. 34. 14. De prædestinatione rectè loqui doctus. 4. 63. 9. seqq.

Et praecepit illis, ne cui dicerent. Procl

Procul fuisse Christum hæc verba ostendunt ab amore laudis humanæ, quæ varia est, & mutabilis. 3. 41. 1. De laude humana, quæ facit sui cupidos in hac vita recipere mercedem suam. 3. 19. 8.

Quantò autem eis præcipiebat, tantò magis plus prædicabant, & eò amplius admirabantur. Si rerum causas non possumus rimari, debere nos tamen eas cum humilitate admirari. 1. 4. 13.

Benè omnia fecit. DEVM omnia esse omnibus. 1. 13. 2. Naturæ authoris esse, rerum naturis cursum suum relinquere, etiam cum monstra gignuntur. 2. 51. 3. seqq. Opera, quæ in nobis, vel à nobis fiunt, omnia ad DEI honorem referenda esse. 3. 24. 6. Liberum & justum esse DEO, gratiam dare efficacem, cui vult. 4. 63. 7. seqq.

Et surdos fecit audire, & mutos loqui. De fide, per morbos, propagata. 4. 28. 9. & 4. 38. 5. seqq.

Dominica XII. Post Pentecosten. Luc. 10. *Beati oculi, qui vident, quæ vos videtis.* Quàm beati sint, qui DEVM vident, & quàm miseri, qui non vident? 1. 7. 1. seqq. Mirum exemplum per nasum videntis. 2. 62. 14.

Dico enim vobis, quòd multi Propheta & reges voluerunt videre, quæ vos videtis, & non viderunt. Volunt quidam alia videre, non Christum, hi meminisse debent, fuisse oculorum peccata oculis punita, 2. 53. 6.

Et ecce quidam legisperitus surrexit, tentans illum. De quæstionum

captione & perplexitate, ac mirabili modo Polygamix cuiusdam. 2. 29. 3. Fouea alijs destinata, fodienti facta. 3. 45. 1. Legisperitus Christum, sub specie interrogantis, tentans, Politici est exemplum, qui luculenta talione est punitus. 3. 54. 3. seqq.

Magister, quid faciendo vitam æternam possidebo? Laconis, Elisei, & Theodosij de obseruantia erga Magistratos iudicium. 3. 25. 3. Alia illustria exempla eorum, qui Præceptores suos honorauerunt. 3. 25. 4.

In Lege quid scriptum est, quò modo legis? Lex est iustitiæ instrumentum. 2. 9. 1. In Lege scriptum esse, conjugia esse insolubilia. 2. 23. 4. Lex matrimonij quos obliget, vel non obliget? 2. 21. 2. seqq. Leges humanas esse similes telis aranearum, 2. 34. 13. Legem talionis etiam in Scripturis sacris inueniri. 3. 42. 4. Legum transgressio quàm scandalosa? 3. 62. 2.

Diliges Dominum Deum tuum, ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex omnibus viribus tuis, & ex omni mente tua. Meretur dilectionem ex tota anima charitas & dilectio DEI immensa. 1. 6. 1. seqq. & 1. 11. 6. seqq.

Et proximum tuum, sicut teipsum. Bonorum esse, in se sua bona, in alijs eorum mala; sicut malorum, in se sua mala, in alijs bona illorum non videre, cum tamen contrarium erga se fieri vellent. 3. 34. 13.

Rectè respondisti. Laudat Christus tentatorem suum, quia sæpe laus & gloria humana datur ijs, quibus alia merces, in altera vita, non manet. 3. 29. 12.

d d

Hos

Hoc fac, & viues. Mercedem vitæ æternæ respondere potissimum charitati, siue Dei, siue proximi. 3. 10. 8.

Et quis meus est proximus? Quis sit proximus, qui vulneratis debeat succurrere? 4. 35. 11.

Homo quidam descendebat ab Ierusalem in Iericho, & incidit in latrones. Misericordia Christi erga ipsos latrones. 1. 41. 8. seq.

Despoliauerunt eum, & plagis impositis abierunt semiuino relicto. Status hominis in iustitia originali, qua per peccatum spoliatus est. 1. 11. 1. Per vulnera & vlcera ad veram salutem euntium exempla. 1. 31. 8. Per vulnera pereuntium exempla. 2. 60. 7. Sarius esse, diuitijs, quàm virtutibus spoliari. 3. 12. 1. seqq. Malorum militum malus exitus. 3. 54. 7. Multos spoliari, quia ipsi spoliauerunt. 4. 14. 7.

Accidit autem, ut Sacerdos quidam descenderet eadem viâ, & viso illo præterijt. Quo modo S. Augustinus, & S. Antonius spoliatos sit consolatus, quod non fecit iste Sacerdos. 3. 12. 1. Seq.

Similiter & Leuita, cum esset secus locum, & videret eum, pertransijt. De eo, qui alioqui sanctus, ob eleemosynam pauperibus negatam, tamquam latro damnatus est. 3. 38. 7.

Samaritanus autem quidam iter faciens, venit secus eum: & videns eum, misericordiâ motus est. Promptiorem esse Deum ad misericordiam nobis exhibendam, quàm nos ad eam acceptandam. 1. 41. 14.

Et appropians alligauit vulnera eius, infundens oleum & vinum.

Nullum esse tantum peccatum, quod per pœnitentiam non possit sanari. 1. 42. 16. Vulnerari neminem sine causa. 4. 14. 5. seq. Vlcers egrotis lingentium victoria. 4. 36. 4.

Et imponens illum in jumentum suum, duxit in stabulum, &c. Multò magis coniuges sibi mutuo in morbis succurrere debere, de quibus mira exempla. 2. 24. 8. seq.

Quodcumque supererogaueris, ego, cum rediero, reddam tibi. De liberalitate erga pauperes. 3. 13. 7. seqq. & 3. 19. 7.

Dominica XIII. Post Pentecosten. Luc. 17. *Occurrerunt ei decem viri leprosi.* Leporam olim fuisse pœnam peccati. 2. 55. 1. ex murmuratione illatam. 2. 55. 3. seq. & ex alijs peccatis. 2. 55. 5. Per lepram & alios morbos homines ad pœnitentiam vocari. 4. 25. 8. Leprosi non contemnendi cum S. Martinus Christum in specte leprosi portarit domum. 4. 35. 7.

Qui steterunt à longè. Omnes calamitosos à longè stare, & se reos agnoscere debere. 3. 38. 10. Morbis multa vitia impediri, virtutesq. promoueri, vt hi leprosi docti sunt à longè stare, & se indignos putare, qui propius ad Christum accederent. 4. 28. 1. Morbos, do mita superbia, gignere humilitatem. 4. 28. 4.

Et leuauerunt vocem. De miseria hominum à Calibus, qui faciunt eos leuare vocem, & clamare ad cælum. 4. 1. 8. Ex morbi impatientia multos clamare

clamare & leuare vocem, sed non ad Deum. 4. 13. 1. seq. Quo modo S. Paulus & Carolus Malapertius, in morbis vocem suam leuauerunt. 4. 13. 3. seqq.

Iesu Præceptor, miserere nostri. Merito Præceptor vocatur Christus, quia docet homines, quàm fragiles sint, dum per morbos carnè edomat. 4. 27. 5. Quanti sit meriti misericordia erga ægros? 4. 35. 10.

Ostendite vos Sacerdotibus. Leporam ludæorum olim, multas ob causas, fuisse monstruosam. 2. 55. 2. Deum in morbum conijcere peccatores, vt respiscant, & se Sacerdotibus, per cõfessionem ostendant. 4. 27. 9. Obediendum esse, inobedientes morbo non liberari, sed castigari. 4. 27. 4. Obedientia iuuari ægros, inobedientia deiuuari. 4. 37. 7. seq.

Et factum est, dum irent, mundati sunt. Deum etiam ijs, quos scit ingratos fore, beneficium esse. 1. 41. 4. Non solum sanationem, sed ipsum etiã morbum esse pro beneficio Dei agnoscendum. 4. 27. 10.

Vnus autem ex illis, vt vidit, quia mundatus est: regressus est cum magna voce magnificans Deum. Mundum beneficijs diuinis plenum ad gratiarum actione nos vocare. 1. 43. 10. Impurus Sacerdos, & anima leprosus morbo sanatus. 4. 28. 7.

Et cecidit in faciem ante pedes eius, gratias agens. Morborum sanatio gratos vult habere. 4. 28. 13.

Et hic erat Samaritanus. Samaritanus catellis se comparauit, hic ergo Samaritanus ostendit, homines canibus esse ingratiore, de quibus. 2. 15. 1.

Nonne decem mundati sunt? & nouem ubi sunt? Ob terra beneficia gratitudinem à nobis exigi. 2. 17. 8. Frons in parètem ingrati à bufone deformata. 2. 53. 5. Benefaciendum ægrotis etiam ingratis & querulis. 4. 36. 5. Quantæ id sit perfectionis? 4. 36. 6. seq.

Non est inuentus, qui rediret, & daret gloriam Deo, nisi hic alienigena. De insigni aquilæ & leonis gratitudine. 1. 22. 6. Leporam etiam Naaman ad Dei gloriam fecisse. 4. 38. 6.

Fides tua te saluum fecit. Hunc leprosum fide saluũ à lepra fuisse, alios baptismo sanatos à lepra. 2. 57. 5. 6. Ægros etiam tum per fidem suam saluos, id est, patientes in morbo fieri, si credant, & loco Purgatorij morbi dolores acceptent. 4. 27. 6. seqq. Fides contra morbos utilis, tamquam contra tela ignea. 4. 40. 2. Fides albas Nymphas aliãq; spectra fugauit. 4. 40. 3. Lepora per fidem in SS. Trinitatem à S. Martino pulsa. 4. 40. 4.

Dominica XIV. Post Pentecosten. Matth. 6. *Nemo potest duobus dominis seruire.* Ira, pigritia, auaritia, item inuidia, quibus vnus & idem seruit, quantum suos seruos discrucient? 3. 7. 3. seq. Periculosum pondus diuitiarum abijciendũ. 3. 8. 14.

Aut enim vnum odio habebit, & alterum diliget. Superbia auertiam odio habet, & diligit. 3. 7. 1.

Aut vnum sustinebit, & alterũ contemnet. Diuitias, etsi sint beneficium Dei, tamen ob humanam cecitatem fieri exitij causam. 3. 8. 6.

dd 2

Non

Non potestis Deo seruire, & mam-
mona. Quia auari pecunias Deo præ-
ferunt, & aurum pro Deo colunt, 3. 5. 16.
seq. Auaritiz fraudes Acheronticis flâ-
mis dignæ. 3. 8. 11.

Ne solliciti sitis anima vestra,
quid manducetis. Quo modo sollici-
tudo hominum pro pane quotidiano
curanda? 1. 9. 1. & 1. 9. 4. seqq. Nec nihil,
nec omnia curare homines debere. 1.
10. 1. Deo fidens inuenit, quod nimis
sollicitus negligit. 1. 13. 13. De prouiden-
tia Dei in cibo suis ministrando. 1. 17. 3.
seqq.

Neque corpori vestro, quid indua-
mini. Pro se non sollicitis, meritò Deū
per alios succurrere. 1. 50. 5.

Nonne anima plus est, quàm esca?
& corpus plus quàm vestimentum?
Dei suos alentis exempla. 1. 9. 2. seqq.
Animæ suæ rationem non habent, qui
inuitè & impatienter suam ferunt pau-
pertatem. 3. 1. 7. seq & 3. 2. 4.

Respicite volatilia cali, quoniam
non serunt, neque metunt, neque
congregant in horrea: & Pater ve-
ster celestis pascit illa. Vniuersalis
prouidentia Dei erga res etiam minu-
tissimas. 1. 8. 1. & 1. 9. 2. seqq. Quinam à
bestijs ducti & docti? 1. 34. 12. seq. Cæli
aspectus, quàm pulcher? 2. 12. 4. De
auium exoticarum monstris. 2. 52. 11.
De apum & formicarum, quæ congre-
gant in horrea sua monstris. 2. 52. 12.

Quis autem vestrum cogitans po-
test adijcere ad staturam suam cribi-
tum vnum? Contra hoc dictum a-
gunt, qui altissimos calceos, ocreas de-

cem Soleis altas gestât, aut crepidarum
ingentem sumptum habent, de quo,
2. 61. 8.

Considerate lilia agri, quo modo
cresecunt: non laborant, neque nent.
Deum non tantùm omnia videre, sed
etiam prouidere. 1. 8. 1. Adami in Para-
diso negotium, flores. 2. 12. 7. De con-
siderandis plantarum monstris. 2. 47. 15.
De plantarum faustis & infautis mon-
stris. 2. 52. 10.

Dico autem vobis: quoniam nec
Salomon in omni gloria sua coopertus
est, sicut vnum ex istis. De pulchri-
tudine plantarum, & terræ. 2. 11. 10, &
2. 12. 3. seqq. In campis, arboribus, lil-
uis, floribus, vbique mortis monimen-
ta occurrere. 4. 44. 1. seqq.

Si autem fœnum agri, quod hodie
est, & cras in clibanum mittitur,
Deus sic vestit, quantò magis vos,
modica fidei? Sapientissimè constitu-
tam in terris rerum omnium vicissitu-
dinem. 1. 29. 4. seqq. Vt in fœno, ita &
in homine metendo, nulli parci. 4. 48. 1.

Nolite ergo solliciti esse. Dei erga
Mundum magnum & paruum cura.
1. 10. 3. seqq. De diuitiarū execratione,
quæ tam sollicitos homines facit. 3. 7. 6.
seqq.

Hæc enim omnia gentes inqui-
runt. Ad terram conuersos à cælo de-
seri. 1. 10. 10. Miseria eorum, qui ægrè
ferunt, sibi aliquid deesse, & Plutum
vt Deum adorant. 3. 2. 10.

Scit enim Pater vester, quia his
omnibus indigetis. Cura Dei erga va-
rios in necessitate positos. 1. 10. 6.

Quarite

Quarite primùm regnum Dei, & iustitiam eius: & hæc omnia adijcientur vobis. Liberalitatem suam (qua primùm quærebat regnum Dei) retractantis, subita pœna. 3. 8. 8. Diuitis & pauperis primùm regnum Dei quærentis mors inter se collatæ. 3. 8. 13. & 3. 9. 1. seqq.

Dominica XV. Post Pentecosten. Luc. 14. *Ibat Iesus in ciuitatem, quæ vocatur Naim.* Homines à loco, origine, & societate animalium suæ fragilitatis & mortalitatis admoneri, sicut à ciuitate Naim admonemur. 4. 15. 8.

Cùm autem appropinquaret portæ ciuitatis. Motum ambulantis, sicut motum cali, nos fluxæ nostræ naturæ admonere. 4. 15. 4. seq. Quæ facientes iter mortis immemores esse nõ sinant? 4. 43. 7.

Ecce defunctus efferebatur. Indulgentia parètum sæpe liberos perire. 2. 40. 12. Parentum, ob liberos, iustæ in vtroque sæculo pœnæ. 2. 40. 13. Defunctos peste eò esse miseriore, quia sepulture honoribus priuantur. 4. 10. 5. Omnia in terris mortem pati. 4. 15. 6. Mortem à natura & pœna nobis deberi. 3. 43. 1.

Filius vnicus matris suæ. Quantum sit matrimonij bonum proles? 2. 23. 3. Quantum dolor parentibus accidat è morte filiorum? 2. 40. 2. seqq. De eo, qui calibatam coluit, ne ex filij obitu dolere posset. 2. 40. 6. Filios sæpe mori in pœnam parentum. 2. 40. 10. Adolescentem hunc in Naim, communi iure mortis, sed ad gloriam Christi

morte sublatum esse, 4. 48. 2. Completionem sepe esse causam breuioris vitæ. 4. 48. 3. seqq.

Et hæc vidua erat. Cur mors conjugibus sit misera? 2. 43. 6. De bono viduitatis. 2. 44. 1. seqq. De honore, sanctitate, castitate, & exemplis bonarum viduarum. 2. 44. 2. seqq.

Et turba ciuitatis multa cum illa. Viduas honorandas, non ledendas esse. sicut hanc honorârunt funus eius comitati. 3. 27. 1. Eò etiam vtile esse comitari funera, quia mortis meditatio, est vera Philosophia. 4. 43. 2. seqq.

Quam cùm vidisset Dominus, misericordia motus super eam. De miseria hominis ex ineuitabili morte. 4. 1. 12. Morsnè, & pestis ipsa, an fames faciat homines misericordia digniores? 4. 10. 1. seqq.

Noli flere. Filios varias ob causas, è viuis ereptos, non nimis dolendos esse. 2. 40. 14. Principium & finem vitæ humanæ, lachrymis ipsis suam fragilitatem testari. 4. 15. 9. Quid sit, tempore non suo mori, aut non dimidiare dies suos? 4. 48. 13. seq. id tamen non flendum, cùm Sancti mortem etiam optent. 4. 48. 15.

Et accessit, & tetigit loculum. Non tantùm loculum, sed etiam ignem, aquam, vaporem, ventum, calum, stellas, vrbes & ædes mortis nobis memoriam ingerere. 4. 44. 3. seqq.

Hi autem, qui portabant, steterunt. Quatuor hos funeris baiulos esse quatuor elementa, è quibus homo constat, quæ sunt in eo causa morborum & mortis. 4. 15. 1. seqq. & 4. 16. 1. seqq. Exempla principum, qui suis humeris

Sanctorum aliorumq; cadauera extulerunt. 4. 66. 7. Cadauera Sanctorum à canibus & aquilis custodita. 4. 66. 9. Sancti à leonibus sepulti. 4. 66. 11.

Adolescens, tibi dico, surge. De miseria hominis ex breuitate vite. 4. 1. 9. Vigiliis & somnum esse monimentum mortis. 4. 44. 13. Cur aliqui in adolescentia moriantur? 4. 46. 1. seqq. Beneficium esse multis citò mori. 4. 46. 4. seqq. Iuuenes non debere sperare longiorem vitam, quàm senes. 4. 48. 4. seqq.

Et resedit, qui erat mortuus. Nulli injuriam fieri, si ad mortalem vitam reuocetur, cum id ei prodesse possit. 1. 38. 4. & de reuocatis ad vitam, qui maluissent mortui manere. 1. 38. 3.

Et cœpit loqui. De mortuis suscitatis, vt loquerentur, & testimonium innocentia darent. 3. 34. 6.

Et dedit illum matri suæ. Ob quæ parētum peccata, filij ante tempus moriantur? 4. 47. 7. Filios sæpe ob parentum peccata è medio tolli. 4. 48. 10. & ob peccata in parentes. 4. 48. 11. seqq.

Acceptit autem omnes timor: & magnificabant Deum. Quanti fructus ex memoria mortis nascantur? 4. 44. 15. Si isti timuerunt videntes huic iuueni vitam restitui, quanto magis debemus timere, si videamus, tot, ob peccata sua mori? 4. 47. 1. seqq.

Et quia Deus visitauit plebem suam. Non visitat Deus tantum salutem afferens, sed etiam miseras in peccatam. 4. 2. 1. quibus domatur humana superbia. 4. 2. 2. seqq.

Dominica XVI. post Pentecosten, Luc. 14. *Cum intra-*

ret Iesus in domum cuiusdam principis Pharisæorum sabbato manducare panem. Ad malos bono fine intrari posse. 3. 46. 8. Mirabile exemplum eorum, qui etiam ad meretrices honesto fine solebant intrare. 3. 46. 5. seqq.

Et ipsi obseruabant eum. De auro Domino, simplicem Religiosum, inter manducandum obseruante, & ad frugem reducto. 1. 21. 2. seqq. Non solum religiosos, sed etiam saculares in conuiujs obseruari an temperantes sint, vnde de gula & temperantia violata incommodis agendum. 4. 22. 7. seqq.

Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illum. Hydropicifenis, intereute aqua, quàm æternis ignibus cruciari præoptantis, exemplum. 1. 31. 5. Hydropicos internis, multos alios externis aquis, vel dolo, vel sponte interijisse. 2. 9. 5. seqq. Quæ partes hominis lethaliter afficiantur, vel non afficiantur? 4. 16. 2.

Si licet sabbato curare? De diebus festis obseruandis. 1. 13. 12. Non tantum sacro tempore, velut Sabbato, sed etiam sanctis hominibus licitum esse vri medicinis. 4. 37. 6.

At illi tacuerunt. De malè tacentibus, qui à S. Vincentio, etsi muti essent, iussi sunt tamen loqui. 2. 57. 14. De bene tacentibus, ne æternum damnarentur. ibid. An in nauibus geniti fiant muti? 2. 51. 3.

Ipse verò apprehensum sanauit eum, ac dimisit. Temerarijs iudicijs omnia esse plena, ea tamen (exemplo Christi non curantis iudicia Pharisæorum) esse contempnenda. 3. 33. 6.

Quis

Cuius vestrum asinus aut bos in puteum cadet: & non continuo extrahet illum, die sabbati? Optimū contra temeraria iudicia remedium, in proprium sinum inspicere. 3. 34. 12.

Et non poterant ad hac respondere illi. De silentio & voce monstrosa. punitis. 2. 53. 10.

Intendens quo modo primos ambitus eligerent. De ambitione etiam in fratres fauente. 3. 5. 15. Multos contra Deum murmurare, quod honoræque malis ac bonis detur, vel negetur. 3. 18. 3. Ad honorem omnes, sed non omnes ad veram aspirare. 3. 29. 9.

Cum inuitatus fueris ad nuptias, non discumbas in primo loco. Non solum locum, sed nec gradum primum sponzorū ambiendum, cum disparitas nuptiarum sit periculosa. 2. 22. 6. De honoratorum periculis & statu. 3. 28. 4. Veri honoris lucem umbræ honoris longè esse præferendum. 3. 41. 1.

Nefortè honoratior te sit inuitatus ab illo: & veniens is, qui te & illum vocavit, dicat tibi, &c. Quid, & unde Honor, & quo modo à gloria differat? 3. 18. 1.

Dahuic locum. Honorū ac dignitatum, fortunæ subiectarum vanitas. 1. 32. 11. Quantum bonū sit honor? eumque excellentiorem excellentioribus debere. 3. 18. 2. Perire honorem, qui indignis tribuitur: & ob quas causas indignis non sit dandus? 3. 28. 1. seq. Per bella alijs occisis, alijs fieri in mundo locum. 3. 57. 7.

Et tunc incipias cum rubore no-

uissimum locum tenere. De tribus vanæ gloriæ classibus, quæ facientes hominem erubescere, meritò vanæ sunt. 3. 22. 1.

Recumbe in nouissimo loco. Ita dum Deus superbos ponit de sede, ut iustus, honoratur, quia sæpe vanæ gloriæ & honoris causa facta, in honorem Dei conuertuntur. 3. 23. 5. Eos, qui honorem suum quærunt, sæpe indignationem & confusionem mereri. 3. 29. 11.

Amice, ascende superius. Tunc erit tibi gloria coram simulantibus. Laudis amore, & metu decoris multa mala vitari, & bona fieri. 3. 23. 7. Dicitur, *Amice, ascende superius*: quia honoribus homines conciliantur, & amici fiunt. 3. 23. 9. In deferendis honoribus ordinem esse seruandum. 3. 29. 2.

Omnis, qui se exultat, humiliabitur, & qui se humiliat exaltabitur. De superbis & valde potentibus mirè humiliatis, fulmine percussis, deiectis. 2. 50. 16. seqq. De Nabuchodonosore humiliato. 2. 56. 2. seqq. Vel Ethnicos, quæ recta sunt, honori suo præposuisse. 3. 29. 5. Humilitatem esse causam exaltationis in exemplo eius, qui ob acum Abbas factus est. 3. 39. 8.

Dominica XVII. post Pentecosten. Matth. 22. *Interrogauit eum vnus ex eis legis Doctor.* Legis doctores, alijs docti, quanto peiore sint olim honorati? 3. 26. 5. seqq. Theologorum, Philosophorum, eloquentium honor. 3. 26. 7. seqq. item Poë-

Poëtarum, historicorum honor. 3. 24. 2. seqq.

Magister, quod est mandatum magnum in lege? Cur quidam perfectionem magnam sectantes, id non impetrent? 1. 4. 10. cur alij aliud destinantes ad religionem vocentur? 1. 4. 11.

Diliges Dominum Deum tuum, ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua. Quantam sollicitudinem in exequendis mandatis suis Deus exigat? 1. 9. 9. Charitas per morbos ipsos inflammatur. 4. 28. 11.

Hoc est maximum & primum mandatum. Quia & maximus, imò solus Deus magnus est. 1. 32. 11. Meritò maximum mandatum est de Deo diligendo, quia Deus est immensæ bonitatis & charitatis. 1. 6. 1. seq.

Secundum autem est simile huic: Diliges proximū tuū, sicut teipsum. S. Lydvina ita proximos dilexit, ut communem pestem & alia mala in se ipsam deriuarit. 4. 32. 8.

In his duobus mandatis vniversa lex pendet, & Propheta. Quia omnis lex & omnia Prophetarum verba sunt pro virtutibus & contra vitia, quæ Deum vel proximum attingunt, nec potest esse lex, quæ huc non collimet; sicut virtutes non possunt esse, vbi non possunt esse vitia. 3. 58. 6. seq.

Quid vobis videtur de Christo? Cuius filius est? Quid ægrotis morbi dolorem de Christi exemplo patientissimè ferentibus visum sit de Christo? 4. 29. 5. seqq. & 4. 31. 9. & 32. 9.

Dicunt ei: David. David fuit bel-

lator, sicut & Christus, vnde bella à Deo iussa & laudati bellatores. 3. 56. 7. seq. Variæ bellorum utilitates. 3. 57. 4. seqq. Dauidem regem in felicitate peccasse, & punitum esse. 3. 61. 3. seq.

Quomodo ergo David in spiritu vocat eum Dominum? Dei, & Filij Dei fides quomodo persuasa? 1. 21. 15.

Dixit Dominus Domino meo, se de à dextris meis. Quid sit, & quanti facienda gloria cælestis, quæ non pertinet tantum ad Christum, qui sedet à dextris Dei, sed etiam ad omnes beatos, qui in iudicio stabunt à dextris Dei. 3. 23. 1.

Donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. Hostibus à Deo immissum bellum. 3. 56. 7. Vindicta Dei quam metuenda? 1. 40. 10. Quomodo Deus inimicos suos, qui innocentes vi opprimunt, etiam ipse opprimat? 3. 39. 1. seqq.

Si ergo David vocat eum Dominum, quo modo filius eius est? Tantum scilicet, & non etiam Deus? Retorsiones in Adamum, dæmonem malum, & Iudæos aliosuè à Deo, facta. 3. 47. 5.

Et nemo poterat respondere ei verbum: neque ausus fuit quisquam ex illa die eum amplius interrogare. Quo modo doctrinâ excellentes se se humiliare possint, ex ignorantia scilicet rerum plurimarum? 3. 4. 11.

Dominica XVIII. Post Pentecosten. Matth. 9. *Ascendens Iesus in nauiculam transfretauit.* Maris & aquarum æstimatio, commendatio,

datio, utilitates. 2. 6. 3. seqq.

Et venit in civitatem suam.

Nulli suam partiam esse exprobrandā. 20. 19. 9. An patriæ obscuritas Anacharisi rectè objecta? 3. 47. 2. Quæ patria milites pariat meliores? 3. 57. 10.

Et ecce offerrebant ei paralyticum

jacentem in lecto. Paralyticus manuum & pedum vsu destituitur, sed mira Dei providentia, in manuum & brachiorum compensatione. 2. 62. 9. Alius Paralyticus, ob peccata, triginta annis in morbo jacuit. 4. 24. 2. Homines corpore infirmos, virtute esse fortiores. 4. 28. 5. seq. Alligat paralyticus ægrum, sicut Deus per morbum Bernardinum Realinum alligavit. 4. 29. 2.

Et videns Iesus fidem illorum.

Alijs oculis homines à Deo, alijs ab homine aspici. 3. 32. 3. Exempla eorum, quos Deus per morbos, ad pœnitentiam vocavit. 4. 27. 2. cum fide spes erat conjuncta apportantium ægrum ad medicum, quæ per morbos excitatur. 4. 28. 10. Aegris servientium quæ sint comoda? 4. 35. 1. De impatientia eorum, qui circa ægrotos versantur. 4. 35. 2. Qui curam ægrotorum habuisse legantur, vel neglexisse? 4. 35. 3. seqq.

Confide, fili, remittuntur tibi

peccata tua. Sicut morborum, ita & bellorum occasione, multos fiducia Dei armari. 3. 57. 10. Quanta sit misericordia Dei, qui toties relapsis ignoscit? 3. 60. 9. Cur Christus Paralytico corporis sanitatem perenti, animæ sanitatem prius dederit? 4. 24. 1. De ijs, qui peccato sublato etiã morbis sunt liberati. 4. 27. 3.

Et ecce, quidam de scribis dixe-

runt intra se: Hic blasphemat,

Scribæ similes canibus omnia allatrantibus, qui in certis locis crebrius occurrunt, sicut in certis locis homines canina facie. 2. 51. 5.

Et cum vidisset Iesus cogitationes

eorum. Quàm meritò Deus malè cogitantes detegat? 3. 31. 6. Secreta cordium soli Deo nota esse. 3. 31. 1. Deum interna hominis videntem maximè timendum esse. 3. 32. 4.

Vt quid cogitatis mala in cordibus vestris? Fidei lumine privatos facilè in falsa judicium, at verò etiam in impura labi. 3. 33. 2. seqq.

Quid est facilius dicere: Dimit-

tuntur tibi peccata tua: an dicere:

Surge, & ambula? Dimitti peccata prius à Christo, quàm morbos, quia peccatum est causa morborum, & omnium malorum. 4. 17. 1. seqq.

Vt autem sciatis, quia Filius hominis habet potestatem in terra dimit-

tendi peccata, &c. Sinere quidem Deum judicari & infamari innocentes, sed eosdem in honorem reponere, sicut Christus, hoc miraculosè sanato repositus est, ita ut mirarentur & Deum glorificarent turbæ. 3. 34. 1.

Surge, tolle lectum tuum, & vade

in domum tuam. In morborum pœnis beneficia Dei contineri, quia per eas surgimus ad Deum. 4. 17. 4. S. Augustini & S. Pachomij ad morborum patientiam exhortatio. 4. 32. 14. seq.

Et surrexit, & abiit in domum

suam. De varijs morborum utilitatibus.

bus. 4. 29. 1. Per eos Deus homines facit surgere, & ire in Indiam, in Religionem &c. 4. 29. 3.

Videntes autem turba timuerunt, & glorificauerunt Deum, qui dedit potestatem talem hominibus. Cùm Christus, vt verus Deus, habuerit ad hoc potestatem principalem, vel iubendo iussit abscedere morbos, 4. 26. 8. seqq.

Dominica XIX. Post Pentecosten. Matth. 22. *Simile factum est regnum calorum homini Regi, qui fecit nuptias filio suo.* De nuptijs Virginum cum Christo, à tempore Apostolorum. 2. 46. 15. De nuptijs licitis, & illicitis. 2. 21. 1. seqq. & 2. 22. 5. seqq. De periculosa nuptiorum disparitate. 2. 22. 6. Quæ Virgines respuerunt nuptias? 2. 46. 11. Quæ in ipso matrimonio virginitatem seruauerunt? 2. 21. 5.

Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias. De institutione, dignitate, & fructibus matrimonij. 2. 24. 1. seqq. An Virgines vlla nuptiarum lege teneantur? 2. 21. 2.

Et nolebant venire. Parabola S. Bernardini de Sponsa à Deo oblata, cum regno, & à plerisque hominibus repudiata; cùm interea altera infelix ambitiosè quæreretur. 3. 17. 1.

Iterum misit alios seruos. Virgo à misso diabolo infessa, vt iuuenem amaret. 2. 59. 11. Virgo alia, immò vrsa visa, ne violaretur. 2. 57. 18.

Dicite inuitatis: Ecce prandium meum parauit. De præparata Eucha-

ristia, ad quam varijs modis inuitantur homines 1. 15. 1. seqq.

Tauri mei, & altilia occisa sunt, & omnia parata. Bos pauperibus paratus. 1. 20. 7. seq. altilia ægro mittit Deus. 1. 19. 8. Cur bestia, quæ non peccauerunt, occidantur, & moriantur? 4. 17. 10.

Venite ad nuptias. Quanta nuptiarum & conjugiorum cura fuerit Deo olim? 2. 25. 1. seqq. quanta etiam posterioribus sæculis? 2. 26. 1. seqq.

Illi autem neglexerunt & abierunt. Inuitati vtique ad regias nuptias ditiores, qui tamen eas neglexerunt, ob curam & sollicitudinem in diuitijs retinendis. 3. 4. 6. Quam miseros faciat pecunia habentes? 3. 4. 7.

Et abierunt, alius in villam suam, alius verò ad negotiationem suam. Miseram esse felicitatem, in possessione diuitiarum. 3. 4. 9.

Reliqui verò tenuerunt seruos eius, & contumelijs affectos occiderunt. Quo modo Deus crudelitatem punierit in Rege Morindo? 2. 54. 9. Auaritiam esse causam & parricidiorum. 3. 5. 14.

Rex autem, cùm audisset, iratus est, & missis exercitibus suis, perdidit homicidas illos, & ciuitatem illorum succendit. Homicidia à Deo mirabiliter puniri. 2. 33. 11. Homicidæ mirabilis punitio, per eam ipsam, quam voluit occidere. 3. 13. 6.

Nuptia quidem parata sunt, sed qui inuitati erant, nõ fuerunt digni. Quanta prouidentia Deus amicis suis nuptias

nuptias parâre? & quibus? 2. 25. 1. seqq.

Ite ergo ad exitus viarum, & quoscumque inueneritis, vocate ad nuptias. Matrimonium Rhodopes calcei elegantiam procuratum. 2. 25. 7.

Ligatis manibus mittite eum in tenebras exteriores. Ibi erit fletus, & stridor dentium. Quam horribiles sint futuræ tenebræ infernales? 2. 5. 18. Quid hominibus prosint vincula & carceres? 3. 38. 3. seqq.

Dominica XX. post Pentecosten. Ioan. 4. *Erat quidam regulus, cuius filius infirmabatur.*

Quæ opera misericordiae sint ægrotis præstanda? 3. 33. 2. & motiua ad id. ib. Parentum peccata non solum in filiis ægris, sed etiam à filiis puniuntur. 4. 35. 9.

Hic cum audisset, quia Iesus ueniret à Iudæa in Galileam, abiit ad eum. Spes, occasione morbi incitatur. 4. 28. 10. A Regulo hoc, uti & à Iob doceri nos, ut in diuino auxilio confidamus. 3. 33. 10. Quia non solum fratres & cognati, sed etiam inuicem membra sumus in Christo unita, inuicem succurrere debemus. 4. 36. 2. seqq.

Et rogabat eum, ut descenderet, & sanaret filium eius. Mirabilis potentia Christi in hominibus per sanandis, quos nulla vis alia sanitati restituere potuit. 1. 12. 9.

Incipiebat enim mori. Dura incipimus viuere, incipimus mori, quia incipimus esse morbis obnoxij. 4. 15. 1. De desperatis & insanabilibus morbis quibus Iob laborauit. 4. 33. 6. seqq.

Nuntios & iudicia mortis non posse abscondi. 4. 43. 5. Ratione morientium merito sollicitos esse homines, cum tantum illis periculum imminet. 4. 62. 3. seqq.

Nisi signa & prodigia uideritis, non creditis. Miracula, vel quasi miracula fieri subinde etiam à non Sanctis. Et quid inter verum & falsum miraculum interfit? 2. 8. 15. Signa & monstra in omnibus rebus dari, & tamen non credi. 2. 47. 1. seqq. Signa non petenda. 2. 8. 7.

Domine, descende priusquam moriatur filius meus. Ignorabat Regulus, à Christo absente posse sanari filium suum, hinc petijt, ut descenderet: ignorantia unde originem habeat? 4. 17. 6. seqq.

Vade, filius tuus uiuit. Magna hæc consolatio Reguli fuit, quid Margaretham Saffoiã in morbo sit consolatum? 4. 34. 2. Christus sanatione miraculosa morborum, ignorantiam hominum sanauit. 4. 38. 7.

Credidit homo sermone, quem dixit et Iesus, & ibat. Auxilia etiam in alijs, spem in solo Deo ponendam. 1. 10. 2.

Iam autem, eo descendente, serui occurrerunt ei: & nuntiauerunt ei, &c. Non tantum sanitatis, sed etiam mortis nuntios ubique occurrere. 4. 43. 5. seqq.

Interrogabat ergo horam ab eis, in qua melius habuerit? Medici hieroglyphicum, contra venena & morbos omnes ars quintuplex, sed sextam ar-

tem habuit Christus, qui potuit absentes sanare. 4. 37. 3.

Heri hora septima reliquit eum febris. Morbos non posse esse longos, cum vita sit brevis, etsi tota vita quis ægrotet, maximè cum æternitate comparatos. 4. 34. 3.

Cognouit ergo pater, quia illa hora erat, in qua dixit ei Iesus: filius tuus uiuit. Ab hoc Regulo & Iobo, nos doceri, Deum in utraque fortuna esse laudandum; nam regulus ægrotato filio Christum adiit, & sanato Christum laudauit, sicut Iob felix & infelix. 4. 3. 9.

Et credidit ipse, & domus eius tota. Coniugij fructus religio 2. 45. 5. seqq. Magnæ conuersionis causa fuit baptismus è porcis præstigiolis homines reddens 2. 57. 4. Sicut ob Reguli fidem tota eius domus conuersa est & credidit, ita rex Ieroboam cum tota familia morbis plexus est. 4. 23. 4. De fide per morbos propagata 4. 28. 9. Christum miracula sanitarum fecisse ad diuinitatem suam Mundo demonstrandam. 4. 38. 5.

Dominica XXI. post Pentecosten. Matth. 18. *Simile est regnum calorum homini regi, qui uoluit rationem ponere cum seruis suis.* Quantum timorem incuriat iustitia Dei vindicatiua? 1. 5. 15.

Oblatus est ei vnus, qui debebat ei decem millia talenta. Dari diuitias, & auferri bonis æquè, ac malis. 3. 6. 11.

Cum autem non haberet, unde redderet. Quo modo tractandi sint

serui, ut dominos suos honorent? 3. 26. 3.

Iussit eum dominus eius uanum dari, & uxorem eius, & filios, & omnia quæ habebat, & reddi. Diuinæ iustitiæ pœnam utilem esse, non tantum patienti, sed etiam facienti iniuriam. 2. 1. 7. Lis per coniuges composita. 2. 45. 18.

Procidens autem seruus ille, orabat eum dicens, &c. Orandum esse in necessitate Deum, qui longè liberalior est erga pauperes, quàm Ludouicus Imp. aut mater erga filium. 3. 13. 8. seq.

Patientiam habe in me, & omnia reddam tibi. Dei patientiam & liberalitatem erga pauperes imitandam esse, exemplo S. Stephani Hungarorū regis. 3. 13. 10.

Misertus autem dominus serui illius, dimisit eum, & debitum dimisit ei. Calligationes diuinas, tamquam ab amante, non persequente Deo incipiendas esse. 2. 1. 8. Erga pauperes cura & misericordia. Ethelouoldi, aliorumq. 3. 13. 11. seqq. Misericordiæ apud Deum retributio. 3. 43. 3. & 3. 43. 5. seqq.

Egressus autem seruus ille, inuenit unum de conseruis suis, qui debebat ei centum denarios. Lites è diuitijs & mala vindictæ. 3. 5. 9. seqq. Homines hominibus, & amicis antè, amicis fieri lupos. 4. 20. 2.

Et tenens suffocabat eum. Immisericordes esse Scyllis ipsis sauiores, de quibus. 2. 48. 6. Hominum exemplo, Deum

Deum ad auaritiā pleſtendam inuitari. 3. 6. 4.

Redde quod debes. De debiti etiam coniugalis redditione, ne detur cauſa, vt adulteria adulterijs puniantur. 2. 33. 6. ſeqq.

Et procidens conſeruus eius rogabat eum dicens: Patientiam habe in me, & omnia reddam tibi. Cur, & quomodo honorandi ſint benefactores, ſicut in conſeruo benefactorē Dominum iſte honorare debuiſſet. 3. 26. 4.

Ille autem noluit, ſed abiit, & miſit eum in carcerem, donec redderet debitum. Auaritiā non ſolū in conſeruos, ſed etiam in fratres ſeruire, 3. 5. 15.

Videntes autem conſerui eius, quaſiebant, contriſtati ſunt valde. Etiam qui videntur innocentes, contra Deum conqueri non poſſe, ſi mittantur in carcerē, compluribus exemplis oſtenditur. 3. 38. 2. ſeqq.

Serue nequam, omne debitum dimiſit tibi, quoniam rogasti me: nonne ergo oportuit & te miſereri conſerui tui? Si Deum erga ſe volunt miſericordem peccatores, ſint ipſi miſericordes erga pauperes. 1. 42. 18. Diuitias eſſe occasionem damnationis, quia faciunt immiſericordes. 3. 8. 7. Diues, quia fuit immiſericors, damnatus eſt. 3. 8. 9. Religioſus cetera negigēs, ob injurias condonatas, iudicium Dei euadit. 3. 28. 9. De lege & pœna talionis. 3. 42. 1. ſeqq.

Et iratus Dominus eius, tradidit eum tortoribus, quoad uſque redderes uniuerſum debitum. In Deo iram

eſſe cum miſericordia. 1. 6. 6. & 1. 8. 2. ſeqq. & 2. 1. 1. ſeqq. Exempla punitorum ob auaritiā. 3. 6. 6. Tragicum auaritię in ſeiſam ſequentis exemplum. 3. 7. 5. Immiſericordis erga pauperem pœna. 3. 13. 7. Duplex ira Dei homines per pœnam corrigentis. 4. 27. 1. De iudice juſſo obuium ſuſpendere. 4. 52. 6.

Sic & Pater meus caeleſtis faciet vobis, ſi non remiſeritis vnusquiſque fratri ſuo de cordibus veſtris. Veniam dantes homini, veniam impetrant apud Deum. 3. 43. 4.

Dominica XXII. poſt Pentecosten. Matth. 22. *Abeuntes Phariſai conſilium inierunt, vt caperent Ieſum in ſermone.* Aſtutiam Politicorum ſuperari à ſimplicium candore. 1. 21. 4. ſeq. Quos homines Clemens Alexandrinus vulpibus, & cicadis comparat. 2. 61. 7. De conſilijs, & conſulentibus, malis in caput malę cōſulentium reuerſis. 3. 48. 1. ſeqq.

Et mittunt ei diſcipulos ſuos cum Herodianis. Ipſum nonnumquam diabolum per legatos & veneficos ſuos plus poſſe efficere, quàm per ſe ipſum. 4. 1. 8. Quibus modis noceant. 4. 19. 3. ſeqq.

Magiſter, ſcimus quia verax es, & viam Dei in veritate doces. Quàm verax ſit Deus, & quantam id fiduciam pariat. 1. 5. 10. An, & quomodo liceat, vel non liceat Magiſtri vel Patris titulum appetere. 3. 19. 3. Veneficorum & Magorum author eſt diabolus. 4. 42. 7.

Et non eſt tibi cura de aliquo.

Esse Deo curam de toto mundo. 1. 10. 1. seq. Deo perinde esse, parperemne, an diuitem iudicet, sed non perinde esse hominibus. 3. 1. 1. Adulati sunt Pharisæi, cum hæc dicerent, hinc cognita est nequitia eorum. Quere de periculo adulationum. 3. 35. 1. & Adulatores à sapiētibus semper fuisse tamquam noxias bestias repullos. 3. 35. 2.

Non enim respicis personam hominum. Non è vultu, aut deformitate cuiusquam de eius virtute iudicandū, cum sepe sub deformi corpore pulchra sit anima. 2. 49. 6. Iudicia temeraria è vultibus non ferenda. 2. 50. 3. seqq.

Dic ergo nobis, quid tibi videtur? De quæstionibus perplexis & difficultibus ad soluendum. 2. 29. 3.

Licet censum dare Casari, an non? Pharisæi Christum tentantes per quæstiones, similes sunt Sphingibus, de quibus. 2. 48. 15.

Cognita autem Iesus nequitia eorum. Deum omnia videre, & hoc scire, quantum homini prodest? 1. 7. 7. seqq.

Quid me tentatis, hypocritæ? Non tentandum Deum, vt per sortes occulta, aut futura indagentur. 1. 36. 3. seqq. Nummos & inopiam in vtramq; partem, hoc est, bene & malè posse adhiberi. 3. 2. 11. & à bonis bene, à malis malè adhiberi. 3. 5. 1. Simulata, vel hypocritica paupertas, quâ Deus tentatur. 3. 17. 2. Quibus similes sint hypocritæ, quàm digni poenâ: etiam nostro sæculo, & qui, quàm multi? 3. 31. 1. seqq.

Ostendite mihi numisma census. Opificum instructio, vt ditescant. 1. 13. 4. Vtilissima per piam vsuram pecuniæ augendæ ars, dare pauperibus. 1. 13. 13.

De metallorum monstris. 2. 47. 14.

At illi obtulerunt ei denarium. Vbi verum Fortunati marstipium inueniatur. 1. 13. 8. Deo fidens inuenit, quod nimis sollicitus negligit. 1. 13. 13. Vberimè compensata elemosyna. 1. 13. 15. seqq.

Cuius est imago hæc, & superscriptio? In Adamo duplex Dei imago & similitudo. 2. 12. 11. Cur Deus suam homini similitudinem impresserit? 2. 12. 12. De imaginibus monstris metallorum. 2. 47. 14. Iudæo imaginum sacrarum hosti cõsiliū propriū, quid pepererit? 3. 48. 8. Anima hominis, quæ est imago Dei, an possit corpus bestię informare? 2. 60. 11. Statua salis vxoris Lot, cuius rei sit imago? 2. 55. 8.

Reddite ergo, quæ sunt Casari, Casari, & quæ sunt DEI, DEO. Cum in anima sit viua imago DEI, animam Deo reddendam esse, ostendunt animæ ad Deum clamantes. 1. 37. 4. Non malis, sed bonis artibus pecunias esse quærendas. 1. 13. 17. Christum ipsum in statere dando, magno miraculo, Casari dedisse, ad quod tamen non obligabatur. 1. 13. 5. Cur, & quibus modis Magistratus sit honorandus? 3. 27. 2. seqq. Imperia, regna, & Respublicas interijisse, quando Deo, quæ Dei sunt, cultum, honorem religionem cæci non reddiderunt. 3. 60. 1. seqq.

Dominica XXIII. post Pentecosten, Matth. 9. *Ecce Princeps vnus accessit, & adorabat eum.* Quantum honorem Principes Deo & Sanctis exhibuerint, dum sæculo valedicerent? 1. 26. 2. dum stupendè mutarentur. 2. 56. 2. dum suis humeris Sanctorum

eorum corpora portarunt ad sepulchrum. 4. 66. 7.

Domine, filia mea modo defuncta est. Quanta crux sit parētibus ex morte liberorum? 2. 40. 3. seqq. Et hanc filiam, & Xerxis exercitum, & totam mundum memoriam mortis excitare. 4. 44. 14. Quæ tria circa mortem consideranda? 4. 45. 1. Quam malè nonnulli querantur de immatura quorundam morte? 4. 46. 8.

Veni, & impone manum super eam, & viuet. Alias virgines & puellas Deus seruauit, dum eis manum imponeret, quâ Iobum tetigit, dum scilicet morbis, vel alia deformitate earū castitatem defendit. 2. 57. 15. seqq.

Et surgens Iesus, sequebatur eum, & discipuli eius. Sequi ad ægrotos debere medicum, cuius laus, honor, præstantia, effectus non sine Deo, & ad Deum. 4. 37. 4. seqq. Adhortatio ad medicos, vt suâ arte, & peritiâ vtantur. 4. 37. 9.

Et ecce mulier, qua sanguinis fluxum patiebatur annis duodecim. Hæmorrhoiâ à medicis desperata ad Christum confugiens sanatur. 1. 12. 7. Morbi an noceant? 2. 43. 3. S. Aldegundis, & S. Edeltrudis mira in morbo patientia: non enim, vt hæc mulier, morbo suo liberari cupiebant, sed eum, loco Purgatorij, ferebant. 4. 27. 6. seqq.

Addit Lucas. c. 8. v. 43. *Qua in medicos erogauerat omnem substantiam suam, nec ab ullo potuit curari.* De imperitorum medicorum audacia & infelicitate, & peccatis, multitudine. 4. 37. 10. seqq. Multos non iuari vlla

ope in morbis, vt probentur. 4. 42. 1.

Et accessit retrò, & tetigit simbriam vestimenti eius. Hæmorrhoiâ exemplo Reliquias sacras, tamquam diuinitus salutares, esse venerandas. 1. 12. 7. seqq. Deum cum medico, & plus quàm medicum ab ægrotis inuocandum. 4. 37. 5.

Si tetigero tantum vestimentum eius, salua ero. Finæ in morbis patientia quomodo sit compensata? 4. 34. 5. Quibus verbis, huius mulierculæ exemplo, seipsum alloqui debeat ægrotus? 4. 34. 7. Fide tangendus Christus. 1. 12. 6.

At Iesus conuersus, videns eam. Quid in hac femina viderit Christus? nempe, non tantum morbum, & fidem in Deum, sed etiam in maritum. De fide conjugali multarum heroicarum feminarum vide. 2. 32. 11. seqq.

Confide, filia, fides tua te saluauit.

fecit. Bene credentes aduersis probantur & agnoscuntur. 3. 31. 4. Medicos charitatem erga ægrotos, exemplo Christi spectare debere & magis quàm lucrum. 4. 37. 1. Quibus, & cur miracula sanitarum non conferantur? 4. 28. 8.

Et salua facta est mulier ex illa hora. Salua mulier per ignes, & à calumnijs. 3. 36. 7. seqq. Quantum fuerit miraculum Christi, mulierem insanabilem sanantis? 4. 26. 6.

Morbos etiam ob medicinam, ad Dei potentiam agnoscendam dari. 4. 37. 2.

Et cum venisset Iesus in domum Principis, & vidisset tibicines, & turbam tumultuantem. De diuitum prodigalitate, præsertim erga mortuos suos

suos. 3. 5. 8. Et contrà de auaris, qui ne mortuis quidem parcunt. 3. 5. 13.

Recedite, non est enim mortua puella, sed dormit. Cur dormire dicantur mortui? quia somnus est mortis imago. 4. 34. 13. Dormiant somnum suum diuites. 3. 5. 8.

Et deridebant eum. Risum amarum amarè luens injustus iudex. 1. 37. 10. Alius Menurcum ridens, grauius punitus. 1. 37. 12. Sanctorum virorum irrisores, equorum ritu caudati. 2. 54. 3. Deridentes derisi Cæciæ vento & ciræino sunt similes. 3. 44. 1. seqq. Ridentium benefactores mortuorum pœnæ. 4. 66. 8.

Et cum eiecta esset turba, intravit, & tenuit manum eius. Tenere manum ceremonia fuit, vnde ceremoniæ sacræ non contemnendæ, sicut profanæ vitandæ. 3. 60. 9.

Et surrexit puella. De mortuo ad vitam excitato, & suam innocentiam defendente. 3. 34. 6. Quanta sit bonorum morbos, post resurrectionem in cælo, compensantium mensura? 4. 34. 6.

Et exijt fama hac in vniuersam terram illam. Potentia Christi in morbos & mortem. 4. 26. 8. seqq. Quantum nomen Christo fecerint miracula? 4. 38. 5. & 4. 38. 7.

Dominica XXIV. Post Pentecosten. 24. *Cum videritis abominationem desolationis, &c. stantem in loco sancto.* Quanta sit Dei bonitas homines præmonentis? 2. 52. 15. Abominatio desolationis à bello relicta. 3. 55. 1. seqq.

Qui legit, intelligat. Obscuritatem scripturarum indigere intellectu, & lumine, sicut Aegyptus olim. 2. 5. 15. Quàm perniciosè ab alijs ignoretur, & quæ vtiliter agnoscat ira diuinæ? 1. 4.

Tunc qui in Iudæa sunt, fugiant ad montes. De timore ad pœnitentiã vtili. 2. 4. 8.

Et qui in tecto, non descendat, tollere aliquid de domo sua. Iudæi æqualia passi ijs quæ Christo intulerunt in cruce, quàm miserabiles fuerint? 3. 53. 1.

Et qui in agro, non reuertatur tollere tunicam suam. Cur Iudæi expulsi fuerint suis sedibus & ædibus? 3. 53. 13.

Va pregnantibus, & nutriendibus in illis diebus. Quanta clades tunc Iudæis ob peccata sua illata fuerint? 3. 60. 2.

Orate autem, vt non fiat fuga vestra hieme, vel Sabbato. Non opus esse, vt à potenti hoste fugentur homines, cum à ranis & muscis legantur fugati. 2. 15. 13. seqq.

Erit tunc tribulatio magna, qualis non fuit ab initio mundi vsque modo, neque fiet. Quod de die iudicij & Hierosolymitana clade intelligendum; nam si nostri temporis calamitates consideremus, vix vmbra sunt, cum eis simillimæ etiam à S. Basilio describantur & illius tempore factæ legantur. 3. 65. 1. seqq.

Et nisi breuiati fuissent dies illi, non fieret salua omnis caro. Dies vitæ non sine causa parui & mali. 4. 1. 11. Cur

Cur multis iuuenibus dies vitæ breui-
entur? 4. 46. 2. seqq. & 4. 48. 6. seqq.

*Sed propter electos breuiabuntur
dies illi.* A Deo sæpe prohiberi dæmo-
nem, ne plura mala faciat. 3. 56. 1. Be-
neficiū Dei est breuitas vitæ. 4. 2. 8.
Sæpe etiam dies ob scelera & improbi-
tatem hominibus abbreviantur. 4.
48. 14.

*Tunc si quis vobis dixerit: ecce
hic est Christus, aut illic: nolite cre-
dere.* Dæmonem subinde vera dicere,
vt falsis facilius credatur. 1. 36. 12. seqq.

*Surgent enim pseudoChristi &
pseudopropheta.* De Cingaris, & Aegy-
ptijs impostoribus. De sortilegis & sor-
tes antiqui testamenti malè imitantibus.
1. 36. 1. seqq. De fraude diabolica
Cingarorum iuuenulas seducentium.
3. 61. 10. Signa pseudoprophetarum. 2.
8. 1. De Tiresia cæco vate in feminam
mutato. 2. 60. 3. & 2. 62. 11.

*Et dabunt signa magna & prodi-
gia, ita vt in errorem inducantur (si
fieripotest) etiam electi.* Variarum
bestiarum figuræ, & versipelles ludi
Acherontici Protei. 2. 58. 4. seqq. De
vano timore ex prædictione Astrolo-
gorum. 2. 19. 22.

*Ecce in deserto est: nolite exire,
&c.* Liberum est exire, vel non exire,
ad pœnam vel præmium promerendū:
quia nisi libertas in homine esset, me-
rita non essent. 3. 58. 5.

*Sicut fulgur exit ab oriente, &
paret vsque in occidentem: ita erit
aduentus Filij hominis.* De fulguris
& fulminis significatione, vtilitate, effe-
ctibus. 2. 3. 4. seqq. & 2. 4. 6. seqq.

*Vbicumque fuerit corpus, ibi con-
gregabuntur aquila.* Cadavera San-
ctorum à canibus & aquilis custodita.
4. 66. 9. & ab alijs auibus, bestijsque ce-
lebrata. 4. 66. 13.

*Sol obscurabitur, & luna non
dabit lumen suum, &c.* De signis in
cælo, hoc est, aëre. 2. 47. 3. quæ mon-
stra hoc cælum habeat? 2. 47. 5. seqq. &
2. 52. 9. De signis in terræ motibus. 1.
18. 4. seqq.

*Tunc plangent omnes tribus ter-
ra. Et videbunt Filium hominis ve-
nientem, &c.* Quanta maiestate ven-
turus sit Filius hominis? 2. 3. 4. Ceade
in tempestatibus meditatio de aduenta
Filij hominis. 2. 4. 15.

*Et mittet Angelos suos cum tuba.
Tubam iustitiæ vindicatiæ Dei indi-
cem esse.* 3. 59. 1.

*Cælum & terra transibunt, ver-
ba autem mea non prateribunt.*
Fugacis mundi imago. 2. 20. 2. Terræ
instabilitas. 2. 20. 4. seqq. cæli peren-
nitas. 2. 20. 5. seqq. Cælum incorruptio-
nis, terram corruptionis esse sedem, &
tamen in cæli motu nos mutabilitatis
nostræ admoneri. 4. 15. 3. seqq.

ff

INDEX